

*Adevărata dragoste
pentru Hristos*

Thomas Vincent

Adevărata dragoste pentru Hristos

ADEVĂRATA DRAGOSTE
PENTRU HRISTOS

Thomas Vincent

ADEVĂRATA DRAGOSTE PENTRU HRISTOS

Thomas Vincent

Copyright © 2019, 2022 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicată în original sub titlul *The True Christian's Love for the Unseen Christ*.

Traducerea în limba română: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Tehnoredactare și DTP: Ninel Lazăr.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu SBB sunt preluate din Biblia Societății Biblice Britanice, ediția 1921 (domeeniul public). Referințele notate cu GBVN sunt preluate din Biblia, traducerea GBV 2001. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dasălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

*„Dacă nu-L iubește cineva pe Domnul nostru
Isus Hristos, să fie anatema!”*

1 Corinteni 16:22

DESPRE THOMAS VINCENT

(1634-1678)

Thomas Vincent a fost un slujitor puritan și autorul câtorva lucrări creștine de o rară profunzime. El s-a născut la Hertford, în Marea Britanie, fiind al doilea fiu în familia sa. Thomas a urmat pe rând școlile protestante de la Westminster și Felsted, apoi a mers la Oxford, unde a fost ucenicul lui John Owen, fapt care, spun specialiștii în puritanism, și-a pus amprenta destul de clar asupra scrierilor lui Vincent.

Thomas Vincent a beneficiat apoi de calitatea de slujitor în lucrarea cu copiii la academia ne-conformistului Thomas Doolittle, în Islington, Anglia. Caracterul de slujitor al lui Vincent a fost demonstrat pe deplin când, în decursul perioadei de după Marea Ciumă din Londra (1665), el a rămas în oraș, unde i-a ajutat pe cei abandonați și bolnavi.

Din cauza lipsei slujitorilor în Londra în acea perioadă, Thomas Vincent a fost solicitat să predice unui număr mare de persoane, în mare parte oameni săraci,

fiind la rândul lui binecuvântat de această slujire, care l-a pregătit pentru munca pastorală de peste 20 de ani care au urmat.

Thomas Vincent a fost un om al Scripturii, cei care au studiat în detaliu viața și lucrarea lui afirmând că ar exista dovezi că el ar fi memorat în întregime cartea Psalmilor și întreg Noul Testament.

În noaptea dinaintea morții sale, Thomas Vincent a spus următoarele cuvinte, care exprimau mângâierea, pacea și bucuria din inima lui: „*Adio lume – adio plăceri, onoruri și avantaje lumești! Adio, păcate! Voi merge de acum să fiu pentru totdeauna cu Domnul! La revedere scumpa mea soție, la revedere dragii mei copii, la revedere slujitorii mei, și la revedere copiii mei spirituali!*”

Ultimilor le-a lăsat următorul sfat: „*Fiți atenți la alegerea păstorului vostru; alegeți pe unul care împodobește Evanghelia în învățătura lui, în viața și modalitatea lui de trăire. Voi fi bucuros să vă întâlnesc pe toți în Cer*”.

Apropierea ultimului său inamic l-a făcut să strige: „*Grăbește-te, grăbește-te, o, grăbește-te moarte! Unde este arcu tău, unde îți sunt săgețile? Vino, vino,*

sunt încă în trup, sunt încă pe pământ – dar Raiul, Raiul este locul unde vreau cu bucurie să merg! Caut moartea, dar nu o găsesc. Cât să mai aștept, o, Doamne, Cel sfânt și adevărat?”

Thomas cu greu putea să se împace la gândul refacerii sale și i-a spus medicului său: „*De ce vii ca să mă ții departe de Cer?*” Tânjirea lui sfântă după prezența permanentă a lui Hristos a fost exprimată astfel: „*Dragă Isuse, vino și ia-mă de aici! Nu mai am nimic de făcut aici, mi-am încheiat lucrarea, clepsidra mea s-a scurs, puterea mea s-a dus, de ce să mai stau aici? O, vino, vino! Fii asemenea cerbului pe munții plini de mirozne. Cât să mai aștept și să plâng? Cât voi mai fi absent de lângă Tine? O, vino și ia-mă la Tine, și pune-mă în posesia fericirii de sus – a vederii Tale, a asemănării perfecte cu Tine, a împlinirii în Tine, fără vreo întrerupere sau sfârșit! O, vino, dragă Isuse, cât mai aștepti până ce vei trimite carele Tale? O, vino și ia-mă la Tine”!*

Ninel Lazăr

Editura MAGNA GRATIA, 2019

CUPRINS

Despre Thomas Vincent 9

Către cititor 15

PARTEA I. ADEVĂRATA DRAGOSTE PENTRU HRISTOS

1. Aspecte introductive 23
2. Creștinii adevărați Îl iubesc pe Hristos, Cel nevăzut 29
3. Trăsăturile dragostei creștinilor pentru Hristos 37
4. Motivele dragostei pentru Hristos 45
5. Învățăminte și aplicații 55
6. Muștrări 71
7. Motive pentru stimularea dragostei față de Hristos 85

PARTEA A II-A. CUM SE OBȚINE ȘI CUM SE MANIFESTĂ DRAGOSTEA PENTRU HRISTOS

8. Cum poți obține dragostea adevărată pentru Hristos 145
9. Cum să crești în dragostea adevărată pentru Hristos 161
10. Manifestarea dragostei pentru Isus Hristos 183

PARTEA A III-A. HRISTOS SE DESCOPERĂ CELOR CE ÎL IUBESC

11. Ce înseamnă că Hristos Se descoperă? 209
12. Dragostea Lui Îl implică în relația cu cei ce sunt ai Lui 213

13. Cum Se descoperă Hristos celor ce Îl iubesc? 215
14. Când Se descoperă Hristos celor ce Îl iubesc? 221
15. Unde Se descoperă Hristos celor ce Îl iubesc? 225
16. Aplicații 227

Despre MAGNA GRATIA

CĂTRE CITITOR

Mântuitorul nostru a trimis din Cer o epistolă către biserica din Efes, prin care a mustrat-o pentru că și-a părăsit *dragostea dintâi*, și a avertizat-o că îi va lua sfeșnicul. El va veni și îi va lua lumina dacă ea nu va reveni la dragostea dintâi. Cu aceeași mână, în același timp, El a scris o altă epistolă, de data aceasta bisericii din Laodicea, prin care a mustrat-o pentru starea de „căldicel” a ei și a avertizat-o că, întrucât nu era nici fierbinte, nici rece, o va vărsa din gura Lui, după cum citim în Apocalipsa 2:45 și 3:15-16. Dar întrebarea noastră este: există credincioși care să nu fie vinovați de un astfel de păcat și unii dintre ei nu se află în același pericol, când vedem că iau în bătaie de joc zelul dragostei pentru Hristos al altora, lătrând ca niște câini la luna de deasupra lor, și când majoritatea preținșilor creștini sunt complet străini de această dragoste?

Unii se uită la această dragoste ca la un capriciu, iar alții au doar noțiunea ei teoretică. Când aceștia se află printre creștinii care Îl iubesc pe Hristos cu sinceritate, atât de puțini cunosc ce înseamnă să-L iubească

pe Hristos cu ardoare și înflăcărare, într-o vreme când vedem o scădere generală a dragostei față de Hristos, încât ne întrebăm ce se va alege oare de lumea aceasta! Nu cumva L-am provocat pe Domnul să ne ia sfeșnicul? Nu L-am provocat oare pe Domnul să răspândească asupra noastră ceva mai rău decât întunericul care a fost peste egipteni și să ne stingă lumina, pentru că răspândește în jurul ei numai raze reci, și pentru că lumina cunoașterii Lui este numai în mintea noastră, fiind însoțită de o dragoste atât de rece pentru Hristos? Orice om va scoate apă pentru a stinge focul într-un incendiu și în mod sigur vedem o astfel de nevoie în zilele noastre când observăm o scădere a dragostei pentru Hristos, încât unii cer să se coboare un foc al dragostei din Cer și ei însuși sunt gata să folosească niște foale ca să îl crească, aici, pe pământ; iată motivele pentru care trebuie să ne dorim să reaprindem și să creștem focul dragostei pentru Hristos, care pare să fie pe punctul să se stingă complet.

Dragă cititor, discursul de față despre dragostea adevărată a creștinului pentru Hristos cel nevăzut nu este țesut și creat cu vreo finețe sau delicatețe a limbajului ori a minții. Nu este înflorit și împodobit cu o mulțime de metafore și hiperbole, cu vreo eleganță retorică

ori cu plăsmuiri poetice. Nu este ornat și tivit cu vreun spectacol de citate sau comentarii de margine din diverși autori, ci vorbirea este simplă, căci autorul și-a dorit ca mesajul să fie cald. Scopul lui a fost să-L preamărească pe Domnul lui în ochii tăi mai mult decât pe sine; și dacă autorul va primi mai puțin din lauda ta, așa încât Domnul lui să primească mai mult din dragostea ta – scopul special al cărții lui va fi atins.

Principala parte a acestui discurs despre dragostea pentru Hristos constă în *aplicații*, chiar dacă aproape două treimi din el sunt *învățăături și sfaturi* (pentru că în aceste vremuri de cunoaștere este nevoie mai mult de *simțire autentică* decât de *informație*). În prima parte sunt oferite multe argumente și motive care să ne trezească și să ne provoace să Îl iubim pe Hristos, alături de mai multe sfaturi despre cum se poate ajunge la această dragoste în adevărul și tăria ei, și prin care tăria dragostei pentru Hristos ajunge să fie dovedită. Am adăugat de asemenea o parte, pentru a continua încurajarea cititorului în dragostea pentru Hristos, prezentând descoperirea lui Hristos față de cei ce Îl iubesc. Întregul discurs este *practic*, și în el nu este nimic *controversat*. Toți vor recunoaște obligația pe care creștinii o au să Îl iubească pe Hristos și niciun creștin autentic nu

se va putea opune, ci numai păgânii și demonii, care sunt pe față împotriviți adevărului.

Fie ca această carte să capete binecuvântarea Domnului ca să constituie un mijloc prin care inima ta să fie înflăcărată și încălzită pentru a-L iubi pe Hristos cel nevăzut, lucru pentru care eu mă rog cu toată seriozitatea.

Cu urări de bine, din inimă, pentru sufletul tău,

Thomas Vincent

„...voi Îl iubiți fără să-L fi văzut...”

1 Petru 1:8

PARTEA I.
ADEVĂRATA
DRAGOSTE
PENTRU HRISTOS

I

ASPECTE INTRODUCTIVE

Viața de creștin constă foarte mult din dragostea față de Hristos. Fără aceasta, noi suntem la fel de lipsiți de viață spirituală precum este un trup mort când sufletul fuge de el, nemaivând astfel viață naturală. Credința fără dragoste pentru Hristos este o credință moartă, iar un credincios lipsit de dragoste pentru Hristos este un om mort, mort în păcate și nelegiuiri. Fără dragostea pentru Hristos, am putea avea numele de creștini, dar am fi cu totul lipsiți de natura creștinilor. Putem avea o formă de evlavie, dar să fim lipsiți în totalitate de puterea ei. „*Dă-mi inima ta!*” (Prov. 23:26), este chemarea lui Dumnezeu pentru toți oamenii; iar chemarea lui Hristos față de toți ucenicii Lui este, „*Dă-Mi dragostea ta!*”

Hristos cunoaște porunca și influența pe care o are dragostea pentru El, în adevărul și puterea ei; El cunoaște felul cum ea va afecta toate celelalte înclinații și sentimente ale ucenicilor Lui față de El. De asemenea,

El știe că, dacă ei manifestă dragoste față de El, dorințele lor vor fi orientate în primul rând către El. Bucuria lor va fi în principal în El; speranțele și așteptările lor vor veni de la El; ura, frica, mânia, mânia lor vor fi privite ca păcate săvârșite în principal împotriva Lui. El cunoaște că dragostea lor va fi îndreptată către El și folosită pentru El, cu toată puterea și toate aptitudinile sufletelor lor; gândurile lor vor fi aduse în supunere și ascultare de El; înțelepciunea lor va fi folosită în a căuta și a găsi adevărurile Lui; amintirile lor vor fi ca niște recipiente care îi păstrează uniți; conștiințele lor vor fi libere să acuze și să scuze, fiind slujitorii Lui credincioși; voința lor va alege și va refuza lucruri potrivit călăuzirii Lui și a plăcerii Lui, ce le sunt descoperite.

Toate simțurile și membrele trupurilor lor vor fi puse în slujba Lui. Ochii lor Îl vor vedea, urechile lor Îl vor auzi, limba lor va vorbi despre El, mâinile lor vor lucra pentru El, picioarele lor vor umbla pe căile Lui. Toate darurile și talentele lor vor fi puse în slujba devoțiunii și a slujirii față de El. Dacă El primește dragostea lor – ei vor fi gata să facă pentru Hristos ceea ce El le cere. Ei vor suferi pentru El în orice ar fi chemați de El să sufere. Dacă au o dragoste mare față de El, nu vor sta mult pe gânduri ca să se lepede de sine, să ia crucea Lui

și să Îl urmeze oriunde El îi va călăuzi.

Dragostea pentru Hristos fiind, deci, atât de esențială creștinismului adevărat, atât de intens așteptată de Domnul și Stăpânul nostru, atât de puternic dominantă asupra sufletului și a întregii ființe omenești, atât de influentă asupra modului de acțiune – am ales să tratez acest subiect al dragostei față de Hristos, iar marea mea dorință de aici este să îi stârnesc și să îi provoc pe creștini să trăiască experiența vie și viguroasă a acestui har al dragostei față de Domnul Isus Hristos, încurajare care este necesară atât de mult peste tot pământul.

Epistola pe care se focalizează gândurile mele a fost scrisă de Petru, apostolul evreilor, și a fost adresată *„aleșilor care trăiesc ca străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia”*, după cum scrie în primul ei verset. Prin termenul „străini” trebuie să înțelegem evreii răspândiți, care trăiau ca străini în diferitele țări în care ei locuiau. Citim în capitolul 2 din cartea Faptelor Apostolilor că mulți dintre evreii menționați acolo veniseră din aceste țări și din altele, pentru a se închina la Ierusalim. Ajunși în Templu, unde i-au auzit pe apostoli vorbindu-le în mai multe limbi, care erau folosite în locurile de unde ei

proveneau, și aceasta fără a beneficia de educație din partea vreunui om, căci Duhul le dăduse acest har, acești evrei au rămas uimiți și confuzi. După aceea, când l-au auzit pe Petru predicând în puterea minunată a Duhului, trei mii dintre ei au fost convertiți la credința creștină printr-o singură predică, fiind adău- gați bisericii. Când sărbătoarea Cincizecimii s-a înche- iat, acești evrei convertiți s-au întors în țările lor, la ca- sele, familiile și slujbele lor. În aceste țări, care erau pă- gâne și idolatre, ei au avut de înfruntat opoziție și su- ferință din cauza religiei creștine, pentru care ei deve- niseră zeloși, și asta dincolo de ceea ce avuseseră de înd- urat din partea conașionalilor lor, a evreilor necon- vertiți, care urau creștinismul mai mult decât l-au urât neamurile păgâne.

Apostolul pare să arate respect față de aceștia în epistola lui, prin care îi încurajează cu multe cuvinte de mângâiere, în mijlocul suferințelor lor îndurate de dra- gul lui Hristos. În versetul 2, el le urează ca harul și pa- cea să fie înmulțite în ei și față de ei; apoi, deși suferin- țele veniseră din abundență asupra lor, mângâierea lor avea să fie și mai deplină. În versetele 3, 4 și 5, el Îl bine- cuvântează pe Dumnezeu pentru marea Lui îndurare față de ei, demonstrată prin aceea că le-a dat o nădejde

vie cu privire la o moștenire cerească glorioasă și nepieritoare, care a fost păstrată pentru ei prin harul infinit al lui Dumnezeu, și pentru care au fost puși deoparte și păstrați prin credința în puterea infinită a lui Dumnezeu. În versetele 6 și 7, el le spune că, deși erau întristați fiindcă treceau prin felurite încercări, care sunt parte din necazurile acestei lumi, totuși el îi face să înțeleagă că aceste încercări sunt temporare. Plânsul poate să dureze o noapte, dar dimineața vine veselia. Încercările erau necesare pentru a-i smeri, pentru a-i purifica, pentru a-i răstigni față de lume, pentru a-i face mai asemănători Capului lor, Domnul Isus Hristos.

De asemenea, el le spune că treceau prin încercarea credinței lor, astfel ca adevărul să fie scos la lumină în ei înșiși și în alții, și ca valoarea ei să se vadă mai prețioasă decât aurul încercat în foc, pentru ca, după ce au trecut prin suferințe, acești credincioși să capete laudă și cinste din partea Stăpânului lor, la arătarea lui Isus Hristos.

Apoi apostolul se folosește de această ocazie ca să vorbească despre dragostea pe care ei o aveau față de Isus Hristos, și despre bucuria strălucitoare și de negăit care provenea din credința lor în El, deși nu L-au văzut, bucurie pe care nu o poate stinge sau estompa

niciun necaz sau suferință – „pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El, fără să-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre” (1 Petru 1:8-9).

Observați așadar următoarele:

A. Este trăsătura și datoria creștinilor adevărați să Îl iubească pe Isus Hristos, pe care nu L-au văzut vreodată – „voi Îl iubiți, fără să-L fi văzut”.

B. Creștinii adevărați cred în Hristos, Cel pe care nu L-au văzut – „credeți în El, fără să-L vedeți”.

C. Creștinii adevărați se bucură (sau se pot bucura) în credință cu o bucurie negrăită și strălucită – „credeți în El, fără să-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre”.

Iată deci trei aspecte importante:

- (1) **dragostea** creștinilor pentru Hristos;
- (2) **credința** creștinilor în Hristos;
- (3) **bucuria** creștinilor în credință.

În continuare, voi vorbi despre **dragostea creștinilor pentru Hristos**.

2

CREȘTINII ADEVĂRAȚI ÎL IUBESC PE HRISTOS, CEL NEVĂZUT

În tratarea acestui punct, voi vorbi despre următoarele aspecte:

- (1) despre creștinii adevărați care Îl iubesc pe Isus Hristos;
- (2) despre Isus Hristos, ca „obiect” al dragostei lor, pe care ei nu L-au văzut vreodată;
- (3) despre dragostea pe care ei o manifestă față de acest Hristos nevăzut;
- (4) despre faptul că este caracteristica adevăraților creștini să-L iubească pe Isus Hristos, pe care nu L-au văzut vreodată;
- (5) despre faptul că este datoria lor să Îl iubească;
- (6) despre cum trebuie să Îl iubească ei;

(7) despre motivele pentru care ei Îl iubesc;

(8) despre anumite aplicații și învățăminte.

PORTRETUL CREȘTINILOR ADEVĂRAȚI

Aș vrea să vorbesc pentru început despre creștinii adevărați, a căror caracteristică este aceea de a-L iubi pe Isus Hristos, pe care nu L-au văzut niciodată.

„Voi Îl iubiți, fără să-L fi văzut”. Aceasta înseamnă că ești creștin adevărat doar dacă dovedești lucrul acesta atât în mărturisirea ta, cât și în practică. Despre acești creștini adevărați, care Îl iubesc pe Hristos, apostolul oferă o descriere în versetul 2, unde spune despre ei astfel: *„aleși... după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos”.*

Creștinii adevărați sunt **aleși** conform științei mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl; ei sunt aceia pe care Dumnezeu, conform sfatului voii Sale și după hotărârea și harul Lui, i-a ales din veșnicie ca să fie un popor sfânt care să fie al Lui, care să Îl glorifice aici pe pământ și pe care El să îi glorifice apoi în ceruri. Iar această alegere este dovedită prin sfințirea lucrată de Duhul Sfânt.

Creștinii adevărați sunt **sfințiți**, fiind separați și

puși deoparte față de restul lumii, spre a fi folosiți în sluba lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a pecetluit pentru El și astfel i-a deosebit de toți ceilalți oameni; motto-ul acestei peceți este acesta: „*Sfințiți în Domnul*”. În acest sens, iată o descriere a lor în 2 Timotei 2:21: „*Deci dacă cineva se curățește de acestea, va fi un vas de cinste, sfințit, folositor stăpânului său, destoinic pentru orice lucrare bună*”. Ei sunt curățiți de mănjirea păcatului, care contaminează și dezonorează omul. Ei sunt făcuți vase de cinste, precum sunt vasele de argint și de aur într-o casă deosebită, care sunt împodobite cu perle și pietre prețioase. Ei sunt împodobiți cu toate harurile sfințitoare, care prețuiesc mai mult decât cele mai scumpe bijuterii, și astfel sunt făcuți atât frumoși în ochii lui Dumnezeu, cât și destoinici pentru slujirea lui Dumnezeu, fiind pregătiți și înzestrați pentru orice lucrare bună.

Acest lucru constituie și rugăciunea apostolului pentru cei credincioși în 1 Tesaloniceni 5:23: „*Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin; și: dubul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos*”. Creștinii adevărați sunt sfințiți **în întregime** – în toate părțile lor (duh, suflet, trup), deși ei nu sunt sfințiți imediat în totalitate. Ei sunt sfințiți în orice

parte, deși nu sunt sfințiți în cel mai mare grad. Duhul lor este în întregime sfințit, și aceasta cuprinde caracteristicile superioare ale sufletului lor, și anume înțelegerea și voința. Înțelegerea lor este iluminată de Duhul Sfânt pentru deosebirea spirituală a binelui și răului, o deosebire care trece dincolo de ceea ce poate căpăta orice om natural. Voința lor este supusă sau, altfel spus, corectată și îndreptată, fiind acum orientată către Dumnezeu și poruncile Lui. Sufletele lor sunt sfințite în caracteristicile cele mai mărunte, în toate înclinațiile și trăsăturile – dragostea, dorința, încântarea și nădejdea, sunt orientate către Dumnezeu, către Hristos și către lucrurile de sus. Caracteristicile negative – ura, frica, nemulțumirea, mânia, sunt toate privite ca păcat. Trupurile lor sunt de asemenea sfințite, fiind făcute membre ale lui Hristos și instrumente ale neprihănirii; ochii, urechile, limba, mâinile, picioarele, și orice parte a trupurilor lor sunt dedicate lui Dumnezeu și folosite spre gloria Lui.

Astfel, creștinii adevărați sunt sfințiți prin Duhul Sfânt, și ei sunt sfințiți spre ascultare. Darurile care sunt aduse de Duhul Sfânt în inimile lor se manifestă în viețile lor în mod practic, prin ascultare de El. Cursul vieților lor este un curs al ascultării de poruncile

lui Hristos. Ei sunt sfințiți pentru ascultare și prin stropirea cu sângele lui Isus Hristos. Dumnezeu i-a pus deoparte ca să fie stropiți cu sângele Mielului imaculat, care ridică păcatul – astfel ca ei să fie iertați și mântuiți. Iată cum sunt creștinii adevărați, cei care Îl iubesc pe Hristos, pe care nu L-au văzut vreodată.

ISUS HRISTOS - OBIECTUL DRAGOSTEI CREȘTINULUI ADEVĂRAT

Isus Hristos este obiectul dragostei creștinilor adevărați, El, pe care nu creștinii nu L-au văzut niciodată. Acest Isus Hristos, pe care ei Îl iubesc, este Fiul veșnic al lui Dumnezeu, a doua Persoană din glorioasa Trinitate, care, la vremea cuvenită, S-a îmbrăcat în trup omenesc, într-un trup muritor, a trăit ca un rob într-o condiție săracă, a murit ca un răufăcător acea moarte a blestemului de pe cruce – și toate acestea de dragul nostru și pentru păcatele noastre. El a înviat apoi în a treia zi spre îndreptățirea noastră, S-a înălțat la Cer după 40 de zile și acolo stă acum la dreapta tronului măririi din Cer, mijlocind pentru noi și pregătind primirea noastră în locașurile glorioase și veșnice care se găsesc în casa Tatălui!

Numele Lui este **Isus**, provenind de la cuvântul

evreiesc care semnifică „*a mântui*”, pentru că El mântuiește poporul Lui din păcate (Matei 1:21). El este numit **Hristos**, care vine din greacă și care semnifică „*a unge*”, El fiind uns de Tatăl cu Duhul și puterea de a fi Mijlocitor între Dumnezeu și om, de a fi Profetul, Preotul și Capul Bisericii. Pe acest Isus Hristos L-au văzut creștinii din vremurile de demult, ca și apostolii care au format familia Lui și ceilalți ucenici care au conversat deseori cu El; pe acest Hristos L-au văzut cu ochii lor, dar ei L-au văzut în starea Lui de umilință atunci când El umbla aici, pe pământ, nu în starea Lui proslăvită. Acum, El este în Cer; totuși, unii L-au văzut pe Hristos și după înălțarea Lui, și anume Pavel, la convertirea lui, și Ștefan, primul martir, înainte de moartea lui – dar nimeni nu a avut o imagine perfectă, cu ochi trupești, a slavei trupului lui Hristos, căci el este de o strălucire atât de mare, încât nimeni nu o poate privi fiind în stare de imperfecțiune și slăbiciune omenească, și să trăiască. Dar indiferent cum L-au văzut în vechime unii creștini, niciunul dintre cei de acum nu Îl mai poate vedea pe Hristos în persoană. Ei au auzit de El cu urechile lor, dar nu L-au văzut cu ochii. Au văzut simboluri ale lui Hristos în Cina Domnului, dar nu au văzut niciodată Persoana Lui reprezentată fizic. Ei au văzut chipul Lui zugrăvit în frații lor creștini – dar n-au văzut niciodată

originalul după care au fost „desenate” aceste chipuri.

Unii creștini au călătorit în Iudeea și au vizitat locurile unde Domnul a trăit. Au fost la Ierusalim și au văzut locul unde a fost mormântul în care Domnul a fost pus pentru o vreme. Apoi au văzut muntele pe care Domnul a urcat – dar niciun creștin care este acum în viață nu a mers la Ierusalim și la Muntele Sionului pentru a vedea unde este Domnul acum, în slava Lui! Acesta este Isus Hristos, pe care creștinii nu L-au văzut, și care este Obiectul dragostei lor.

3

TRĂSĂTURILE DRAGOSTEI CREȘTINILOR PENTRU HRISTOS

Dragostea este acea dedicare a inimii față de obiectul iubit. De aceea, dragostea pe care creștinii adevărați o manifestă față de Isus Hristos este un har produs de Duhul Sfânt în inimile lor, prin care, având la bază descoperirea și înțelegerea prin credință a iubirii infinite și a excelenței lui Hristos, a iubirii, harului și îndurării Sale fără egal, inimile lor sunt dedicate Lui în dorința de a fi în unire și părtășie cu El, lucruri în care ei își găsesc deplina încântare. Acest lucru este însoțit de predare și dedicare față de voia Lui și în slujirea Lui.

Dragostea creștinilor pentru Hristos este un har produs de Duhul Sfânt în inimile lor. Dragostea pentru Hristos este precum cea mai dulce și mai aromată floare, dar nu există nicio sămânță a acestei iubiri pentru Hristos în natura vreunui om de la cădere încoace.

Ea este însă plantată în suflet de Duhul Sfânt. Dragostea pentru Hristos este o scânteie divină care vine de sus, un foc aprins de suflarea Domnului, a cărui esență este iubirea.

Fundamentul acestei iubiri pentru Hristos este descoperirea și înțelegerea prin credință a iubirii și farmecului lui Hristos. Trebuie să existe mai întâi o descoperire a lui Hristos ca Obiect potrivit pentru dragoste, și nu este suficient ca aceasta să se producă doar la nivelul unei idei, ci trebuie ca omul să înțeleagă prin credință că Hristos este dragoste infinită, că El este de o excelență superioară oricui, că iubirea Lui este fără egal, fiind oferită în beneficiul copiilor Lui, că există o comoară în El și o bogăție a harurilor de orice fel, precum și că de la El provin toate bogățiile și în El sunt împlinite cele mai importante și mai adânci nevoi. În alte circumstanțe, nu va exista nicio pornire în inima omului de a manifesta dragoste față de El.

Dragostea creștinului față de Hristos se concretizează prin dorința lui fără egal după unirea și părtășia cu Hristos. Este în însăși natura dragostei să dorească unirea cu cel iubit, în special în natura acestei iubiri față de Hristos. Și, odată ajunsă la această unire, dragostea

dorește apoi comuniunea cu Hristos, conversația și părtașia cu El. Nu există nicio conversație mai de dorit decât cu cei pe care îi iubim mai mult. Odată ajunși la această comuniune, acolo se găsește încântarea deplină. Sufletul se odihnește și își găsește liniștea într-un fel încântător în Hristos, și se bucură de prezența și dragostea Lui.

Predarea și dedicarea față de voia lui Hristos și în slujirea Lui însoțește dragostea adevăraților creștini pentru El. Îndrăgostiții se dau pe ei înșiși celor pe care îi iubesc. Acest lucru însoțește unirea în căsătorie. De aceea, cei care Îl iubesc pe Hristos sunt ca și căsătoriți cu Hristos și uniți cu El, și astfel se dau pe ei înșiși lui Hristos ca să fie ai Lui și în totalitate la dispoziția Lui, după cum o soție se dă pe ea însăși ca să fie la dispoziția soțului ei.

CREȘTINII ADEVĂRAȚI ÎL IUBESC PE ISUS HRISTOS

Creștinii adevărați sunt diferiți nu doar față de toți păgânii și necredincioșii, ci și față de toți cei care doar pretind că sunt credincioși, și ei se disting de toți aceștia tocmai prin dragostea lor față de Isus Hristos. Este trăsătura oamenilor lacomi să iubească bogățiile și luxul lumesc. Este trăsătura oamenilor ambițioși să iubească onorurile și lauda lumească. Este caracteristica oamenilor senzuali să iubească plăcerile și poftele senzuale.

Prin contrast, este caracteristic adevăraților creștini să Îl iubească pe Isus Hristos, chiar dacă nu L-au văzut vreodată. Nimeni dintre care nu sunt creștini adevărați nu Îl iubește pe Hristos, însă toți creștinii adevărați Îl iubesc. Frumusețea lui Hristos nu poate fi observată cu simțul vederii, ci cu ochii credinței. Aceia care nu Îl văd cu acești ochi, ai credinței, nu Îl pot iubi, iar aceia care Îl văd cu ochii credinței, nu pot să nu Îl iubească.

Celor care nu Îl iubesc pe Hristos nu le lipsește dragostea pentru că Hristos n-ar avea frumusețe, ci pentru că ei sunt orbi! Dar toți creștinii adevărați au acești ochi ai credinței care îi fac capabili să observe calitățile deosebite ale lui Hristos; și numai creștinii adevărați au acești ochi. Esența creștinismului constă în credință; rațiunea îi distinge pe oameni de animale, dar credința îi face pe unii dintre ei creștini adevărați. Așadar, întrucât trăsătura creștinilor adevărați este credința, este de asemenea trăsătura lor de a-L iubi pe acest Hristos nevăzut.

DATORIA TUTUROR CREȘTINILOR ADEVĂRAȚI SĂ ÎL IUBEASCĂ PE HRISTOS, CEL NEVĂZUT

Acest lucru este clar dacă te vei uita în Ioan 21:15-17. Petru era unul dintre cei mai îndrăzneți și mai plini de zel dintre ucenicii lui Hristos, dar el a fost

prea încrezător în sine, lucru care a constituit începutul și a pus fundamentul căderii lui și a lepădării lui rușinoase de Domnul lui, și asta de trei ori. O privire a Domnului lui a fost de ajuns ca să îi amintească acest lucru și să îl aducă la pocăință când a plâns cu amar pentru păcatul lui, imediat ce a făptuit păcatul acela. După ce Mântuitorul nostru a înviat, El S-a arătat lui Petru și altor ucenici ai Lui, și atunci El i-a pus aceeași întrebare de trei ori: „*Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?*”, prin care l-a mustrat pentru păcatul de a se fi lepădat de trei ori de El (pe care, dacă nu ar fi fost o imperfecțiune în dragostea lui pentru Domnul, nu l-ar fi săvârșit niciodată). De asemenea, El subliniază astfel că dragostea față de Hristos este o îndatorire specială și un lucru important, pe care El îl așteaptă de la toți cei care Îl urmează.

CUM TREBUIE IUBIT HRISTOS DE CREȘTINII ADEVĂRAȚI

*Creștinii trebuie să Îl iubească pe Hristos cu o dragoste **sinceră**.*

Efesenii 6:24 spune: „*Harul să fie cu toți cei ce Îl iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos în sinceritate*” [în curăție, cf. trad. Corn.]. Păcatul lui Iuda de a nu se întoarce la Domnul din toată inima, ci în mod nesincer,

este considerat ca fiind grav, după cum este menționat în Ieremia 3:10. La fel de grav este și păcatul de a-L „iubi” pe Hristos cu o dragoste nesinceră sau ipocrită.

Dragostea creștinilor pentru Hristos trebuie să fie sinceră în ce privește frecvența și intensitatea ei interioară. Ei trebuie să Îl iubească nu doar prin cuvintele lor, prin atitudinea și mărturisirea exterioară, ci dragostea lor trebuie să fie plină de afecțiune în inimă, în adevăr și în fapte. Apoi dragostea creștinilor pentru El trebuie să fie sinceră în ce privește obiectul ei – ei trebuie să-L iubească pe Hristos mai mult pentru ceea ce este El, și nu atât pentru ceea ce ei pot obține de la El. A-L iubi pe Hristos numai pentru un câștig temporar este o dragoste ipocrită; a-L iubi pe Hristos pentru trăsăturile Lui și perfecțiunea frumuseților Lui este cea mai sinceră și mai altruistă dragoste. Această sinceritate a dragostei pentru Hristos este datoria fiecărui creștin.

*Creștinii trebuie să Îl iubească pe Hristos cu o dragoste **supremă**.*

Ei trebuie să Îl pună pe cel mai de preț loc în inimile lor. El este marele Împărat, așezat pe tronul Universului, și toate fapăturile trebuie să Îi fie supuse și să se plece la picioarele Lui. Matei 10:37 spune: „*Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu*

este vrednic de Mine”. Acestea sunt cuvintele Mântuitorului nostru. Creștinii își pot iubi tații și mamele, căci chiar legile naturii și legea lui Dumnezeu le cer acest lucru. Ei își pot iubi soțul sau soția, căci Cuvântul lui Dumnezeu îi cere soțului să își iubească soția precum își iubește propriul trup, după cum Hristos a iubit Biserica. Ei își pot iubi fiii, fiicele, frații, surorile, rudele, prietenii, da, chiar și vrăjmașii – și li se cere să facă acest lucru. Totuși, toate aceste forme de dragoste trebuie să fie subordonate dragostei față de Hristos. Ei trebuie să Îl iubească pe Hristos cu cea mai mare dragoste, altfel nu sunt vrednici să fie ucenici ai Lui.

*Creștinii trebuie să Îl iubească pe Hristos cu **ardoare**.*

Luca 24:32 spune: „*Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?*” Această dragoste arzătoare a fost aprinsă de Hristos în inimile ucenicilor Lui; și acest fel de dragoste este cerută de Hristos din partea tuturor creștinilor, după cum spune Cântarea Cântărilor 8:6-7: „*dragostea este tare ca moartea, și gelozia este neînduplecată ca locuința morților; jarul ei este jar de foc, o flacără a Domnului. Apele cele mari nu pot să stingă dragostea, și râurile n-ar putea s-o înece*”. Creștinii ar trebui să aibă față

de Isus Hristos o astfel de dragoste puternică, viguroasă, arzătoare, fierbinte, pe care toate apele suferințelor să nu fie capabile să o stingă și pe care niciun potop de ispite sau persecuții să nu fie suficient pentru a o îneca sau depăși!

Creștinii trebuie să Îl iubească pe Hristos cu o dragoste constantă.

Odată ce au început să Îl iubească, ei trebuie să continue acest lucru și să Îl iubească pe Hristos până la sfârșit. După cum trebuie să fie constanți în ascultare față de El și în perseverența lor în har, tot așa ei trebuie să fie constanți și să persevereze în acest har al dragostei pentru Hristos.

4

MOTIVELE DRAGOSTEI PENTRU HRISTOS

AU NEVOIE DE EL

Creștinii adevărați Îl iubesc pe Hristos pentru că au nevoie de El. Oamenii iubesc mâncarea care le este necesară și fără de care trupurile lor ar muri de foame; ei își iubesc hainele și locuințele, fără de care, în perioadele de iarnă, trupurile lor ar îngheța.

Oamenii își iubesc prietenii de care au nevoie și pe care, cu voia lui Dumnezeu, se bizuie și de la care își primesc ajutorul. Dar nimic în lumea aceasta nu este atât de necesar pentru trup pe cât este Domnul Isus Hristos de necesar pentru suflet. Și, după cum frumusețile sufletului sunt de departe mai importante decât cele ale trupului, tot așa nevoile sufletului sunt de departe mai importante decât nevoile trupului. Ele nu își pot găsi răspunsul în nimeni altcineva decât în Isus Hristos. Iată de ce creștinii adevărați Îl iubesc.

La momentul convertirii, când sunt convingși de păcat și treziți din falsa lor siguranță carnală, o, ce mare nevoie au ei de Hristos! Ei s-au văzut pe ei înșiși ca niște oameni pierduți, și numai Hristos a fost Cel care i-a putut salva! Ei au simțit rănilor conștiinței, și numai Hristos a fost acolo pentru a le vindeca!

Ei s-au temut de mânia lui Dumnezeu, și numai Hristos a fost acolo ca să îi elibereze! Iertarea, împăcarea și mântuirea pe care ei le-au primit prin Hristos au pus fundamentul celei mai înflăcărare iubiri pentru Hristos; și ei încă simt o nevoie continuă ca Hristos să le aducă iertarea zi de zi și să le dea porția zilnică de har.

Ei au nevoie de Hristos ca să îi lumineze când trec prin perioade de întuneric, să îi trezească atunci când sunt adormiți, să îi elibereze când sunt în strâmtorare, să îi întărească în slăbiciune, să îi mângâie în întristare, să îi scoată biruitori în ispită, să îi ridice când sunt căzuți, să îi ghideze când sunt cuprinși de îndoială, să îi încurajeze când au temeri, să îi întărească atunci când se clatină, să îi restaureze când se rătăcesc!

Doar Hristos poate face toate acestea pentru ei, și chiar mai mult decât atât. De aceea, datorită nevoii lor și a utilității lui Hristos pentru ei, creștinii adevărați Îl iubesc.

PENTRU FRUMUSEȚEA LUI

Creștinii adevărați Îl iubesc pe Hristos datorită frumuseții Lui, care nu se vede și nu se poate vedea cu ochii trupești, dar care este evidentă cu ochii credinței. Iată descrierea făcută lui Hristos cel Preaiubit de către Mireasa Lui, Biserica, în Cântarea Cântărilor 5. În acest pasaj, fiicele Ierusalimului o întreabă pe soția bolnavă de dragoste: „Ce are iubitul tău mai mult decât altul, o, cea mai frumoasă dintre femei? Ce are iubitul tău mai mult decât altul, de ne rogi așa de fierbinte?” Și iată ce descriere oferă mireasa în versetul 10: „Iubitul meu este alb și rumen, deosebindu-se din zece mii!” Și după ce laudă, în versetele 11-14, calitățile, frumusețea și desăvârșirea Lui în metafore împrumutate din frumusețile diferitelor părți ale trupului omenesc, ea concluzionează astfel în versetul 16: „Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului!”

Mireasa este identificată aici ca fiind cea mai deosebită dintre femei, nu doar de către femeile din Ierusalim, ci și de Preaiubitul ei, care are o privire mai pătrunzătoare și care deopotrivă laudă și admiră frumusețea ei în capitolul 6:4-5: „Frumoasă ești, iubito, ca Tirța, plăcută ca Ierusalimul, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor. Întoarce-ți ochii de la mine, căci mă

tulbură”. Și apoi în versetul 10: „*Cine este aceea care se ivește ca zorile, frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor?*”

Dar ce frumusețe este în Cel Preaiubit? Dacă Biserica este peste măsură de frumoasă, cât de frumos trebuie să fie Isus Hristos, de la care Biserica își primește toată frumusețea! Despre El se spune că este alb și rumen, prin aceasta arătând frumusețea feței Lui; despre înfățișarea Lui ni se spune că este precum Libanul și precum cedrii tineri, lucru care arată măreția feței Sale. Despre gura Lui se spune că este numai dulceață, și cu adevărat este dulceață, prin Cuvântul plin de har care iese din gura Lui. Nicio învățătură nu este atât de dulce ca învățătura lui Hristos; niciun sfat nu este atât de dulce precum cele ale lui Hristos; nicio promisiune nu este atât de dulce ca făgăduințele lui Hristos. Și ca să însumeze toate trăsăturile și perfecțiunea Lui într-o expresie, ni se spune despre El: „*așa este scumpul meu*” (în original – „*cu totul fermecător*” cf. KJV).

Nu există vreo persoană sau lucru atât de încântător în lume despre care se poate spune că este „*cu totul fermecător*”. În cele mai binevoitoare persoane se pot găsi multe defecte și în cele mai frumoase lucruri se pot găsi multe imperfecțiuni – dar Hristos este „*cu*

totul încântător!” El nu are nicio trăsătură lipsită de frumusețe deplină, căci în El nu se poate găsi vreo pată, vreun defect sau vreo imperfecțiune. El este încântător în orice privință; există o frumusețe incomparabilă și extraordinară în Persoana lui Hristos, în orice aspect. În Hristos, natura umană se împletește cu cea dumnezeiască și El este pe deplin fermecător în ambele. Natura Lui umană este alcătuită din trup și suflet.

Trupul Lui este cel mai frumos, de o frumusețe și strălucire glorioasă. Orice lucru ar fi existat în El în starea Sa smerită de pe pământ, fiți siguri că a fost transformat în slavă supremă acum, când El este în stare glorificată. În Filipeni 3:21 ni se vorbește despre un trup de slavă. Dacă fața lui Moise a strălucit de slavă după conversația lui de 40 de zile cu Dumnezeu pe Muntele Sinai, care este parte din lucrurile de jos, cât de strălucitor trebuie să fie trupul lui Hristos, care este deja de peste 1700 de ani pe Muntele Sionului în locurile cerești! Sunt convins că trupul lui Hristos este cel mai frumos dintre toate trupurile vizibile – dar frumusețea sufletului lui Hristos excelează. Nicio creatură nu ar putea avea trăsături atât de strălucitoare cum sunt cele din sufletul lui Hristos. Toate trăsăturile care se găsesc sau s-ar putea găsi în orice creatură sunt ca un fulg, când sunt puse în balanță cu

greutatea trăsăturilor și a perfecțiunilor Sale glorioase!

Când a fost aici pe pământ, Hristos l-a depășit de departe pe cel mai impresionant om ce a locuit pe pământ. El l-a depășit pe Moise în blândețe, pe Solomon în înțelepciune, pe Iov în răbdare; și cu cât mai mult excelează El acum, când se află în Cer! El nu doar că întrece duhurile oamenilor făcuți desăvârșiți, ci și pe cei mai slăviți și sfinți îngeri, care n-au păcătuit vreodată. Dacă vreo ființă creată are înțelepciune, ea nu este decât o rază, căci Hristos este soarele! Dacă vreuna are bunătate, ea nu este decât o picătură, căci Hristos este oceanul! Dacă vreuna are sfințenie, nu este decât o scânteie sau o umbră întunecată, căci Hristos este strălucirea slavei Tatălui! Dacă ea are Duhul, Îl are numai într-o anumită măsură, în timp ce lui Hristos, Duhul Îi este dat fără măsură! (Ioan 3:34).

Hristos este cu totul încântător în umanitatea Lui, care este atât de strâns unită cu divinitatea Lui; și cât de încântător este El în dumnezeirea Sa! Ca Dumnezeu, El este egal cu Tatăl în toate atributele Lui glorioase. Divinitatea lui Hristos implică supremația ființei Lui, căci El Se numește pe Sine „Eu sunt” (Ioan 8:28); implică supremația slavei Lui, căci este numit „Domnul slavei” (1 Cor. 2:8) și „Împăratul slavei” (Ps. 24:7) –

„*Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!*” Acest verset este interpretat de unii ca făcând referire la înălțarea lui Hristos, iar îngerii și sfinții pregătesc calea pentru intrarea Lui triumfală și pentru stăpânirea Lui asupra palatului Său ceresc.

În Noul Testament ni se oferă multe descrieri ale Persoanei Lui încântătoare, și așa vrea să amintesc aici doar una, anume cea din Coloseni 1:15-19: „*El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El. El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El*”.

Dacă citim, credem și luăm aminte la această măreață descriere a lui Hristos, trebuie să vedem și să spunem că El este cel mai măreț și cel mai frumos – și că niciun preaiubit nu este precum Preaiubitul creștinilor adevărați.

De aceea, creștinii adevărați Îl iubesc pe Hristos

pentru frumusețea Lui.

PENTRU DRAGOSTEA LUI

Creștinii adevărați Îl iubesc pe Hristos datorită dragostei Lui nemaipomenite, pe care El o nutrește față de ei. El este Cel care îi iubește mai întâi și cu o dragoste necondiționată. El îi iubește cu o dragoste delicată și plină de compasiune, cu o dragoste activă și în faptă, cu o dragoste blândă și răbdătoare.

Dragostea Lui este infinită, fără margini. Dragostea Lui este fără termen de comparație, este superioară. Dragostea Lui este ieșită din comun, este dincolo de capacitatea noastră de înțelegere. Dragostea Lui este neschimbătoare. Dragostea Lui este veșnică, fără vreun sfârșit sau capăt. El i-a iubit când ei erau contaminați în păcatele lor, și i-a spălat cu propriul sânge.

El i-a iubit când ei erau goi în sufletele lor și i-a îmbrăcat cu haina neprihănilor Lui. El îi iubește în suferințele și întristările lor, și este Mângâietorul lor; îi iubește în nevoile și strâmtorările vieților lor, și este Binefăcătorul lor. El îi iubește în viață, și este viața sufletelor lor; El îi iubește și în moarte, și este sprijinul inimilor lor; și El îi iubește după moarte, și va fi partea lor veșnică de moștenire! „*Să cunoașteți dragostea lui Hristos,*

care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu!” (Efes. 3:19).

Este un lucru deosebit ca adevărații creștini să Îl iubească pe Hristos pentru frumusețea Lui; dar este ceva și mai ales ca ei să Îl iubească datorită dragostei Lui, mai ales că ambele motive sunt incomparabile și ambele sunt de nepătruns.

Prin voia lui Dumnezeu, voi vorbi mai departe în lumina acestor două motive și a altora, spre a-i îndemna și stârni pe creștini la dragostea lui Hristos.

5

ÎNVĂȚĂMINTE ȘI APLICAȚII

CREȘTINII ADEVĂRAȚI SUNT PUȚINI

Să învățăm astfel că, în adevăr și în faptă, există puțini creștini adevărați. A existat o vreme când mărturisirea publică a numelui de creștin era dovada dragostei față de Isus Hristos. Mă refer la vremea bisericii primare, când creștinii erau persecutați de păgâni, cum s-a petrecut în cazul primelor zece perioade de persecuție din timpul împăraților păgâni, când lumea a fost efectiv inundată cu sângele creștin; apoi, în special în anumite perioade și în majoritatea locurilor unde oamenii se declarau creștini expunându-se de bunăvoie riscului de a fi întemnițați, de a fi biciuiți, torturați, arși pe rug, și chiar supuși unor morți pline de cruzime! Dar adevărul și puterea dragostei lor pentru Isus Hristos au fost ceea ce i-a purtat prin suferințe atât de mari, de care aveau parte mulți dintre cei ce Îl iubeau pe Isus Hristos în acele zile. Dar astăzi există mulțimi de oameni care

nu sunt decât preinși credincioși, creștini doar cu numele. Ei se numesc creștini, au fost botezați în Numele lui Hristos, dar ei nu au niciun pic de dragoste față de Hristos, al cărui Nume pretind că îl poartă.

Cu siguranță că nu sunt decât puțini, chiar și în patria noastră – unde creștinismul este de o puritate mai mare decât în orice alt loc – care Îl iubesc pe Isus Hristos cu sinceritate. Niciun popor care trăiește în mare ignoranță nu Îl iubește cu adevărat pe Hristos; cei care nu Îl cunosc pe Hristos, nu Îl pot iubi! Nu poți manifesta vreo dorință sau vreo iubire față de ceva care îți este necunoscut; un rău necunoscut nu poate fi urât, după cum un bine necunoscut nu poate fi iubit.

Nicio persoană falsă în credința ei nu-L poate iubi cu adevărat pe Hristos; cei care nu primesc adevăratele învățături ale lui Hristos nu pot să iubească Persoana Lui, după cum citim în Ioan 14:23: „*Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu*”. Cuvintele lui Hristos nu includ doar sfaturile Lui, ci și doctrinele Lui. Cei care se abat grav de la învățăturile fundamentale ale creștinismului nu sunt prieteni în niciun fel ai lui Hristos, ci sunt dușmanii Lui – și ei sunt departe de dragostea adevărată pentru El.

Nicio persoană care trăiește în stricăciune nu Îl

iubește cu adevărat pe Hristos, ci astfel de oameni sunt precum păgânii, care blasfemiază Numele lui Dumnezeu prin înjurăturile lor hidoase. Dragostea lui Hristos ne învață o reverență și o venerație sfântă față de Numele Lui.

Cum ar putea cei care îi persecută pe copiii lui Dumnezeu din cauza neprihănirii să Îl iubească pe Capul lor, când ei urăsc membrele Trupului Lui?

Hristos Se consideră persecutat când membrele Trupului sunt persecutate, după cum vedem în Fapte 9:4: „*Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?*” și 9:5: „*Eu sunt Isus, pe care-L prigonești*”. Cu siguranță că persecutorii lui Hristos nu pot să Îl iubească.

Tot așa sunt cei care batjocoresc religia, care iau în bătaie de joc sfințenia și pe oamenii evlavioși; prin aceasta ei arată clar disprețul lor față de sfințenia lui Hristos, din care toți sfinții își trag neprihănirea. Cum L-ar putea iubi pe Hristos persoanele care Îl batjocoresc pe El și pe cei ce sunt „chipul Lui”? Niciun om păcătos nu Îl poate iubi cu adevărat pe Hristos, câtă vreme își practică păcătoșenia în viața de zi cu zi și în relațiile cu oamenii. Hristos poruncește dreptatea și neprihănirea cu strictețe. Dar cum ar putea să Îl iubească aceia care nu păzesc poruncile Lui?

Niciun om avar nu Îl poate iubi cu adevărat pe Hristos. Apostolul a spus în 1 Ioan 2:15 că, „*dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El*”. Aș putea spune că, dacă iubește cineva lumea (adică iubirea lui este în primul rând pentru lume), dragostea față de Fiul nu este în el. Dragostea nu poate fi orientată în același timp către lucrurile pământești și către Hristos, care este ceresc. Niciun om imoral, niciun bețiv, adulter sau vreun om care își găsește plăcerea în lucruri păcătoase, nu Îl iubește cu adevărat pe Hristos. Dragostea lui Hristos ne învață să respingem astfel de poftă și să le dăm morții. Nici chiar oamenii morali neconvertiți nu Îl iubesc cu adevărat pe Hristos. Niciun ipocrit care are o formă de evlavie, dar care îi neagă puterea, nu Îl iubește cu adevărat pe Hristos. Ei pot fi iubitori și politicoși cu oamenii, dar ei nu Îl iubesc cu adevărat pe Hristos.

Într-un cuvânt, niciun om care se află încă sub puterea și stăpânirea vreunui păcat nu Îl iubește pe Hristos cu adevărat. Domnia păcatului în inimă este incompatibilă cu dragostea pentru Hristos.

Haideți să recapitulăm categoriile de oameni menționați mai sus: ignoranții, ereticii, cei stricați, păgânii, persecutorii copiilor lui Dumnezeu, batjocoritorii religiei, toți cei păcătoși, toți iubitorii de lume, bețivii,

curvarii și toți avarii; chiar oamenii morali, ipocriții și toți cei ce se află sub stăpânirea vreunui păcat. Cât de puțini oameni vor rămâne în afara acestora, dar oameni care Îl iubesc pe Hristos cu adevărat! Drept consecință, vom constata că sunt foarte puțini cei care sunt creștini adevărați.

CERCETAREA DRAGOSTEI PENTRU HRISTOS

Aici vei cunoaște dacă și tu ești creștin cu adevărat, punându-ți la încercare dragostea pentru Isus Hristos. Cercetează-te, așadar, să vezi dacă Îl iubești pe Isus Hristos, Cel nevăzut.

Cei mai mulți oameni din lumea aceasta îi pot iubi cu adevărat pe acei semeni sau acele lucruri pe care le-au văzut; dar poți spune oare că Îl iubești cu sinceritate și cel mai mult pe Isus Hristos, pe care nu L-ai văzut? Dragostea celor mai mulți pornește de la ceea ce ochiul lor vede ca obiect al dragostei lor; dar pornește dragostea ta de la ceea ce urechea ta a auzit când a fost expusă Cuvântului binevoitor care este în Hristos?

Întrebare. *Cum putem ști dacă avem dragostea adevărată pentru Isus Hristos?*

Răspuns: Poți ști că Îl iubești cu adevărat pe Isus

Hristos:

- în primul rând, prin dorința ta după prezența lui Hristos;
- în al doilea rând, prin prețul pe care îl pui și prin frecvența cu care cauți acele căi pe care Hristos poate fi găsit și prin a-L căuta acolo pe Hristos;
- în al treilea rând, prin dragostea ta pentru chipul lui Hristos;
- în al patrulea rând, prin ascultarea ta de poruncile lui Hristos.

În primul rând, prin dorința ta după prezența lui Hristos. Oriunde există o dragoste mare față de o persoană, există și o dorință după prezența acelei persoane. Dorești prezența lui Hristos cu ardoare și sinceritate? Prezența lui Hristos se poate manifesta în două modalități: prezența Lui plină de har aici, pe pământ; și prezența Lui glorioasă în ziua de apoi.

1. Despre prezența plină de har a lui Hristos aici pe pământ, Ioan 14:18 ne spune: „Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi”. Tu dorești să stai în prezența prietenilor și a rudelor, dar dorești oare prezența lui Hristos mai presus de orice? Hristos vine la ucenicii

Lui printr-o comunicare plină de har, printr-o descoperire plină de har și printr-o mângâiere dulce care rezultă din primele două.

(1) Dorești ca Hristos să Se apropie de tine printr-o comunicare plină de har? Sunt dorințele tale îndreptate către descoperirea luminii spirituale din partea lui Hristos, care să te învețe și să te călăuzească? Către viața spirituală care vine din Hristos și care te ține treaz și te încurajează? Către puterea spirituală de la Hristos, care să te întărească în poverile pe care le ai de dus și să te ajute în împlinirea îndatoririlor tale? Dorești din toată inima ca El să îți vorbească în toate modalitățile și să îți mărească porția de har, care vine din plinătatea de har ce se găsește în Hristos? Flămânzești și însetezi după neprihănirea lui Hristos, nu doar ca ea să îți fie imputată spre îndreptățirea ta, ci și ca ea să îți fie dată tot mai mult spre sfințirea ta continuă, ca să fii adus și crescut într-o conformare și asemănare mai mare cu Isus Hristos? Aceasta este o dovadă a dragostei adevărate pentru Hristos.

(2) Dorești ca Hristos să vină la tine pe calea descoperirii Sale plină de har? Ioan 14:21 spune: „*cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui*”. Dorești cu toată inima împlinirea acestei

făgăduințe, ca Hristos să descopere față de tine mai mult din frumusețea Persoanei Lui și din dragostea inimii Lui? Ești tu întristat când Preaiubitul tău Se retrage de la tine; când perdeaua este trasă și un nor se interpune între tine și Soarele neprihănirii; când El Se ascunde și Își ascunde fața de la tine? Îți este dor în astfel de situații după întoarcerea lui Hristos și după redescoperirea Lui față de tine?

„Vino, Doamne Isuse, vino repede; fii ca o căprioară sau ca puiul de cerb pe munții plini de mirozne. Sări peste munți, saltă pe dealuri și vino repede în sufletul meu, căci sunt bolnav de dragoste pentru Tine în lipsa Ta. O, de aş vedea Fața Ta plăcută! De aş auzi vocea Ta atât de dulce! De aş simți prezența Ta atât de înviorătoare! O, de aş vedea din nou zâmbetul Tău care îmi răpește inima!”

„Doamne, eu sunt al Tău și Tu ești al meu! M-ai iubit și ai murit. Dragostea Ta pentru mine a fost și este neschimbată din veșnicie”.

Sunt acestea dorințele sufletului tău? Așa sunt dorințele dragostei pentru Hristos.

(3) Dorești ca Hristos să vină la tine pe calea mângâierii dulci, care este rezultatul descoperirii Lui?

Ești dornic să primești untdelemnul bucuriei cu care Hristos este uns? Dorești ca El să îți dea ungera Duhului, nu doar pentru a te sfinți, ci și pentru a te mângâia? Dorești ca inima ta să fie umplută de bucurii spirituale, bucurii ale Duhului Sfânt, care sunt de nedescris și pline de slavă? Dorești mângâierile pe care Hristos le dă, și care sunt dincolo de toate mângâierile pe care lumea și trupul le pot da; mângâierile care vin prin ușa credinței și care sunt dincolo de toate mângâierile care pot veni pe ușa simțurilor; acele bucurii care sunt în Hristos, dincolo de toate bucuriile care pot fi găsite în prezența celei mai dulci și mai de dorit ființe? Aceste dorințe dovedesc adevărata dragoste pentru Hristos. Dorești o astfel de prezență plină de har a lui Hristos?

2. Dorești de asemenea prezența glorioasă a lui Hristos în ziua de apoi? Când El făgăduiește: „Iată, Eu vin curând!”, răspunde inima ta precum în Apocalipsa 22:20: „*Amin! Vino, Doamne Isuse!*”? Ești bucurios să trăiești aproape de sfârșitul lumii, când venirea Domnului este aproape? Te alipește tot mai mult venirea Domnului de El în fiecare zi? Îți poți ridica privirea în sus cu bucurie când privești către locul unde Domnul Isus Hristos este acum, la dreapta tronului Maiestății în ceruri; și te gândești cu mângâiere că El va veni în scurt

timp, va veni și nu va întârzia; că Hristos Se va coborî din Cer în scurt timp cu un strigăt, cu trâmbița lui Dumnezeu și că ochii tăi Îl vor vedea în toată strălucirea gloriei și maiestății Lui? Privești și tânjești după ziua revenirii glorioase din Cer a lui Hristos, când vei fi înviat din mormântul tău (unde te vei odihni pentru scurtă vreme) și vei fi adunat împreună cu îngerii și răpit pe norii cerului, iar acolo, (îmbrăcat în hainele strălucitoare ale nemuririi și cu neprihănirea fără pată a lui Hristos în sufletul tău) vei fi condus cu strigăte și aclamații de bucurie și triumf în prezența Lui, care te va achita cu har de toate păcatele și condamnarea ta, te va declara deschis ca fiind printre slujitorii Lui credincioși, te va încorona în slavă înaintea întregii lumi și te va primi să trăiești cu El pentru toată veșnicia? Ai astfel de dorințe?

Dacă unii dintre voi, cititorii, aveți teamă de venirea glorioasă a lui Hristos ca nu cumva să fiți respinși atunci pentru că vă este frică să nu fiți pregătiți, ați putea totuși să spuneți din inimile voastre dacă doriți mai presus de orice să fiți gata pentru aceste lucruri, că vă străduiți să fiți pregătiți; că aceasta este întristarea voastră că nu sunteți încă gata; și că, dacă ați fi gata și ați avea asigurată dorința voastră pentru Hristos, v-ați

dori revenirea Lui imediată, că nicio dorință și fericire nu ar fi mai mare decât aceea de a trăi cu Hristos în slavă și că socotiți că prezența lui Hristos în Cer va fi fericirea voastră cerească? Acestea sunt dovezi ale dorințelor adevărate după prezența glorioasă a lui Hristos și dovezi ale dragostei sincere pentru El.

În al doilea rând, poți ști dacă Îl iubești pe Hristos prin prețul pe care îl pui și prin frecvența cu care cauți acele căi pe care Hristos poate fi găsit și prin a-L căuta pe Hristos pe acestea. Așa sunt căile poruncilor părtășiei cu El, atât în adunare cât și în taină. Calea lui Hristos este sanctuarul Lui, iar El poate fi găsit în celebrarea părtășiei cu El. Participi la întâlnirea cu El în adunare, la rugăciunea alături de cei credincioși, la predicarea Cuvântului, la Cina Domnului? Tratezi ca prețioase toate aceste ocazii de părtășie cu El, pentru că amprenta Lui este peste acestea, deoarece Hristos este prezent în ele și deoarece constituie modalități care te aduc în prezența Lui? Și, atunci când participi la acestea – Îl cauți cu sârguință pe Hristos în ele? Te mulțumești doar cu lucrurile exterioare și firești ale acestor evenimente, atunci când te întâlnești cu aceia care sunt copii ai lui Dumnezeu? Sau îți propui, îți dorești și tânjești după mai multă părtășie în interiorul tău, o părtășie

mai spirituală și incomparabil mai dulce – astfel încât să te întâlnești în acel loc cu Hristos, și astfel să ai părtașie cu Tatăl și cu Fiul? Și, cu această ocazie, poți spune și tu precum David: „*Căci mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte; eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății!*” (Ps. 84:10); „*Un lucru cer de la Domnul, și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului, și să mă minunez de Templul Lui*” (Ps. 27:4).

Tânjești după Hristos împreună cu familia ta și în cămăruța ta? Îl cauți în rugăciunea de taină și în meditația la Cuvântul Lui? Dragostea ta pentru Hristos își găsește expresie în dorințele tale; ele demonstrează dacă Îl cauți cu adevărat pe Hristos pe căile Lui.

În al treilea rând, poți cunoaște dacă Îl iubești pe Hristos din dragostea ta față de chipul Lui. Chipul lui Hristos este descoperit în Cuvântul Lui și în copiii Lui.

(1) *Iubești chipul lui Hristos din **Cuvântul Lui**?* După cum moneda Cezarului purta chipul și inscripția Cezarului, tot așa Cuvântul Scripturilor, care este Cuvântul lui Hristos, poartă chipul și inscripția lui Hristos în el. Iubești Scriptura datorită acestui fapt? Iubești

Cuvântul învățăturilor din Scripturi pentru că în el este chipul adevărului și înțelepciunii lui Hristos? Iubești Cuvântul poruncilor conținute în Scripturi pentru că în el este chipul sfințeniei lui Hristos? Iubești Cuvântul avertizărilor din Scripturi pentru că în el este chipul dreptății lui Hristos? Iubești Cuvântul făgăduințelor din Scriptură pentru că în el este chipul bună-tății, harului și dragostei lui Hristos? Tu ai Cuvântul lui Hristos în Biblia ta, și uneori el îți răsună în ureche – dar locuiește Cuvântul lui Hristos în inima ta? Tu primești Cuvântul lui Hristos în lumina lui, dar primești și în dragostea pentru el?

(2) *Iubești chipul lui Hristos din **copiii Lui**?*

Dacă nu îți iubești fratele pe care îl vezi, cum ai putea să Îl iubești pe Domnul, pe care nu Îl vezi? Toți ucenicii lui Hristos poartă chipul lui Hristos asupra lor; dacă iubești originalul unui tablou, vei iubi și copia acestuia, chiar dacă nu este perfect desenată. Dacă iubești bună-tatea și sfințenia perfectă care se găsesc în Hristos – vei iubi și bună-tatea și sfințenia ce se vede în sfinți, chiar dacă ei nu au decât o măsură imperfectă a acestora. Îi iubești pe ucenicii lui Hristos, și aceasta datorită chipului Lui, chiar dacă ei pot fi diferiți de tine în unele aspecte secundare?

În al patrulea rând, poți cunoaște dacă Îl iubești pe Hristos prin ascultarea ta de poruncile Lui. Ioan 14:15 și 21 spune: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește”. Tu ai poruncile lui Hristos – dar le păzești? Le cunoști, dar le practici? Dragostea ta față de Hristos este cunoscută prin ascultarea ta de El. Dacă Hristos este Preaiubitul tău – El este de asemenea Domnul tău; dacă ai sentimente adevărate pentru El – te vei supune Lui. Dacă Îl iubești pe Hristos, vei avea grijă să Îi fii plăcut lui Hristos; tu nu slujești cărnii ca să te îngrijești să îi faci pe plac – ci ești slujitor al lui Hristos, și te îngrijești să Îi fii plăcut lui Hristos înainte de a le fi pe plac oamenilor și lucrurilor.

Dacă Îl iubești pe Hristos, te temi chiar și numai să dai ocazie jignirilor față de oameni, ba mai mult, te temi ca să nu cumva să Îl jignești pe Domnul tău și să nu Îi fii plăcut. Te străduiești să umbli astfel încât să Îi fii plăcut lui Hristos printr-o ascultare sinceră și universală? Pui inimă în ascultarea ta de Hristos? Ai un respect adecvat față de toate poruncile Lui? Te întristează când eșuezi în ascultarea ta de Hristos? Dacă poți spune în prezența Domnului și în inima ta (nu pune minciuni pe limba ta) că nu permiți practicarea vreunui păcat cunoscut, pe

care Hristos îl interzice, și dacă poți spune că nu neglijezi vreuna dintre îndatoririle pe care Hristos le poruncește – aceasta este o dovadă sigură a dragostei tale pentru Isus Hristos. Iată cercetarea dragostei tale pentru Hristos.

6

MUSTRĂRI

CELOR CE LE LIPSEȘTE DRAGOSTEA PENTRU HRISTOS

În primul rând, am un cuvânt de muștrare către toți cei care nu au deloc dragoste pentru Hristos. Nu cumva frazele anterioare, despre învățătura și cercetarea dragostei, le-au dovedit multora dintre voi că vă lipsește această dragoste? Permiteți-mi, atunci, un cuvânt de muștrare. Ce! Sunteți creații ale lui Hristos, făpturi făcute pentru El – și totuși să nu aveți nicio dragoste pentru El? Sunteți făpturi cu rațiune? Aveți suflete capabile să Îl cunoască și să Îl iubească, și totuși nu aveți această dragoste în voi? Unii dintre voi pretindeți că sunteți creștini, dar de ce nu Îl iubiți pe Hristos?

Voi arătați în exterior o devoțiune anume, și totuși sunteți lipsiți de orice sentimente adevărate față de obiectul închinării voastre. Păcătoșilor, oare nu ați auzit destul ca să vă demonstrați dragostea pentru Hristos? Există Isus Hristos? Aveți Biblii? Dacă aveți, nu ați

citit în ele despre Isus Hristos? Și ce credeți despre ceea ce ați citit? Este adevărat sau fals? Credeți că Evanghelia este un truc sau o poveste? Nu este Scriptura, care conține Evanghelia, chiar Cuvântul lui Dumnezeu cel adevărat, care nu poate minți? Nu este suficient dovedită ca având origine divină, astfel încât să convingă pe oricine ar cerceta-o și nu și-ar închide voit ochii în fața luminii care vine din ea? Și, dacă este adevărat că Isus Hristos există (după cum nu este nimic mai adevărat), cum de nu Îl iubești? Nu Îl descoperă și prezintă Scripturile pe Hristos ca fiind Persoana cea mai măreață și binevoitoare? De ce nu Îl iubești? Poți iubi oameni și lucruri imperfecte, și să nu Îl iubești pe Isus Hristos, Cel Preaiubit?

Poți iubi pe cineva care are putere, onoare și autoritate inferioară, și să nu Îl iubești pe Isus Hristos, care este Domnul slavei, Cel care are toată puterea și autoritatea în Cer și pe pământ? Poți iubi oare înțelepciunea și învățătura lumească, și să nu Îl iubești pe Isus Hristos, Cel care este înțelepciunea Tatălui, care cunoaște toate lucrurile și a cărui înțelepciune este divină? Poți iubi lucruri care dau parțial libertate și bogăție, și să nu Îl iubești pe Hristos, a cărui bogăție este supremă și ale cărui daruri sunt mult mai bogate și mai durabile?

Îți poți iubi prietenii, care se poartă cu o oarecare bunătațe față de tine, și să nu Îl iubești pe Isus Hristos, care este cel mai bun Prieten pe care oamenii Îl pot avea? Poți iubi un binefăcător care te hrănește, îți dă haine și bani, și să nu Îl iubești pe Hristos, care îți potolește foamea sufletului cu Pâinea vieții, îți îmbracă sufletul gol cu roba neprihănirii Lui și îți dă bogățiile spirituale ale harului, cele mai neînsemnate dintre ele fiind mult mai prețioase decât toate bogățiile pământului?

Poți iubi bogăția, și să nu Îl iubești pe Hristos, în care se găsesc comorile adevărate și prin care poți căpăta nu doar bogățiile spirituale de aici, ci și moștenirea cerească în viața de apoi? Poți iubi onorurile, și să nu Îl iubești pe Hristos, prin care poți căpăta cele mai mari demnități, onoarea copiilor Împăratului cerurilor acum și o cunună de slavă în lumea cerească? Poți iubi libertatea și să nu Îl iubești pe Hristos, singurul prin care poți fi eliberat din sclavia diavolului și a propriilor poftes păcătoase? Poți iubi siguranța, și să nu Îl iubești pe Hristos, Cel care este singurul Mântuitor al oamenilor și singurul care îți poate da siguranță față de cei mai răi dușmani? Poți iubi pacea și să nu Îl iubești pe Hristos, Cel prin care poți avea pace cu Dumnezeu și pace cu propria conștiință? Poți iubi plăcerile și frumusețile, și să nu Îl

iubești pe Hristos, prin care poți avea parte de bucurii nespuse și de plinătatea slavei, în plus față de frumusețile veșnice care au să vină?

Fără dragoste față de Hristos, te afli sub condamnarea tuturor păcatelor tale; nici păcatul original și nici vreunul din păcatele tale prezente nu îți sunt iertate. Toate stau împotriva ta și va trebui să dai tu însuți socoteală pentru toate; și o, cât de înfricoșată trebuie să fie această judecată!

Fără dragoste pentru Hristos, te afli sub blestem; nu doar sub blestemul Legii pe care ai încălcat-o, ci și sub blestemul Evangheliei, pentru neascultarea ta față de porunca ei, care îți cere să Îl iubești pe Domnul Isus Hristos, după cum scrie în 1 Corinteni 16:22: *„Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema! „Maranata” (Domnul nostru vine!)”*. Asta înseamnă: să fie blestemat până va veni Domnul nostru! Dar, când Domnul va veni, va lua El oare blestemul de la tine? Nu! El va veni într-o flacără de foc să se răzbune pe tine, după ce a avertizat că îi va pedepsi cu distrugerea veșnică pe toți cei care nu au ascultat de Evanghelie. Ce se va alege atunci de tine? Sodoma și Gomora, acele orașe stricate, vor fi pedepsite groaznic cu un foc mai mare decât cel care a căzut din ceruri și i-

a distrus deopotrivă pe locuitorii lor și casele lor. Ele vor fi distruse cu focul Iadului care va fi aprins și întreținut pe veci de suflarea Celui Preamărit!

Dar tu, care nu Îl iubești pe Domnul Isus Hristos, în ciuda tuturor descoperirilor Lui, a invitațiilor făcute de El și a ofertelor de bunătate ale Lui pentru tine – vei fi pedepsit mai groaznic decât acei sodomiți stricați! Ziua Judecării va fi mai suportabilă pentru ei decât pentru tine. Chinurile Iadului vor fi insuportabile pentru orice om, dar cel mai insuportabile vor fi pentru păcătoșii care au avut parte de Evanghelie; flăcările Iadului se vor năpusti asupra ta cu cea mai mare înverșunare, iar chinul conștiinței te va biciui cu cea mai mare furie! Luați aminte la acestea voi, toți cei care nu Îl iubiți pe Hristos; altfel, când El va veni pentru judecată, vă va sfărâma în bucăți și nu va fi nimeni care să vă elibereze! Dacă nu aveți focul dulce al dragostei pentru Hristos aprins în inimile voastre aici, pe pământ, veți fi aruncați în groaznicul foc al Iadului, care vă va arde veșnic!

CELOR CARE AU O DRAGOSTE MICĂ PENTRU HRISTOS

În al doilea rând, am o mustrare pentru aceia dintre voi care aveți foarte puțină dragoste pentru Isus Hristos. Voi, cei care Îl iubiți pe Hristos – nu este dragostea

voastră foarte mică nu doar prin comparație cu dragostea Lui pentru voi, ci și prin comparație cu dragostea pe care o au unii creștini pentru El? Cât de puternică a fost dragostea apostolilor pentru Hristos, când au lăsat ei totul și L-au urmat, în special după învierea și după înălțarea Lui la Cer! O, ce foc al dragostei pentru Hristos a fost aprins atunci în ei! Și ce mărturisire curajoasă au făcut ei despre Hristos înaintea preoților și a fariseilor în Fapte 4! Ce bucurie aveau ei pentru că fuseseră socotiți vrednici să sufere ocară pentru Numele lui Hristos, când au fost bătuți pentru apartenența lor la Hristos și pentru că L-au propovăduit (F.A. 5:41)!

Dragostea lui Petru și Ioan față de Hristos a fost mare, și am putea spune că dragostea lui Pavel față de El nu a fost inferioară iubirii mai marelui apostolilor; așa a fost când el a suportat suferințele ce au venit din predicarea Evangheliei în atât de multe părți ale lumii (Rom. 15:19). Observați, de altfel, că el se declară slujitor al lui Hristos și dă dovada dragostei sale puternice pentru Domnul lui, în 2 Corinteni 11:23-29: *„Sunt ei slujitori ai lui Hristos? - vorbesc ca un ieșit din minți - eu sunt și mai mult. În osteneli și mai mult; în temnițe, și mai mult; în lovituri, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte! De cinci ori am căpătat de la Iudei*

patruzeci de lovituri fără una; de trei ori am fost bătut cu nuiele; odată am fost împröşcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși. În osteneli și necazuri, în priveghiuri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte! Și, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate Bisericile. Cine este slab, și să nu fiu și eu slab? Cine cade în păcat, și eu să nu ard?"

Apoi, în capitolul 12:10: „*De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Hristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare*”. Fundamentul tuturor acestor lucruri a fost dragostea lui Hristos, care l-a constrâns (2 Cor. 5:14). El a avut o dragoste potrivită mărturiei lui: „*Căci pentru mine a trăi este Hristos și a muri este un câștig*” (Fil. 1:21). Hristos a fost viața lui, și viața lui a fost în totalitate închinată lui Hristos.

Dar unde poate fi găsită o astfel de dragoste? Aș

putea vorbi de asemenea despre dragostea unora dintre părinții de demult, precum Ignațiu, Policarp, Ieronim și alții. Iată, de pildă, cum a exprimat Ieronim dragostea lui față de Hristos: *„Dacă ar fi fost ca tatăl meu să plângă pe genunchi înaintea mea, mama mea să se agațe de gâtul meu, frații mei, surorile mele și prietenii mei să se așeze împrejurul meu pentru a mă păstra pe calea păcatului – aș trânti-o la pământ pe mama, l-aș călca în picioare pe tata, i-aș înfrunta pe toți prietenii și frații mei și aș trece cu picioarele peste ei, ca să pot alerga la Hristos!”*

Cât de mică este dragostea ta prin comparație cu dragostea acelor faimoși eroi ai credinței, a acelor martiri, care au înfruntat flăcările, au îndurat chinurile și au cunoscut moartea în plină tortură, datorită dragostei pe care I-o purtau lui Isus Hristos! Focul dragostei lor a ars în inimile lor mai puternic decât focul care le ardea trupurile din exterior! Nu este dragostea ta atât de mică prin comparație cu dragostea reformatorilor, care au fost atât de înflăcărați încât au stat cu dedicare și curaj în fața furiei și opoziției unei întregi lumi anti-creștine? Este dragostea ta comparabilă cu a slujitorilor și a creștinilor din națiunea noastră, care au trăit doar cu o generație înaintea noastră și care dorm acum în

mormintele lor? Cât de puțini sunt cei care le iau locul aici, pe pământ!

Se observă și este de deplâns faptul că, în ultimii ani, vedem un declin imens al puterii evlaviei chiar printre cei sinceri. Dar nu este evident că există și un declin al dragostei pentru Isus Hristos chiar în creștinii adevărați? Nu ești oare ca un pigmeu prin comparație cu alții? Nu ești copil în Hristos și plâpând în dragostea ta pentru El? Nu este evident că nu ai decât o dragoste mărunță pentru Hristos atunci când El îți ocupă doar o mică parte din gândurile și meditațiile tale? Gândurile sunt produsul dragostei. Acolo unde dragostea este puternică și înflăcărată, acolo multe gânduri sunt conduse de ea – dar nu cumva îți spune inima că foarte puține dintre gândurile tale sunt îndreptate către Hristos? Te poți gândi des la mâncarea ta – dar cât de puțin se hrănesc gândurile tale cu Hristos, Cel care este Pâinea vieții! Te poți gândi adesea la hainele tale – dar cât de puțin te gândești la haina neprihănirii lui Hristos! Te poți gândi adesea la prietenii tăi pământești – dar cât de puțin te gândești la Isus Hristos, Prietenul tău din ceruri!

Obiectele asupra cărora îți îndrepti simțurile se găsesc adesea nu doar în privirea ta, ci și în gândurile tale. Dar cât de puțin este păstrat Hristos în gândurile

tale, El, care este obiectul credinței tale! Mai mult, faptul că vorbești atât de puțin despre El și pentru El în conversațiile tale cu alții nu dovedește că ai puțină dragoste față de El? Dacă ai avea o dragoste mai mare pentru Hristos, nu s-ar vedea această dragoste reflectată în tot mai multe dintre vorbele tale?

Poți vorbi mult despre tine, și adesea faci acest lucru, lăudându-te fie direct, fie indirect, fapt care dezvăluie o mare iubire de sine. Cât de puțin Îl lauzi pe Domnul și Stăpânul tău, și cât de puțin se aud calitățile Lui excelente pe buzele tale! Nu cumva dovedește aceasta că ai puțină dragoste pentru El în inima ta? Adesea ești gata să vorbești despre știri și uneori și în public (lucru util și necesar), dar când Îl scoți pe Hristos din vorbirea ta, asta arată că nu ai în inima ta o dragoste abundentă pentru El, pentru că din plinătatea inimii vorbește gura. Cei care iubesc plăcerile, vorbesc des despre ele, după cum dragostea față de prieteni îi determină pe oameni să îi laude pe aceștia când sunt în compania altora. Dar când vorbești puțin despre Hristos, acesta este un semn că Îl iubești puțin.

Nu cumva zelul tău slab pentru slava lui Hristos dovedește cât de mică este dragostea ta pentru El? Unde este activitatea ta pentru Hristos în a promova

interesele Lui printre rudele și prietenii tăi? Te străduiești cât poți să îi aduci pe alții pe căile lui Dumnezeu și la întâlnirea cu Hristos? Și apoi, nu cumva viața ta săracă de devoțiune privată dovedește mărunta ta iubire pentru Hristos? Nu mărturisesc cumva cămăruța ta și locurile tale retrase despre cât de puțin devotat ești rugăciunii de taină și conversației cu Hristos? Nu cumva rugăciunea de taină scurtă și stânjenită dovedește o inimă la fel de mică pentru Isus Hristos?

Nu arată rușinarea ta față de exersarea dragostei pentru Hristos tocmai slăbiciunea dragostei? Cât de încet ești cu inima când vine vorba să Îl iubești pe Hristos! Cât de greu ești de convins! N-ai nevoie să te lași convins să îți iubești soția, dacă aceasta este bună cu tine și te ajută; nu ai nevoie să fii convins să îți iubești copiii, dacă ei sunt blânzi și plini de veselie; n-ai nevoie să fii convins să îți iubești prietenii, dacă se poartă bine cu tine și dacă îți sunt credincioși; și totuși, oricare ar fi atracțiile dragostei, cea mai puternică dintre toate ar trebui să fie cea față de Isus Hristos! Dar tu dai înapoi de la această dragoste.

Mai este nevoie să spun ceva ca să te conving că ai o dragoste mică pentru Hristos? Nu depune mărturie suficientă pentru acest lucru propria-ți conștiință,

pe baza acestor dovezi clare? Și acum, creștine, gândește-te ce păcat, ce rușine și ce nebulie dovedește că ai o dragoste atât de mică pentru Isus Hristos! Dacă acest lucru este considerat un păcat atât de grav pentru cei care sunt străini de Hristos încât aduce asupra lor cel mai îngrozitor blestem, cu siguranță că el nu poate fi socotit un păcat mărunț în cazul tău, care ești ucenic adevărat al Lui! Nu cumva dragostea ta mică pentru Fiul lui Dumnezeu este un lucru foarte neplăcut în ochii Tatălui? Dacă El nu te urăște datorită relației tale în Hristos, totuși nu este El mânios pe tine din cauza dragostei tale mărunte pentru Hristos, păcat care este agravat de relația ta apropiată cu El?

Nu este dezonorant la adresa lui Hristos să Îl iubești atât de puțin? Când ai o astfel de dragoste pentru El, nu spui tu de fapt că El nu are un preț deosebit și că nu ar fi binevoitor față de tine? Nu ești în acest fel lipsit de recunoștință față de Hristos mai mult decât față de cel mai onorabil dintre prietenii tăi de pe pământ? Nu îți aduce rușine faptul că ai o dragoste atât de mică pentru Hristos, când El merită dragostea ta atât de mult? Dincolo de trăsăturile și perfecțiunile Lui infinite – nu te cheamă bunătatea Lui infinită față de tine la o creștere a dragostei tale în adevăr și tărie?

Gândește-te la ce a făcut El pentru tine și la ce a suferit El pentru tine. Gândește-te la ce a obținut El pentru tine, la ce ți-a promis El. Gândește-te la ce a dat El pentru tine și la ce a acumulat El pentru tine – și tu să nu ai decât o dragoste mărunță pentru Hristos? Tu Îi dai înapoi atât de puțin!

Mai mult, nu este o nebunie să ai o astfel de dragoste pentru Hristos? Nu te privezi tu de pacea care întrece orice cunoștință, de mângâierea și bucuria în dragostea ta – ținând cont că dragostea Lui este de nedescris? Nu te rănești singur ca urmare a dragostei tale slabe pentru Hristos? Tu ești față de Hristos precum roțile aflate în mișcare, iar dragostea ta pentru El precum uleiul de pe roți care le face capabile să se miște, așa că ea te face capabil pentru orice lucrare bună la care El te cheamă! Atunci când dragostea ta pentru Hristos este mică, ești atât de lent în mișcările tale, atât de leneș în slujirea lui Hristos. În această stare, nu poți și nici nu vei suporta durerile ce însoțesc slujirea lui Hristos și nu vei putea fi atât de zelos pe cât ți-ai dori, spre slava Domnului tău.

Concluzionând, dacă nu ai decât o dragoste mică pentru Hristos – vei fi gata să leșini în ziua persecuției și să te faci mic când vei fi chemat să iei crucea

Lui și să suferi pentru Numele Lui. Suferințe cât de mărunte te vor tulbura, iar cele mai intense te vor înfricoșa și te vor îngrozi. Vei ajunge să fii în pericolul de a te transforma într-un apostat în vremurile de mari necazuri. Ai mare nevoie de această dragoste imensă pentru Hristos, ca și de o mare credință – ca să te poarte plin de curaj prin suferințe, astfel încât să perseverezi până la sfârșit.

7

MOTIVE PENTRU STIMULAREA DRAGOSTEI FAȚĂ DE HRISTOS

Motivele pentru a te stârni și sensibiliza către a manifesta mai mult dragostea față de Hristos sunt următoarele:

- (a) pentru ceea ce este Hristos;
- (b) pentru dragostea lui Hristos;
- (c) pentru beneficiile venite din Hristos;
- (d) pentru dragostea pe care creștinii o au și ar trebui să o aibă pentru Hristos.

IDENTITATEA LUI HRISTOS PENTRU CREȘTINI

Prima categorie de motive țin de ceea ce este Hristos, și anume:

- (1) ceea ce este Hristos în El însuși;

(2) ceea ce este Hristos pentru Tatăl ceresc;

(3) ceea ce este Hristos pentru creștinii adevărați.

(1) În primul rând, să luăm în considerare ceea ce este Hristos în El însuși. În general, se poate spune că El este cea mai binevoitoare Persoană și Obiectul cel mai potrivit pentru dragostea ta. Dacă privești în trecut, începând cu ziua când Dumnezeu a creat omul pe pământ; dacă ai cerceta Universul de la un capăt la altul al cerului; dacă ai umbla de-a lungul și de-a latul pământului până în cele mai ascunse cotloane ale lui – nu vei găsi niciodată că ar fi existat sau că există vreo persoană atât de minunată, atât de frumoasă, care să merite într-atât dragostea ta, ca Domnul Isus Hristos. În El se găsește o superioritate și o frumusețe fără egal, nepieritoare și fără seamăn!

Cât de pasional se pot îndrăgosti niște oameni nesocotiți când văd frumusețea exterioară în anumite femei! Ei iubesc simetria părților trupului și proporția echilibrată a acestuia, trăsăturile plăcute ochiului și amestecurile de culori ale feței, frumusețea și trăsăturile ochilor, mișcările tandre și privirile gingașe. Și cât de mult distrug acestea inimile unor bărbați nebuni, când știm că până și cea mai frumoasă femeie din lume nu este mai mult decât un amestec format dintr-o mână de

țărână, praf și stricăciune îmbrăcate într-o piele aspectuoasă, pe care boala o va face în timp să arate palidă și zbărcită, și pe care moartea o va distruge și o va jefui! Dar bunăvoința și frumusețea lui Hristos sunt durabile și permanente și, de aceea, El merită cu atât mai mult dragostea ta. Hristos este mult mai plăcut decât copiii oamenilor. El este întru totul perfect, fără pată; este întru totul minunat, fără vreun cusur sau vreo imperfecțiune!

Am vorbit deja despre frumusețea glorioasă care se găsește în trupul glorificat al lui Hristos – cea mai minunată Ființă; am vorbit și despre trăsăturile strălucite ale sufletului glorios al lui Hristos, care sunt atât de divine. Dacă am presupune că toată frumusețea care s-ar putea găsi în cei mai minunați oameni ce au trăit vreodată pe pământ s-ar strânge într-o singură persoană – cât de minunată ar fi acea persoană? Totuși, această frumusețe, deși ar fi de departe cea mai splendidă – nu ar fi decât o umbră palidă când am compara-o cu strălucirea minunatului nostru Domn Isus Hristos! Ai putea iubi frumusețea imperfectă pe care o observi în ființele pământești, și să nu iubești frumusețea perfectă care se găsește în Hristos? Poți iubi frumusețea trecătoare, care se ofilește precum o floare – și să nu Îl iubești pe Hristos, a cărui frumusețe nu scade niciodată,

ci rămâne veșnic proaspătă, mai proaspătă ca frumusețea dintr-o floare? Poți fi impresionat atât de repede de obiectele frumoase care se află înaintea ochilor tăi, și să nu fii impresionat de acest Domn Isus Hristos, care este de departe mult mai frumos, și a cărui frumusețe poate fi observată atât de clar prin ochii credinței? Dacă ochii credinței tale ar fi deschiși și vederea ți-ar fi clară, când ai privi la frumusețea extraordinară a lui Hristos, n-ai putea să te abții să Îl iubești! Dacă ai putea vedea strălucirea ochilor Lui și zâmbetul cald de pe fața Lui minunată – inima ta ar fi copleșită și răvășită de dragoste, umplută de o bucurie fără margini și de o încântare de nedescris! „*Toată ființa lui este plină de farmec. Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu!*” (Cânt. 5:16).

În special în Persoana lui Hristos se găsesc cele mai de dorit trăsături, care să îți atragă și să îți stârnească dragostea. În cele ce urmează mă voi referi la următoarele șase trăsături:

- (A) Măreția și autoritatea Lui;
- (B) Sfințenia și puritatea Lui;
- (C) Înțelepciunea și omnisciența Lui;
- (D) Adevărul și credincioșia Lui;

(E) Plinătatea și atotsuficiența Lui;

(F) Bunătatea și îndurarea Lui.

(A) Să ne gândim la măreția ȘI autoritatea lui Hristos. Vulturul nu vânează muște. Sufletele mari nu sunt afectate decât de ceea ce este cu adevărat important. Și nu este nimeni mai măreț ca Isus Hristos! El este cel mai măreț în onoare și rang; El este cel mai măreț în putere și autoritate.

Superioritatea măreției atrage dragostea, îi poruncește inimii și conduce la ascultare. Acei prinți care au cea mai mare putere și autoritate și de care ei nu abuzează prin cruzime, nedreptate, uzurpare și tiranie, sunt îndrăgiți de popor. Dacă folosesc puterea cu îngăduință și autoritatea cu blândețe față de cei care le sunt sub autoritate, prinții câștigă atât de mult în a fi stimați și iubiți de popoarele lor, încât oamenii vor fi gata să își cheltuie ultimul bănuț și să își riște viețile în slujba lor!

Hristos este Prințul împăraților pământului. El este îmbrăcat cu cea mai înaltă onoare, împodobit cu cea mai minunată măreție, echipat cu cea mai mare putere și investit cu cea mai mare autoritate. El este Împăratul și Domnul slavei!

El este înălțat la un rang mai înalt decât cel mai

mare monarh care a trăit vreodată pe pământ! Da, El este mult deasupra tuturor tronurilor și domniilor, deasupra stăpânirilor și puterilor, deasupra îngerilor care sunt în ceruri! Toată puterea Îi este dată în Cer și pe pământ (Matei 28:18). El face ce vrea în Cer – îngerii sunt la dispoziția Sa și împlinesc voia Lui, căci ei pleacă și vin la porunca Lui. El are puterea și pe pământ. El este Capul Bisericii și Cap peste toți cei ce sunt parte din Biserică. El poate să Își înfrângă vrăjmașii și să îi cucerească, să îi pună sub picioarele Sale după plăcerea Lui. Oricât de mare ar fi severitatea pe care El o manifestă uneori în punerea în aplicare a judecăților Sale și în a Se răzbuna pe cei păcătoși, El nu abuzează niciodată de puterea Sa prin nedreptate.

El este drept față de cei mai stricați oameni și îi pedepsește mai puțin sever prin comparație cu cât ar merita aceștia să primească, potrivit păcatelor lor. Dar câtă bunătate și îndurare arată El față de cei care Îi sunt supuși și față de oameni în general! De aceea, nu ai vrea să ai o dragoste mare față de o astfel de Persoană? Nu ar trebui ca, luând seama la poziția înaltă pe care o are Domnul tău, să crești foarte mult în dragostea ta pentru El? Când Hristos are o astfel de autoritate, nu crezi că El ar trebui să îi poruncească inimii tale? Când Hristos este

investit cu atâta putere încât El te poate apăra împotriva urii și a cruzimii adversarilor tăi cei mai puternici și mai răi, nu ar trebui ca și tu să iubești foarte mult o astfel de Persoană mărinimoasă, și totodată să îți pui încrederea în stăpânirea Lui asupra ta?

(B) Să luăm aminte la sfințenia și puritatea lui Hristos. Unii oameni mari, care sunt foarte bogați și renumiți, care au anumite calități naturale de bunătate și blândețe și care au căpătat, prin faptele lor, o bună reputație în propriile țări, totuși prin stricăciunea și depravarea lor, prin obscenitatea și necurăția lor, prin felul neevlavios și stricat în care își trăiesc viețile – ei pătează toate celelalte trăsături bune ale lor și se expun singuri oprobriului și rușinii înaintea celor care, altfel, ar trebui să le poarte mare respect și să îi iubească.

Dar Hristos este cel mai vrednic de a fi iubit pentru sfințenia și puritatea Lui. El a fost sfânt în nașterea Lui și, deși S-a născut dintr-o femeie supusă păcatului, S-a născut fără păcat. Când a trăit printre oamenii păcătoși, necurați, El Și-a păstrat hainele nepătate. Inima și viața Lui au fost neafectate de vreo necurăție și nicio dată nu S-a făcut vinovat de cea mai neînsemnată nelegiuire, fie în faptă, fie în cea mai mică înclinație către păcat. O, ce măreț a fost Hristos aici, pe pământ! Cât

de glorios în sfințenie! Ce raze strălucitoare de o puritate perfectă și o inocență fără pată a răspândit Hristos în acele locuri întunecate ale pământului, unde a trăit, și printre acei păcătoși întunecați și întinați, cărora le-a vorbit! Cât de mult trebuie ca Hristos să strălucească acum în sfințenie, când a intrat în Sfânta Sfințelor din ceruri și unde le vorbește numai celor care sunt sfinți!

Datorită sfințeniei și purității, El este acum obiectul urii și a dușmăniei celor răi și neevlavioși. Datorită faptului că Hristos este inamicul lor în ce privește poftele dragi inimilor lor – ei manifestă o dușmănie față de sfințenia lui Hristos. Atunci când El a fost aici, jos, le-a spus fraților Săi: *„pe Mine [lumea] Mă urăște, pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt rele”* (Ioan 7:7). Și ura lumii împotriva lui Hristos persistă și astăzi din același motiv.

Hristos condamnă lumea păcatului, și acesta este lucrul pe care lumea nu îl poate îndura. Strălucirea sfințeniei lui Hristos le rănește ochii stricați! Poruncile Sale sfinte ofensează inimile lor carnale! În ciuda acestui lucru, El este atât de vrednic de a fi iubit de sfinți – tocmai datorită sfințeniei Lui. Cei ce sunt oameni înțelepți îi vor iubi pe cei mai buni; și cei mai buni oameni din lume sunt sfinți. Dacă ești un ucenic adevărat al lui

Hristos, vei iubi sfințenia oriunde o vei vedea. De aceea, ai putea să iubești sfințenia imperfectă din copiii lui Dumnezeu și să nu-L iubești pe Hristos, care este perfect și infinit în sfințenia Lui, fiind izvorul întregii sfințenii care poate fi găsită în fiii oamenilor? Dacă există o anume distincție minunată în sfințenia unor oameni, care îi face pe aceștia să fie ca niște lumini într-o lume întunecată – cât de durabilă și minunată trebuie să fie strălucirea din sfințenia originală, care se găsește în Hristos! Acesta este un lucru care trebuie admirat cum se cuvine, și această admirație atrage după sine și sentimentele adecvate, după cum spune și Psalmul 119:140: „*Cuvântul Tău este cu totul pur [încercat – în trad. Cornilescu], și robul Tău îl iubește*”. Hristos este Cuvântul; nu Cuvântul scris – ci esența Cuvântului – și El este cu totul pur. Iată de ce ar trebui să Îl iubești!

(C) *Să luăm aminte la înțelepciunea și omnisciența lui Hristos.* Înțelepciunea face ca fața omului să strălucească. Învățarea le aduce multă cinste unora; cu cât știi mai multe – dacă viața lor morală este potrivită intelectului lor – cu atât sunt mai admirați de cei ce înțeleg care sunt valorile adevărate, în special dacă este o înțelepciune spirituală în legătură directă cu cea cunoaștere naturală sau dobândită. Dacă ar exista în

inimă atâta har pe cât de multe cunoștințe sunt în cap, cât de mult ar merita să iubim un astfel de har!

Daniel a fost un om care a învățat mult și a fost înțelept, fiind priceput în orice știință a haldeilor care nu era păcătoasă sau diabolică; dincolo de aceasta, el a fost înzestrat cu înțelepciune divină prin învățătura dată de Duhul Sfânt. Îngerul i-a spus lui Daniel că era un om preaiubit. Era iubit mult de regele lui, de poporul lui și de către toți, cu excepția câtorva oameni, care îl invidiau pentru prosperitatea și favoarea pe care le avea la curte. Dacă înțelepciunea lui Daniel l-a făcut atât de prețuit de mulți, cum ar trebui să fie iubit Hristos datorită înțelepciunii și atotștiinței Sale? Înțelepciunea lui Hristos este de departe superioară celei a lui Daniel sau a lui Solomon, care a fost mai înțelept decât Daniel. Acești oameni au avut o înțelepciune care i-a făcut faimoși și stimați în vremea lor – dar Hristos este înțelepciunea însăși, înțelepciunea Tatălui. Ei erau copii ai înțelepciunii – dar Hristos este Tatăl și izvorul înțelepciunii. Ei au avut parte de câteva particule de înțelepciune, dar comoara înțelepciunii este ascunsă în Hristos (Col. 2:3)!

Ei au avut parte de știință și înțelepciune, dar știința lor este ca ignoranța când o comparăm cu știința

lui Hristos. Ei cunoșteau unele lucruri – dar Hristos este omniscient; ei știau multe secrete ale naturii – dar Hristos cunoaște secretele cerurilor, are gândirea lui Dumnezeu și nimic nu este ascuns de El. Cât de îndrăgît ar trebui să fie Hristos! Dacă ești înțelept, Îl vei iubi pe Hristos; trebuie să Îl iubești pe Hristos, căci este infinit de înțelept în El însuși, fiind singurul care te poate face înțelept cu adevărat!

(D) Să luăm aminte la adevărul și credincioșia care sunt în Hristos. Adevărul și credincioșia sunt lucruri foarte rare în zilele noastre, când minciuna și înșelătoria sunt atât de răspândite. Ceea ce s-a spus în Isaia 59:14 despre cei din vechime, anume că „adevărul s-a poticnit în piața de obște”, se poate spune că este valabil și astăzi. De aceea, cei care sunt credincioși și nu umblă cu înșelătorii sunt vrednici de o mare prețuire și dragoste. Dar ce fel de dragoste ar trebui să arăți față de Hristos, care nu doar că stă în adevăr, ci este Adevărul însuși; El este cel mai credincios în toate faptele și făgăduințele Lui, și nu a înșelat niciodată pe niciun om care și-a pus încrederea în El! Vei iubi un prieten adevărat și credincios și nu Îl vei iubi pe Hristos cel adevărat și credincios, care este cel mai bun Prieten pentru oameni? După cum ar trebui să te încurajeze credincioșia lui

Hristos în încrederea ta în El, tot așa ea ar trebui să te îndemne să Îl iubești.

(E) Să luăm aminte la plinătatea și atotsuficiența lui Hristos. Cei ce dețin case mari și luxoase sunt prețuiți de semenii lor neajutorați și săraci, dacă acești bogați au inimile și mâinile deschise față de ei, gata să le împartă după nevoi. Însă nimeni nu are atâta plinătate și bogăție precum Domnul Isus Hristos – și nimeni nu este atât de dornic să dea din plinătatea lui pentru a acoperi nevoile celor care sunt săraci în duh și conștienți de nevoia lor, după cum scrie în Coloseni 1:19: „*Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El*”. În Hristos nu se găsește doar plinătate, ci *toată* plinătatea; nu doar plinătatea dintr-un vas, ci plinătatea unui izvor ce curge permanent; nu doar plinătatea în ce privește suficiența pentru El, ci plinătate în exces, care să fie revărsată asupra copiilor Lui; nu doar o anumită plinătate în anumite lucruri, ci toată plinătatea în toate lucrurile bune; nu doar plinătate pentru o perioadă de timp și care să dureze puțină vreme, ci toată plinătatea care să locuiască în El și care să fie îndeajuns pentru toți copiii Lui din toate generațiile. Aceasta nu depinde de plăcerea oamenilor, ale căror minți sunt supuse stricăciunii, ci de plăcerea Tatălui, a cărui voie este

întotdeauna aceeași și a cărui bunăvoință față de poporul Lui nu se schimbă.

Există două trăsături ale plinătății lui Hristos în beneficiul poporului Lui de pe pământ, dincolo de plinătatea slavei Lui, care face referire la veșnicie. Există o plinătate a meritelor și o plinătate a Duhului, astfel:

(1) Există o plinătate a meritelor în acea neprihănire deplină și perfectă pe care Hristos a obținut-o pentru ei și pe care le-o pune în cont, spre îndreptățirea lor.

(2) Există o plinătate a Duhului în Hristos, Duhul fiindu-I dat fără măsură, pe care El Îl dă apoi aleșilor spre sfințirea și mângâierea lor.

Creștine – tu ești gol, dar Hristos este plin! Tu ești sărac, dar Hristos este bogat! Tu ești sărman, dar El este atotsuficient! Cum poți să nu Îl iubești pe Hristos, Cel care este capabil să facă pentru tine mai mult decât ceri ori gândești, și care este dornic și în măsură să îți satisfacă toate nevoile spirituale? Cum poți să nu Îl iubești pe Hristos, care este Fântâna care dă pe afară de bunătate, care are în El vistieriile de nedescris ale harurilor și mângâierilor pe care le deschide înaintea ta și pentru tine, astfel ca zi de zi să vii să iei astfel de bijuterii din acest tezaur, comori de mare preț, de mare folos,

mai de preț decât orice bogății pământești, și care se găsesc din abundență în El?

(F) Să medităm la bunătatea și îndurarea lui Hristos. Toată bunătatea oamenilor nu este decât răutate când este comparată cu bunătatea lui Hristos! Toate îndurările oamenilor nu sunt decât cruzime când le comparăm cu îndurările lui Hristos. Pentru omenirea pierdută, El este bunătatea desăvârșită, mila desăvârșită, compasiunea deplină, harul deplin și îndurarea deplină. Nu voi spune acum mai mult, pentru că acest lucru este analizat în a doua parte a argumentelor ce vin din luarea în considerare a dragostei lui Hristos pentru noi. Dacă adaugi bunătatea și îndurarea lui Hristos la toate celelalte trăsături și perfecțiuni ale Lui, cu siguranță că acestea ți se vor părea indubitabil cele mai importante motive care să te atragă să Îl iubești. Așa este pentru toți cei care nu au un vâl gros de necredință peste ochii lor, care să-L ascundă pe Hristos dinaintea ochilor lor!

(2) În al doilea rând, să luăm în considerare ceea ce Hristos este pentru Tatăl ceresc:

(A) El este cel mai apropiat Tatălui.

(B) El este cel mai iubit de Tatăl.

(A) *Hristos este cel mai apropiat Tatălui.* Toate ființele sunt înrudite cu Dumnezeu în calitate de Creator al lor, iar copiii lui Dumnezeu sunt mai apropiați de El. Sfinții sunt foarte apropiați de Dumnezeu, fiind copiii Lui prin înfiere și regenerare. Îngerii sunt chiar mai apropiați lui Dumnezeu, fiind fiii Lui prin creație, nefiind separați de El prin păcat. Cu toate acestea, Domnul Isus Hristos este cel mai apropiat de Dumnezeu, fiind Fiul Lui din veșnicie. Astfel, Hristos este singurul Fiul al lui Dumnezeu, care poartă chipul Lui în mod perfect, fiind strălucirea slavei Tatălui Său și manifestarea Persoanei Lui. Această apropiere a lui Hristos și asemănarea Lui cu Tatăl te cheamă la a manifesta cea mai puternică dragoste față de El.

Iată, ai motive să Îl iubești pe Fiul. Vei iubi fiii de împărați și nu Îl vei iubi pe Fiul lui Dumnezeu? Îți vei iubi propriii copii, care poartă chipul tău, și nu Îl vei iubi pe Hristos, care poartă chipul lui Dumnezeu? În Filipeni 2:6, citim despre Hristos următoarele: „*El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu*”. Hristos este egal cu Dumnezeu în toate trăsăturile și perfecțiunile Sale glorioase și, de aceea, merită cea mai puternică și mai înălțătoare dragoste, pe care să n-o poți

opri să se manifeste.

(B) *Hristos este cel mai iubit de Tatăl.* 2 Petru 1:17 spune: „Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea””. El, deci, care este vrednic de dragostea Tatălui, este cu siguranță vrednic de dragostea ta; El, care este preaiubit de Tatăl, ar trebui să fie cu atât mai mult preaiubit de tine.

(3) *În al treilea rând, să luăm în considerare ceea ce este Hristos pentru toți creștinii adevărați.* Dacă ești creștin adevărat, Hristos este *Păstorul* tău. El te duce în pășuni verzi; El Și-a dat viața pentru oile Lui. Ai putea oare să nu iubești un astfel de Păstor?

Hristos este *Căpetenia* care i-a învins pe toți dușmanii tăi pentru tine și te conduce pentru a căpăta prada de război. Ai putea oare să nu iubești un astfel de Lider?

Hristos este *Profetul* tău, care te învață cele mai bune lucruri care au fost învățate vreodată, cele mai înalte taine, cele mai glorioase adevăruri, care sunt importante de știut și crezut. El te ghidează pe cea mai bună cale prin Cuvântul și Duhul Său, deschizând

mintea ta prin adevărurile Lui, dându-ți lumină și ochi să o poți discerne. Ai putea oare să nu iubești un astfel de Învățător?

Hristos este *Marele* tău *Preot*, care a făcut o jertfă de ispășire pentru păcatele tale, astfel ca tu să fii împăcat cu Dumnezeu. El mijlocește acum pentru tine, neîncetat și în toate privințele. Ai putea oare să nu iubești un astfel de Apărător?

Hristos este *Împăratul* tău, care domnește peste tine cu neprihănire și putere, cu cea mai mare înțelepciune și blândețe. Ai putea oare să nu iubești un astfel de Suveran?

Hristos este *Binefăcătorul* tău, cel mai bun și generos, ale Cărui daruri nu se compară cu ale nimănui. Ai putea oare să nu iubești un astfel de Prieten?

Hristos este *Fratele* tău și, dacă El nu Se rușinează ca tu să faci parte dintre frații și surorile Lui, n-ar fi o rușine pentru tine să Îl respingi de la a veni în inima ta?

Hristos este *Răscumpărătorul* tău, care te-a salvat și eliberat din păcat și din sclavia față de Satana, de la moarte și mânie! El te-a răscumpărat cu un preț – cu prețul sângelui Lui. Nu a plătit El, așadar, cel mai mare

preț astfel încât să merite dragostea ta? El te-a răscum-părat cucerindu-te; de aceea, nu crezi că El ar trebui să îți cucerească și inima?

În mod sigur ești cu totul nevrednic de această apropiere de El, dacă nu manifesti față de El cele mai alese și mai dragi sentimente.

Acestea au fost motivele care să-ți atragă dragos-tea din ceea ce este Hristos.

DRAGOSTEA LUI HRISTOS PENTRU CREȘTINII ADEVĂRAȚI

A doua categorie de motive care să îți atragă dra-gostea pentru Hristos provine din a lua în considerare dragostea lui Hristos pentru creștinii adevărați. Dacă ești cu adevărat creștin, Hristos te iubește cu dragostea:

- (1) cea mai necondiționată;
- (2) cea mai adevărată;
- (3) cea mai puternică;
- (4) cea mai sigură.

(1) Ia în considerare că Hristos te iubește cu o dra-goste întru totul necondiționată. „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi” (1 Ioan 4:19). Există multe mo-tive care să te facă să iubești pe Hristos – dar dragostea

lui Hristos pentru tine este într-un tot necondiționată. Nu există nimic în tine care să Îl atragă sau să Îl impulsioneze pe Hristos să te iubească; tu nu ai nimic de oferit decât urâciunea și dușmănia ta față de El, murdăria ta pe care El o urăște și păcătoșenia pe care sufletul Lui o disprețuiește.

Dacă există vreun om în această lume care să te iubească autentic, o face pentru că găsește ceva în tine, un motiv care să îl determine să te iubească. Unii te iubesc pentru inteligența ta, alții pentru bogăția ta; unii pentru frumusețea ta, alții pentru puterea ta; unii te vor iubi din cauza relației de rudenie cu ei, alții te iubesc pentru că tu îi iubești; unii te vor iubi din cauza spiritului tău liber, alții pentru că îi ajuți, și alții pentru bunătatea ta față de ei. Potrivirea, fie în bine, fie în rău, este unul dintre motivele pentru care majoritatea oamenilor se iubesc. Dar dragostea lui Hristos față de tine este într-un tot necondiționată. Ceea ce poate fi un motiv care să îi atragă pe oameni să te iubească nu poate fi vreodată un motiv care să atragă iubirea lui Hristos față de tine.

Păcatul pe care l-ai adus odată cu venirea ta în lume și multele păcate pe care le-ai făcut de atunci încolo sunt suficiente pentru a îndepărta toate motivele

pentru care Hristos ar avea dragoste față de tine, căci toate păcatele sunt atât de abominabile și dezgustătoare pentru El. Orice motiv ce L-ar convinge pe Hristos să te iubească – fii sigur că nu vine de la tine, ci din inima Lui plină de compasiune! Cum se poate ca această dragoste necondiționată a lui Hristos să nu te atragă să Îl iubești și tu pe El? El te iubește cu totul necondiționat, și tu să nu Îl iubești cu toată inima? Dragostea lui Hristos nu stă în vreun motiv care să vină de la tine, și tu să nu Îl iubești pe Hristos, în care sunt atâtea motive care să te atragă să Îl iubești? Hristos a decis să te iubească, și tu să nu Îi răspunzi? Hristos te-a iubit în ciuda întregii tale păcătoșenii și ticăloșii, și tu să nu Îl iubești pe El, în care se găsește o frumusețe perfectă? Dacă ai acum vreo trăsătură spirituală frumoasă, este datorată caracterului pe care Hristos l-a pus în tine! Dragostea necondiționată și suverană a lui Hristos este atât de admirabilă, încât ea trebuie să-ți trezească cele mai alese sentimente de iubire față de El.

(2) Ia în considerare că Hristos te iubește cu dragostea cea mai autentică. În lume se găsește puțină dragoste adevărată. Există mulți oameni care te urăsc cu adevărat, dar puțini care te iubesc cu adevărat. De asemenea, există multă înșelătorie în dragostea și sentimentele

prefăcute ale unora. Toți cei care te lingușesc nu te iubesc cu adevărat. Dragostea arătată doar în paradă și în aparențele exterioare este atât de răspândită, acea dragoste manifestată doar în cuvinte frumoase și cuvântări plăcute auzului. Dar dragostea în fapte și în adevăr este cea dovedită drept autentică. Acolo unde este cea mai mare nevoie, această dragoste autentică este rar descoperită. Iov se plângea astfel: „*Frații mei s-au arătat înșelători ca un pârâu, ca albia pâraielor care trec. Un sloi le tulbură cursul, zăpada se îngrămădește pe ele; vine arșița vremii și seacă, vine căldura soarelui, și li se usucă albia*” (Iov 6:15-17). Când a fost bogat, Iov a avut mulți prieteni, iar dragostea și prietenia lor părea să fie puternică și consistentă precum gheața de la suprafața unui râu; dar când căldura necazului și a suferinței a venit asupra lui Iov, dragostea prietenilor lui s-a topit și a dispărut precum dispar gheața și zăpada sub căldura razelor soarelui. Dragostea majorității oamenilor este egoistă, servește avantajelor lor și, de aceea, când dragostea lor nu pare să le mai fie benefică, ci dimpotrivă, pare să le creeze mai degrabă necazuri, ea se topește și dispare.

Creștinismul adevărat ne învață un alt fel de dragoste, iar cei care sunt cu adevărat evlavioși au o dragoste autentică, gata să se manifeste în cele mai dificile

situații. Dar nimeni nu te iubește și nu te poate iubi cu o dragoste adevărată precum cea a lui Isus Hristos; în dragostea Lui nu există lingușeală sau înșelătorie. Dragostea Lui nu este falsă nici în cea mai mică măsură, nu este egoistă nici în cea mai mică porțiune, și nu urmărește avantaje de la tine pentru El. El nu te iubește pentru a primi ceva bun de la tine, ci pentru ca El să îți facă bine. El te iubește nu doar în vremuri de prosperitate, ci dovezile principale ale dragostei Lui sunt arătate în perioade de suferință și necaz. El este un ajutor prezent în vremuri de necaz, acestea fiind momentele când Își demonstrează dragostea cu delicatețe. El este mișcat de sentimentele pe care le ai în neputințele tale, când ești ispășit, și simte cu tine în întristările tale, când treci prin suferință. El Își arată dragostea prin faptul că te vizitează când treci prin necazuri, te ajută, îți ridică povara, și te eliberează. O, ce dragoste ar trebui să ai pentru Domnul Isus Hristos, care te iubește cu o dragoste adevărată și sinceră!

(3) Ia în considerare faptul că Hristos te iubește cu cea mai puternică dragoste.

Dragostea Lui este mai puternică decât moartea, mai arzătoare decât focul cel mai aprig. Tăria dragostei lui Hristos este demonstrată prin faptele dragostei Lui,

prin acțiunile Lui pentru tine, și vom examina acest lucru în ceea ce privește trei aspecte:

- (A) ceea ce El a făcut pentru tine;
- (B) ceea ce El face pentru tine, și
- (C) ceea ce El va face pentru tine.

(A) Tăria și acțiunile dragostei lui Hristos demonstrate prin ceea ce El a făcut pentru tine. Voi trata pe scurt câteva aspecte particulare.

Dragostea puternică a lui Hristos a fost ceea ce L-a adus din Cer și L-a determinat să îmbrace trup omenesc, ca al tău. Ce dragoste mare a fost aceasta – ca Dumnezeu să Se facă om! Ca El să Se întrupeze, ca Acela care a creat lumea să Se nască dintr-o sărmană fecioară, și toate acestea de dragul tău!

Dragostea lui Hristos a fost ceea ce L-a făcut să împlinească dreptatea divină pentru tine. El a avut o ascultare perfectă a Legii, atât cea morală cât și cea ceremonială, pentru ca tu să beneficiezi de pe urma ascultării Lui. Dragostea a fost ceea ce L-a făcut pe Hristos să Se expună ispitirilor diavolului pentru tine, astfel ca, odată ispitit și suferind, să te sprijine când ești ispitit.

Dragostea a fost ceea ce L-a determinat să îndure

batjocura păcătoșilor în locul tău. El a suferit multe jig-niri, abuzuri, invidie și blasfemii din partea oamenilor nelegiuți, ca să îți ofere un exemplu despre cum să te porți în situații asemănătoare. Dragostea a fost ceea ce L-a determinat să Își dea viața pentru tine. Ioan 15:13-14 spune: „*Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei*”. O, o astfel de persoană ca Hristos, atât de minunată și atât de inocentă – să aibă parte de o astfel de moarte, și încă moarte de cruce, a fost un lucru atât de dureros și condamnabil! O, faptul că El S-a supus la atâta dezonoare și a îndurat atâta agonie, atâta suferință în trup, atâta presiune în duhul Lui și acestea cu o atât de mare hotărâre și de bunăvoie, cu atâta supunere și răbdare – și toate acestea de dragul tău, care ești acum unul dintre prietenii Lui, dar atunci erai într-o astfel de natură în care erai străin și vrăjmaș față de El! Iată cum dragostea este mai puternică decât moartea! O, înălțimea, o, adâncimea acestei iubiri! Măsurarea iubirii lui Hristos este ca și cum am vrea să întindem un fir până la capătul imaginației noastre, un capăt care nu ar putea fi atins sau măsurat vreodată.

Dragostea a fost ceea ce L-a înviat din morți pentru tine: „*a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, și*

a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți” (Rom. 4:25).

Dragostea a fost ceea ce L-a purtat la înălțarea Lui la Cer, unde S-a dus ca să îți pregătească un loc. Ioan 16:7 spune: „*Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite*”.

(B) Tăria și acțiunile dragostei lui Hristos pentru tine demonstrate prin ceea ce face El pentru tine.

El mijlocește acum pentru tine la dreapta lui Dumnezeu: „*Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi!*” (Rom. 8:34). Datorită dragostei Lui, Hristos pledează pentru tine în ceruri ca tu să fii acceptat, păcatele tale să fie iertate, rugăciunile tale să își capete răspuns, și Duhul Sfânt să fie trimis la tine ca să te învețe, să te sfințească și să te mângâie.

El pregătește acum un loc pentru tine: „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc*” (Ioan 14:2). Datorită dragostei pe care Hristos, ca Înaintemergător al tău, o are pentru tine, El a intrat în locașul glorios din ceruri pentru a-l lua în stăpânire pentru tine și pentru

a-ți pregăti locul unde vei fi primit.

(C) Puterea și acțiunile lui Hristos pentru tine, demonstrate prin ceea ce va face El pentru tine.

El te va ține în mâna Lui, astfel ca nimeni să nu te smulgă din ea, după cum spune în Ioan 10:28: „*Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea!*” Întrucât că ești primit în brațele dragostei Lui, vei fi păstrat prin brațul puterii Lui și, de aceea, nu vei cădea în final, nu te vei rătăci de la credință.

Hristos va face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele tău, după cum scrie în Romani 8:28: „*Pe de altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu*”. Hristos are o dragoste scumpă pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu, dragostea ta față de El fiind rodul dragostei Lui pentru tine; când oamenii și demonii uneltesc împreună să îți facă rău, dragostea lui Hristos va întoarce acea situație în avantajul tău spiritual.

Hristos va sta alături de tine în necazuri și chiar în moarte: „*Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi*” (Ioan 14:18). Atunci când vine suferința, și mai ales când ea este pentru Numele Lui, și când ești lipsit

de mângâierile exterioare, Hristos nu te va lăsa nemângâiat. Când prietenii te abandonează, când puterile trupului slăbesc și când inima te lasă, da, când viața însăși te părăsește – Hristos nu te va părăsi, ci îți va fi alături și te va întări, și va fi o lumină pentru tine în cele mai întunecate ceasuri ale tale, îți va liniști duhul când ești pe punctul de a te scufunda.

După moarte, Hristos va îngriji de sufletul tău. El nu îți va permite diavolului să îl răpească asemenea prăzii lui, ci va trimite îngerii Lui pentru a te conduce în Paradisul ceresc pentru ca, acolo unde este El, să fii și tu. Luca 16:22 spune: *„Cu vremea săracul a murit; și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam”*. 2 Corinteni 5:8: *„Da, suntem plini de încredere, și ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul”*.

Hristos va învia trupul tău în ziua de apoi. Chiar dacă trupul tău va fi distrus prin foc, aruncat în apă ori va putrezi în pământ, indiferent ce se va alege de el, la revenirea Lui în glorie, Domnul Isus îl va găsi, îl va învia și îl va transforma într-un trup de o glorie perfectă: *„Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi”* (Ioan 6:40). *„Dar cetățenia noastră este în ceruri,*

de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile” (Fil. 3:20-21).

Hristos va trimite îngerii Lui ca să te ducă în adunarea celor aleși care au trăit în toate vremurile și în toate colțurile pământului, și să te conducă în prezența Lui pe nori când El va veni să judece lumea: „*El îi va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și îi vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă” (Matei 24:31). „Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca săÎl întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul” (1 Tes. 4:16-17).*

Vei fi al lui Hristos, El îți va da o coroană și te va primi în Împărăția cerurilor, pe care a pregătit-o pentru tine: „*Atunci Împăratul le va zice celor de la dreapta Lui: ,Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii” (Matei 25:34).* Iată o dragoste puternică și cu adevărat activă! Se poate ca această dragoste a lui Hristos

să nu îți trezească și să nu îți crească dragostea pentru El? Se poate să nu fii provocat și stimulat să îți dovedești dragostea practic, în modul cel mai viu și viguros? Hristos S-a contopit cu interesele tale veșnice și inima ta să nu fie unită cu persoana Lui? El a împlinit toată dreptatea pentru tine, și tu să nu îplinești porunca Lui, a dragostei? El a îndurat pentru tine atâtea ispite, împotriviri și suferințe, și S-a dat pe Sine la moarte pentru tine – și tu să nu îți dai inima în stăpânirea Lui? El a înviat dintre cei morți și S-a suit la cer pentru tine – și sentimentele tale să nu se ridice de la pământ către Cer, unde este Isus Hristos? El mijlocește în Cer la Tatăl pentru tine – și tu să nu iei seama la cerința Cuvântului și a Duhului Lui, ca să manifesti iubire față de El? El îți pregătește un locaș glorios în casa Tatălui Lui în ceruri, și tu să nu pregătești un loc pentru El și să nu te bucuri cu cea mai mare dragoste de El, în cămăruța interioară a inimii tale?

El te ocrotește și te va păzi cu mâna Lui – și tu să nu Îl îmbrățișezi în inima ta? El va face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele tău – și dragostea ta să nu fie îndreptată spre El? El va fi alături de tine în necazuri și chiar la moarte – și s-ar putea ca acest lucru să nu îți dea viață dragostei tale pentru El? El va trimite îngerii Lui să îți ducă sufletul în prezența Sa, când vei fi

separat de trupul tău – și se poate ca inima ta să nu se apropie acum de El și să nu se adăpostească în El? El îți va învia trupul în ziua de apoi – și se poate ca nădejdea acestei învieri să nu îți trezească dragostea? Vei fi răpit în văzduh să Îl întâlnești pe Domnul, după care vei fi complet al lui Hristos, când El îți va da o cunună – și se poate ca, gândindu-te la aceste lucruri, inima ta să nu fie răvășită de dragoste pentru Hristos și să nu te poarte în bucurie negrăită? Tăria dragostei lui Hristos pentru tine, cred, ar trebui să stârnească dragostea ta pentru El, nu doar în adevărul, ci și în puterea ei!

(4) Ia în considerare că Hristos te iubește cu dragostea cea mai sigură. Unii prieteni ar putea să te iubească pentru o vreme cu o anumită tărie și ardoare – dar când apar diferențe între tine și ei, dragostea lor slăbește curând și se răcește, iar prietenii de odinioară ajung să fie ca niște străini pentru tine, și în final îți vor fi dușmani. Sau, dacă dragostea lor persistă, ea nu este sigură, pentru că, într-o zi, ei nu vor mai fi în viață. Dacă dragostea lor nu moare câtă vreme ei sunt în viață, curând ei vor muri, și odată cu ei și dragostea lor; dar dragostea Domnului Isus Hristos pentru tine este cea mai sigură.

Dacă El începe să te iubească, El va continua să

facă acest lucru. Dacă te iubește o dată, El te va iubi până la sfârșit sau, mai bine spus, fără sfârșit. Dragostea lui Hristos nu este expusă schimbării, cum este dragostea ta. Pe când tu eșuezi în dragostea ta – El nu va eșua niciodată în dragostea Lui. Deși tu Îl insultă, El nu este ireconciliabil. Sigur că El ar putea, ca urmare a împietririi tale, să Își retragă pentru o vreme de la tine manifestarea dragostei Lui – dar nu Își va îndepărta niciodată dragostea de la tine pe deplin.

Dragostea lui Hristos nu se poate schimba și nu cunoaște sfârșit. Creștine, ce motive poți găsi în vreo persoană sau în vreun lucru de pe pământ, care să se compare cu ceea ce te atrage la Domnul Isus Hristos? El este Persoana cea mai minunată în El Însuși; măreția Lui, sfințenia Lui, înțelepciunea Lui, credincioșia Lui, plinătatea Lui, bunătatea Lui – toate acestea Îl fac să strălucească într-un mod admirabil. Relația Lui cu Tatăl și dragostea Tatălui față de El; relația Lui cu tine, ca Păstor, Stăpân, Învățător, Avocat, Suveran, Binefăcător, Frate și Răscumpărător al tău – toate acestea Îl recomandă să fie iubit de tine; și când frumusețea și farmecul fără egal se întâlnesc într-o persoană care îți poartă o dragoste fără egal; când acest Domn Isus atât de minunat te iubește cu o dragoste cu

totul necondiționată, constantă și sigură; când dragostea Lui este incomparabilă, depășind orice alt fel de dragoste și de neînțeles, depășind orice cunoștință, o, cu ce ardoare, constanță și cât de intens și practic ar trebui să iubești acea Persoană!

BENEFICIILE ȘI BINECUVÂNTĂRILE LUI HRISTOS

A treia categorie de motive care să îți stârnească dragostea pentru Hristos provine din a lua în considerare beneficiile care vin din Hristos peste tine. Dacă ești un creștin adevărat, atunci ai parte:

- (1) lumină spirituală din Hristos;
- (2) viață spirituală din El;
- (3) iertarea păcatelor prin El;
- (4) haina neprihănirii Lui;
- (5) pacea conștiinței de la El;
- (6) bucuriile Duhului Sfânt de la El;
- (7) bogățiile harului Lui;
- (8) demnitatea copiilor Lui;
- (9) duhul rugăciunii de la El;
- (10) dreptul la Împărăția cerurilor, cu primele

roade și pregustarea ei aici, pe pământ, intrând în posesia ei, prin El, mai pe urmă.

(1) *Ai lumină spirituală din Hristos.* Hristos este Soarele din care pleacă toate razele acestei lumini. A fost o vreme când nu doar că erai în întuneric, ci erai întuneric; dar Isus Hristos te-a luminat: „*Odinioară erai întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii*” (Efes. 5:8). Hristos este Cel care te-a transformat din întuneric în lumină, care te-a scos din întuneric și te-a adus la lumina Lui minunată. El a făcut ca o lumină minunată să strălucească în mintea ta, prin care El ți-a descoperit lucrurile extraordinare ale Legii, astfel ca prin ele să descoperi natura odioasă a păcatului. De asemenea, prin aceasta, El ți-a descoperit tainele mărețe ale Evangheliei, ca să poți deosebi prin ele superioritatea privilegiilor Evangheliei și bogățiile excepționale ale harului și bunătații lui Dumnezeu în Isus Hristos. Hristos ți-a deschis ochii să vezi răul cel mare din tine, așa încât să poți fi eliberat de el; și ca să vezi binele și fericirea și să le dorești. Cum să nu ceară dragostea ta această lumină pe care o ai din partea lui Hristos? Dacă omul care s-a născut orb și a fost vindecat de orbirea lui naturală de Hristos, L-a iubit pentru această favoare care i-a fost făcută

atât de puternic, încât a pledat în favoarea Lui înaintea fariseilor, deși el a fost dat afară din sinagogă pentru asta, după cum poți citi în Ioan 9 – cu cât mai mult ai motive să Îl iubești pe Hristos, care te-a vindecat din orbirea spirituală în care, dacă ai fi continuat, ai fi mers legat la ochi în Iad, unde este negura întunericului veșnic!

(2) *Ai viață spirituală din Hristos.* Ai fost mort spiritual – dar Hristos te-a adus la viață: „*Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre*” (Efes. 2:1). În Ioan 11 citim cum Hristos l-a înviat pe Lazăr din morți după ce fusese înmormântat deja de 4 zile. Lazăr Îl iubise pe Hristos și înainte de a muri, dar fără îndoială că această înviere minunată a lui i-a crescut și mai mult, peste măsură, dragostea pentru Hristos. N-ar trebui oare ca învierea ta din moarte spirituală, săvârșită de Hristos, să îți conducă inima pe înălțimile dragostei pentru Hristos? Tu ai iubi foarte mult pe cineva care ți-ar salva viața trupească din vreun pericol sau risc mare, cu atât mai mult cu cât acea persoană și-ar risca propria viață pentru a o salva pe a ta. Dar cum ai putea să nu-L iubești mai mult pe Hristos, Cel care ți-a dat viața spirituală care este mult mai de valoare decât cea trupească? El a murit pentru ca tu să ai viața, și dacă n-ai fi primit această viață spirituală de la El, n-ai fi putut

scăpa nicicum de moartea veșnică în Iad.

(3) *Ai iertarea păcatelor prin Hristos.* Hristos te-a iertat – și L-a costat scump –, a plătit cu prețul sângelui Lui, de departe mult mai prețios decât toate bogățiile a zece mii de lumi, dacă ar exista atâtea! Această iertare a fost obținută de Hristos pentru tine prin mijlocirea Lui la dreapta lui Dumnezeu. Deși te aflai sub vinovăția păcatului și erai obligat de dreptatea lui Dumnezeu să suferi mânia focului veșnic, odată ce ai fost iertat, obligația ta de a suferi pedeapsa viitoare a fost îndepărtată și mânia ce vine, ca și răzbunarea Iadului, nu mai au efect asupra ta, fiind văzut ca și cum n-ai fi păcătuit vreodată! N-ar trebui să Îl iubești pe Domnul Isus Hristos, care a obținut pentru tine un privilegiu atât de mare? În Luca 7:47 citim despre o persoană căreia i s-a iertat mult, și care a iubit mult: „*Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; căci a iubit mult*”. Dar ție nu ți s-a iertat mult? Nu au fost păcatele tale numeroase și foarte ticăloase? Nu a obținut Hristos iertarea tuturor păcatelor tale? Oare nu Îl vei iubi cu atât mai mult pe Hristos?

(4) *Ai haina neprihănirii lui Hristos.* Tu te-ai născut lipsit de neprihănirea originală și nici nu poți face vreo faptă cu adevărat neprihănită prin care să îți

acoperi această goliciune. Cârpele mânjite ale falsei tale neprihăniri au fost contaminate și pângărite – și ele nu te pot acoperi. Dar Hristos ți-a dat haina neprihănirii Sale perfecte pentru a te acoperi și a te împodobi și, în acest fel, ești acceptat ca fiind perfect neprihănit în ochii lui Dumnezeu! O, cât de mult ar trebui să Îl iubim pe Domnul Isus pentru această haină! Dacă trupul tău ar fi gol, și cineva ți-ar da haine ca să ți-l acoperi, ai iubi o astfel de persoană, cu atât mai mult cu cât hainele ar fi scumpe. De ce atunci nu L-ai iubi pe Domnul Isus Hristos, care ți-a dat o haină pentru a-ți acoperi sufletul, și acea haină este foarte scumpă, chiar haina neprihănirii Sale pură, fără pată, haină cu care ești îmbrăcat prin credință!

(5) *Ai pacea conștiinței de la Hristos.* Aceasta este acea pace despre care Scriptura ne spune că întrece orice cunoștință (Fil. 4:7). Cunoașterea valorii păcii depășește orice cunoștință. Cei care au această pace n-ar da-o pe nimic în lume. Mai degrabă ar renunța la casele lor, la libertatea lor sau la viața lor decât să renunțe la pacea lor! Iar cei care nu au această pace, și care acum o ignoră și o disprețuiesc, când ajung la momentul intrării în veșnicie, o vor considera foarte valoroasă și ar da toată lumea pentru ea, dacă ar mai putea. Isus Hristos

a cumpărat această bijuterie a păcii și ți-a dat-o. „*Pe-deapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilile Lui suntem tămăduiți*”, iar El a făgăduit și ți-a lăsat prin testament această pace în ultima Sa dorință, în Ioan 14:27: „*Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea*”. Prin împăcarea pe care El a făcut-o între tine și Dumnezeu, El a pus temelia acestei păci în toți cei care sunt credincioși adevărați; El a proclamat această pace către tine de mai multe ori, oferindu-ți dovezi bine întemeiate ale împăcării tale cu Dumnezeu. Dacă, după o furtună, El a pus în tine o liniște prin mărturia Duhului Său și a duhului tău, astfel încât pacea ta este o pace făcută cu Dumnezeu, atunci, o, cât de mult ar trebui să îți stârnească asta dragostea pentru Hristos!

(6) *Ai bucuriile Duhului Sfânt de la Hristos.* Citim în Tesaloniceni că ei primiseră Cuvântul în mijlocul unor mari neazuri, dar cu bucurie în Duhul Sfânt (1 Tes. 1:6). Bucuriile despre care ni se vorbește în text sunt de negrăit, pline de slavă. Nu sunt bucurii firești, ci bucurii spirituale, de o natură mult superioară și de o savoare mult mai dulce, au un obiect mai înălțător și sunt o prefigurare a bucuriilor eterne. Dacă deții aceste bucurii în oricât de mică măsură, le ai de la Hristos. El

trimite Duhul Sfânt din ceruri să fie Mângâietorul tău, să îți umple inima cu bucurii spirituale... ar putea oare inima ta să nu fie umplută de dragoste pentru Domnul Isus, Cel ce este Autorul acestor bucurii?

(7) *Ai bogățiile harului lui Hristos.* Dacă ai fi sărac și pe punctul de a muri de foame și frig, iar un om bogat ți-ar oferi sau ți-ar trimite un cufăr plin de aur și pietre prețioase – n-ai iubi oare un astfel de binefăcător? Domnul Isus ți-a dat bogățiile harului, a căror valoare, oricât de mică ar fi, depășește cele mai vaste comori de aur și pietre prețioase care ar putea fi adunate de cei mai bogați oameni care au trăit vreodată pe fața pământului! Și tu să nu Îl iubești pe Isus Hristos, Cel care ți-a dat aceste bogății inestimabile?

(8) *Ai demnitatea copiilor lui Dumnezeu.* 1 Ioan 3:1 spune: „*Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem*”. Acest privilegiu al adopției îți este oferit nu doar de Tatăl, ci și de Fiul, după cum spune în Ioan 1:12: „*dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Citim despre unii care au fost ridicați din țărână și despre cei lipsiți cum au fost înălțați din gunoi pentru a sta la masa împăraților (Ps. 113:7-8). A fi ridicat din gunoiul

păcatului și din robia poftelor, din starea de copii ai diavolului la starea de fii și fiice ai Dumnezeului atotputernic, este de departe o promovare înălțătoare! Toți sfinții au această onoare, și Isus Hristos este Cel care ți-a oferit-o și ție – și, de aceea, nu te îndeamnă aceasta să Îl iubești pe Hristos?

(9) *Fiind copil al Lui, ai duhul rugăciunii de la Hristos.* Duhul Fiului este trimis de sus în inima ta, prin care ești făcut capabil să spui: „*Ava (Tată)!*” (Gal. 4:6). Prin Hristos, ai acces la Dumnezeu prin Duhul (Efes. 2:18).

Duhul lui Hristos este Cel care oferă ajutor imperfecțiunilor tale în rugăciune, Cel care articulează cererile tale și care te face capabil să te rogi cu credință, viață și fervoare. Prin Hristos, ești primit fără plată la tronul de har. Prin Hristos, beneficiezi de ajutorul Duhului Lui în rugăciune. Prin Hristos, ai acces la audi-ența cerească și primești răspunsuri pline de har. O, cât de îndatorat ești față de Hristos! Și cât de mult ar trebui să Îl iubești!

(10) *Ai dreptul la Împărăția cerurilor prin Hristos.* Doar prin Hristos ajungi copil al lui Dumnezeu. Prin Hristos ești moștenitor al lui Dumnezeu și împreună moștenitor cu Hristos. Hristos este Cel care îți va

oferi primele roade ale Canaanului ceresc, făgăduința unei comori și moșteniri și, uneori, savoarea acelor plăceri sufletești pe care sfinții le vor avea acolo din plin și pe vecie, când vor fi primiți sus în slavă. Apoi Hristos este Cel care îți va da partea de moștenire din Împărăția cerurilor!

În ziua apariției Sale glorioase, după ce vei fi intrat în posesia Lui înaintea întregii lumi a îngerilor și a oamenilor, și după ce te va fi onorat cu poziția de a-i evalua alături de El și a-i condamna pe cei stricați, El te va primi cu exclamații de bucurie și triumf în palatul glorios al Noului Ierusalim, unde vei avea acces la vederea beatifică și deplină a gloriosului Iehova și vei fi făcut părtaș fericirii glorioase, fericire pe care a început să o crească în inima ta!

De aceea, cum ar putea ca toate aceste beneficii să nu îți înflăcăreze inima cu dragoste pentru Hristos?

Creștine, există vreo persoană care să se asemene cu Hristos? Există vreo dragoste ca dragostea lui Hristos? Există beneficii precum cele care vin din Hristos? Nu! Nu! El nu Se poate compara cu nimic. De aceea, gândesc eu, deja ar trebui să simți dragostea ta pentru Hristos ca un foc care îți arde în inimă, ca o flacără insistentă! Cred că dragostea ta pentru Hristos ar trebui

să fie ca apa, adică apele despre care ni se vorbește în Ezechiel 47:3-5, care la început erau numai până la glezne, puțin mai târziu până la șolduri, și mai apoi au devenit un râu adânc care nu putea fi trecut în picioare, ci trebuia înotat! Cred că ar trebui să observi o creștere a dragostei tale ca urmare a luării în considerare a acestor motive. Dacă dragostea ta a fost firavă la început, cred că, citind până aici, ar fi trebuit să devină deja mai adâncă. Când vânturile împotrivoare bat, apele cresc și iar cresc. Cred că dragostea ta pentru Hristos ar trebui să fi ajuns deja la un nivel ridicat și să curgă ca un râu puternic! Iată care au fost motivele care provin din beneficiile date de Hristos, motive care sunt tot atâtea chemări la a trezi dragostea ta pentru El!

DRAGOSTEA CREȘTINILOR PENTRU HRISTOS

A patra și ultima categorie de motive care să încurajeze dragostea ta pentru Hristos – pot fi extrase din acea dragoste pe care creștinii o au, sau ar trebui să o aibă, pentru El. Și iată despre ce este vorba:

- (1) *îndatorirea* de a-L iubi pe Hristos;
- (2) *privilegiul* de a-L iubi;
- (3) *onoarea* de a-L iubi;

- (4) *înțelepciunea* de a-L iubi;
- (5) *virtutea* de a-L iubi;
- (6) *necesitatea* de a-L iubi;
- (7) *utilitatea* dragostei pentru Hristos;
- (8) *încântarea* de a-L iubi;
- (9) *accesibilitatea* dragostei pentru Hristos.

(1) *Ia în considerare îndatorirea ta de a-L iubi pe Hristos.* Dacă ai o îndatorire naturală să manifesti dragoste pentru părinți și copii, cu atât mai mult ai îndatorirea de a manifesta dragoste spirituală pentru Hristos. Dacă este îndatorirea ta de a manifesta dragoste în cadrul căsătoriei, față de soția sau soțul tău pământesc, cu atât mai mare este îndatorirea ta de a manifesta dragoste față de Mirele ceresc [al bisericii – n.trad.]. Dacă este îndatorirea ta naturală de a-i iubi pe frați, pe surori și pe cei care te iubesc, cu atât mai mare este îndatorirea ta de a-L iubi pe Isus Hristos, care te iubește mai mult decât orice în această lume. Este îndatorirea ta de a-L iubi pe Hristos, Prietenul tău cel mai bun.

Este voia Tatălui tău ceresc ca tu să Îl iubești pe Hristos. Diavolul va dori să te determine să Îl urăști – dar Dumnezeu vrea să Îl iubești. Ești pus acum în situația de

a judeca dacă ți se pare mai potrivit să te supui voii lui Dumnezeu sau să te supui voii diavolului. Este voia lui Hristos ca tu să Îl iubești. Voia firii pământești se împotrivesc acestei dragoste – dar cui te vei supune oare? Nu ești dator firii pământești ca să asculți de porunca ei, și nici nu ești dator vreunei făpturi căreia să îi oferi cele mai alese sentimente ale tale – dar ești obligat față de Hristos, astfel că Lui trebuie să Îi dai toată dragostea ta. Hristos este îndreptățit mai presus decât oricine să Îi dai dragostea ta – și tu să nu-I dai lui Hristos ceea ce Îi datorezi? Dacă ești dator să dai oamenilor ceea ce li se cuvine, nu ești oare cu atât mai îndatorat față de Hristos cu ceea ce I se cuvine? Ceea ce se cuvine să Îi dai lui Hristos este tot ce ai mai bun – și ai altceva mai bun să Îi dai decât inima ta? Va accepta Hristos altceva din partea ta în vreme ce tu îți ții inima departe de El? Dacă I-ai oferi lui Hristos mii de turme, zece mii de râuri de untdelemn, dacă ai pune la picioarele Lui toate comorile acestui pământ aflate la dispoziția ta, toate acestea ar fi neluate în seamă și ignorate de El, dacă nu primește mai întâi inima ta.

(2) Ia în considerare privilegiul pe care îl ai să Îl iubești pe Hristos, astfel că El îți va permite să Îl iubești și va accepta cu bunăvoință dragostea ta. Dacă cerșetorii

ar fi îndrăgostiți de prințese cerându-le în căsătorie, atât familiile lor cât și dragostea lor vor fi respinse cu zeflemea, mânie și dispreț. Între tine și Isus Hristos este de departe o distanță mai mare decât între cel mai deosebit prinț și cel mai de jos cerșetor; și totuși Domnul Isus Hristos te va primi să Îl iubești cu o dragoste spirituală, astfel încât să ai o relație de unire și legătură. În ciuda măreției Lui și a josniciei tale, El nu Se rușinează să găsească plăcere în a primi dragostea ta. Deși ești o creatură atât de mărunță și un păcătos atât de ticălos – El nu te respinge și nu te disprețuiește – ci El primește atât persoana ta cât și dragostea ta. Este îndatorirea ta să Îl iubești pe Hristos pentru că El îți poruncește, și este privilegiul tău să Îl iubești întrucât El îți permite acest lucru.

(3) Ia în considerare onoarea pe care o ai ca să Îl iubești pe Hristos. Onoarea reală a oricărei persoane nu vine din sângele nobil care curge prin venele sale, nici din linia genealogică deosebită din care provine, nici din titlurile mărețe cu care este investită, și nici din cele mai alese demnități pământești în care este pusă. Cei necredincioși pot spune: „Bogațiile și strămoșii noștri nobili, ca și ceea ce am făcut sau meritat noi înșine, cu greu putem să pretindem că nu sunt ale noastre”, și

„Virtutea este singura noblețe adevărată”. Iar Scriptura ne spune că până și oamenii cei mai ticăloși pot fi înălțați înaintea celorlalți (Ps. 12:8), și că Cel Preaînalt domnește peste împărăția oamenilor, o dă oricui do-rește, și îl poate înălța pe cel mai de jos dintre oameni (Dan. 4:17).

Prin ticăloșiile și stricăciunile lor, prinții și nobilii pot să ajungă mult mai stricați decât pământul de sub picioarele lor, mai josnici decât noroiul de pe străzi. Cuvântul lui Dumnezeu îi socotește ca fiind cu adevărat onorabili pe cei care sunt deținători cu adevărat ai harului; acest har al dragostei pentru Isus Hristos pune o mare cinste și distincție asupra tuturor celor îl au. Nu există un obiect mai măreț și superior pentru dragostea ta decât Domnul Isus Hristos, o Persoană de o măreață eminență și superioritate. Dragostea pentru Hristos în-nobilează inima; nimeni din această lume nu are astfel de suflete cu adevărat mărețe și generoase ca aceia care au dragostea cea mai mare îndreptată către El. După cum este sufletul, așa este și omul – fie josnic, fie onorabil; și către ce este îndreptată în principal dragostea, așa este și sufletul. Dacă inima ta iubește cel mai mult orice lucru mărunț, după cum toate lucrurile pământeste sunt lucruri inferioare, mărunte, iată-te și pe tine

lipsit de valoare și onoare. Dacă inima ta Îl iubește cel mai mult pe Hristos, Care este Binele superior și care este de râvnit la superlativ, iată-te și pe tine devenit un om distins și cu adevărat onorabil. Citim despre nădejde (adică despre harul nădejzii) că ea nu înșeală (Rom. 5:5); același lucru se poate spune despre acest har al dragostei pentru Isus Hristos. Dragostea aceasta îi face de rușine pe oameni. Cei lacomi vor fi rușinați din cauza iubirii lor față de bogății, cei senzuali vor fi dați de rușine din cauza iubirii lor față de plăceri, iar cei vanitoși vor fi rușinați din cauza dragostei lor față de onoruri. Dezamăgirea cu privire la fericire și lipsa mulțumirii autentice îi va face pe toți să fie rușinați de dragostea lor nemăsurată față de lucruri create, în special când ajung în punctul în care culeg roada amară a păcatului lor, în condamnarea lor veșnică (Rom. 6:21): „...*ce roade aduceați atunci? Roade de care acum vă este rușine: pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea*”.

Dar dragostea față de Hristos nu face pe nimeni să fie rușinat; acesta nu este un lucru dezonorant și, de aceea, nu este și nu va fi pentru nimeni un lucru rușinos să Îl iubească pe Isus Hristos cu toată tăria și ardoarea. Dacă cei stricați îi disprețuiesc și își bat joc de copiii lui Dumnezeu tocmai datorită acestei iubiri a lor, pentru

creștini, aceste batjocuri sunt slava lor reală, la fel cum, prin contrast, pentru cei care îi batjocoresc, stima acestora față de păcate este rușinea și dezonoarea lor reală.

(4) *Ia în considerare înțelepciunea de a-L iubi pe Hristos.* Deuteronom 4:6 spune: „Să le păziți și să le împliniți; căci aceasta va fi înțelepciunea și priceperea voastră înaintea popoarelor, care vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: „Acest neam mare este un popor cu totul înțelept și priceput!” Nimeni nu are înțelepciune și pricepere ca aceia care dețin și împlinesc această poruncă de a-L iubi pe Domnul Isus Hristos. Psalmul 111:10 spune: „Frica Domnului este începutul înțelepciunii; toți cei ce o păzesc, au o minte sănătoasă, și slava Lui ține în veci”.

Frica Domnului și dragostea față de Hristos trăiesc întotdeauna împreună, sau mai degrabă prima o include pe cea de-a doua. Acesta este începutul și cea mai importantă parte a înțelepciunii, iar cei care au cea mai mare pricepere, au cele mai puternice sentimente față de Domnul Isus Hristos. Dragostea față de Hristos este cea mai chibzuită și de aceea, cea mai înțeleaptă dragoste. Dragostea cea mai chibzuită este aceea care este orientată numai către acel obiect al dragostei care este cel mai potrivit pentru ea, iar cel mai de râvnit este

Domnul Isus Hristos, după cum am arătat deja în ceea ce privește Persoana lui Hristos, dragostea lui Hristos și beneficiile care vin din Hristos. Aceia care iubesc cel mai mult alți oameni sau lucruri greșesc în alegerea obiectului dragostei lor; ei percep o valoare și o atracție în aceste lucruri mai mari decât în realitate, așa încât dragostea lor este ridicolă și lipsită de rațiune, nefiind nimic vrednic în ea, nimic cu adevărat de râvnit în ea, dacă acolo nu este Hristos.

Aceia care fac din Hristos obiectul principal al dragostei lor, fac cel mai înțelept lucru. Ei recunosc și percep cu adevărat calitățile Lui supreme. Aceia care neglijează să-L iubească pe Hristos din inimă sunt niște nebuni, dar cei care progresează în această dragoste devin din ce în ce mai înțelepți. Ești înțelept când Îl iubești pe Hristos mai presus de orice și cu ardoare; o astfel de înțelepciune va face ca fața ta să strălucească în ochii oamenilor buni, și va pune o strălucire anume în sufletul tău înaintea ochilor lui Dumnezeu. Înțelepciunea adevărată nu constă în a inventa lucruri care să stârnească curiozitatea sau care să fie ieșite din comun, nici în a face deducții raționale și logice, nici în a stârni simțurile minții prin expresii alese și metaforice; ci înțelepciunea aleasă stă în a focaliza dragostea în mod corect,

și nimeni nu a atins o astfel de culme a înțelepciunii spirituale adevărate ca aceia care au atins culmea înaltă a dragostei pentru Isus Hristos. Ne mirăm foarte mult când vedem că, deși există argumentele cele mai puternice și motivele cele mai mărețe în favoarea dragostei pentru Hristos, și totuși oameni aleși și învățați, când aud de Hristos, nu se îndrăgostesc de El și nu progresaază către o intensitate mai mare a acestei iubiri decât alții; dar Scriptura trebuie să se împlinească, după cum scrie în Matei 11:25: „*Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor*”. Poți fi o persoană care să arate ca un prunc în ce privește înțelepciunea lumească și priceperea omenească; poți fi o ființă simplă, naturală, lipsită de educație; și totuși, dacă Îl iubești pe Domnul Isus Hristos mai presus de oricine și de orice din această lume, atunci ești de departe mai înțelept decât cei mai măreți învățați, căroro această dragoste le lipsește.

(5) *Ia în considerare virtutea acestei iubiri pentru Isus Hristos.* Întrucât cunoașterea lui Hristos este cunoașterea supremă, după cum stă scris în Filipeni 3:8 – „*privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul*

meu”, tot așa dragostea pentru Hristos este dragostea supremă. Este o dragoste pentru obiectul suprem, pentru Domnul Isus, care este atât de vrednic de a fi iubit. Este o dragoste pentru Cel minunat; este o dragoste cerească și ea este produsă prin Duhul lui Dumnezeu. Este o dragoste care îi face cerești pe cei care o au. Cei răi, care nu au această dragoste, sunt ca zgura, pe când cei neprihăniți, care o au, sunt ca aurul. Cei răi, care Îl urăsc pe Hristos, sunt ca praful, pe când cei neprihăniți, care Îl iubesc, sunt ca pietrele prețioase. Dragostea lumească a unora îi întunecă și îi pângărește, dar iubirea lui Hristos luminează sufletul și îi face pe oameni cu adevărat speciali, cei mai buni de pe pământ.

(6) Ia în considerare necesitatea acestei dragoste pentru Isus Hristos.

(A) Dragostea față de Hristos este necesară în mod universal. Unii dintre voi trebuie să faceți anumite lucruri, alții trebuie să facă alte lucruri, dar cu toții aveți cea mai mare nevoie – anume de a-L iubi pe Hristos. Unii au nevoie de un prieten, pe care să-l iubească și care să îngrijească de ei; alții au nevoie de un alt prieten. Un prieten nu poate sluji nevoilor tuturor – dar cu toții aveți nevoie de Hristos ca să vă fie prieten. El este singurul Prieten care poate sluji tuturor nevoilor voastre, și

trebuie să Îl iubești mai presus de toți prietenii voștri. Este necesar ca tu, care ești sărac spiritual, să Îl iubești pe Hristos; tu, care nu ai decât câțiva prieteni sau nici unul; și ai nevoie ca și tu, care ești bogat, să Îl iubești pe Hristos, chiar dacă ai mulți prieteni, căci Hristos este Prietenul de deasupra tuturor celorlalți.

(B) Dragostea pentru Hristos este necesară în mod absolut și indispensabil. Nu este nevoie să te sui la Isus Hristos, care Se găsește în ceruri; nu este necesar să fii din cale afară de bogat, nici să ai traista și visteria pline, și nici multe bogății în casă; dar este absolut necesar să fii părtaș unei porții bogate a harului dragostei pentru Isus Hristos în inima ta. Mâncarea nu este atât de necesară pentru a-ți satisface foamea, nici îmbrăcămintea pentru a-ți acoperi trupul împotriva vremii de afară. Cel mai de dorit și mai necesar lucru pentru sufletul tău este dragostea pentru Isus Hristos. Dacă ai această dragoste pentru Isus Hristos, poți fi sărac și poți avea cea mai de jos stare aici, pe pământ, dar să fii fericit cât timp trăiești, și veșnic fericit în lumea de dincolo. Totuși, fără această dragoste, oricare ar fi bogățiile, titlurile și prietenii tăi, oricare ar fi lucrurile lumești care te încântă și te bucură, oricât de dorit ar fi ele, totuși ești într-o stare mizeră și vei rămâne așa. Poți să îi iubești pe unii

oameni și lucrurile lumii acesteia într-un mod inferior, dar trebuie să Îl iubești cel mai mult pe Hristos, altfel te afli atât sub blestemul Legii cât și al Evangheliei, și nu poți scăpa de răzbunarea Iadului.

(7) Ia în considerare utilitatea acestei iubiri față de Isus Hristos.

(A) Dragostea pentru Hristos este folositoare în ce privește prosperitatea sufletului, pentru a-i da un echilibru inimii, astfel încât ea să nu fie tulburată de furtunile unei stări materiale înfloritoare. Este folositoare pentru a domoli atracția față de lucrurile lumești și pentru păstrarea inimii departe de dragostea pentru lucrurile nepermise și păcătoase. Dacă Hristos nu stăpânește peste inima ta, poftele nebunești și josnice o vor stăpâni, lucru care îți va răni conștiința cu vinovăție și îți va străpunge inima cu multe întristări.

(B) Dragostea pentru Hristos este folositoare în necazuri, pentru a feri inima de la a se scufunda și de la a fi cucerită de vânturile și valurile necazurilor și nenorocirilor. Este folositoare pentru a întări inima spre a nu fi clătinată sever în cele mai furtunoase timpuri. Nu doar credința, ci și dragostea are această natură de a înrădăcina, de a păzi de frica teribilă a valurilor răului și a pericolelor celor mai mari; și ele au de asemenea scopul

de a întări, de a susține sufletul, și de a ține la distanță întristările presante și deznădejile în zilele cele mai întunecate și mai triste.

(C) Dragostea pentru Hristos este folositoare pentru a-i trezi și încuraja pe credincioși spre a-și îndeplini îndatoririle. Aceasta face ca jugul lui Hristos să pară ușor, și te va face capabil să tragi la el. Va face ca povara îndatoririlor (socotită astfel de mulți) să pară ca și cum nu există. Dacă ai o dragoste mare pentru Hristos, vei considera îndatoririle tale drept un privilegiu și slujirea ta pentru Hristos drept libertatea ta; niciuna dintre poruncile Lui nu te va apăsa, ci toate vor fi o bucurie pentru tine. Dacă ai multă dragoste pentru Hristos, inima ta va fi aprinsă astfel de zel pentru slava Domnului tău, și niciodată nu vei crede că faci prea mult pentru El.

(D) Dragostea pentru Hristos este folositoare pentru a te înarma împotriva ispitelor. Dacă credința este un scut, dragostea pentru Hristos este platoșa împotriva săgeților celor mai ascuțite pe care diavolul le-ar putea arunca împotriva ta. Dragostea pentru Hristos îți este ca o gardă pentru inimă împotriva acestui dușman, un mijloc puternic de apărare împotriva oricărei oferte pe care diavolul ar putea să o facă în ispitele lui de a te atrage spre păcat. „Cum aș putea să fac acest rău

și să păcătuiesc împotriva Domnului meu drag?” va fi răspunsul dragostei la ispitele păcatului, oricât de atractive ar fi propunerile care le-ar însoți pe acestea. Ispitele nu vor avea nicio forță de a te stăpâni dacă dragostea pentru Hristos este puternică în interiorul tău.

(E) Dragostea pentru Hristos este folositoare pentru a te pregăti pentru crucea și cele mai intense suferințe la care ai putea fi chemat pentru Hristos. Dacă ai o dragoste mare pentru Hristos, vei fi gata să suferi pentru El cu răbdare și cu bucurie; cea mai grea cruce ți se va părea ușoară, rușinea și ocară vor fi considerate drept onoruri, pierderile vor fi câștiguri, durerile plăceri sau cel puțin privilegii. Închisorile ți se vor părea palate, iar moartea va fi considerată viață.

O, cum au alergat unii la rug și cum au îmbrățișat flăcările rugului aprins, când au simțit focul dragostei pentru Hristos arzând cu putere în interiorul lor! Iată cum această dragoste este folositoare în viață.

(F) Dragostea pentru Hristos este folositoare în moarte. Prin tăria ei, această dragoste va așterne o frumusețe peste ceea ce este moartea, care pare să fie pentru mulți atât de tristă și de groaznică. Dacă ai o dragoste mare pentru Hristos, vei privi la moarte ca la me-

sagerul lui Hristos, trimis pentru a te lua din închisoarea întunecată a lumii și a trupului, și pentru a te conduce la locașurile gloriei, unde șade Domnul tău drag, așa că vei fi dornic să părăsești lumea, ca să trăiești veșnic cu Hristos.

(8) *Ia în considerare încântarea și dulceața acestei dragoste pentru Hristos.* Dacă există dulceața în dragostea pentru capul unei familii, dacă există încântare și mângâiere în dragostea ucenicilor lui Hristos unul pentru altul, de dragul Domnului lor, atunci există mult mai multă încântare și mângâiere în dragostea pentru Hristos Însuși. Apostolul ne vorbește în Filipeni 2:1 despre mângâierea în dragoste, și anume în dragostea unul față de altul, dar mângâierile în dragostea lui Hristos le depășesc de departe pe acestea. Nu există impulsuri atât de dulci ale inimii ca acelea date de pornirile puternice și fierbinți ale inimii în dragostea ei pentru Hristos, în special când El Se apropie și Își manifestă dragostea față de sufletul omului.

Hristos Se bucură în dragostea Lui pentru ucenicii Săi, iar ei se pot bucura în dragostea lor pentru El, și această bucurie în dragostea lui Hristos este o bucurie deplină. Ioan 15:11 spune: „*V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria*

voastră să fie deplină". În versetul anterior, Hristos vorbește despre dragostea Lui pentru ei, și iată-L aici vorbind despre bucuria Lui în ei. Ei sunt obiectul bucuriei Lui după cum sunt obiectele dragostei Lui și, după măsura și tăria dragostei lor pentru Hristos, așa este și plinătatea bucuriei lor în Hristos. Cântarea Cântărilor 1:9 spune: „*Mi-ai răpit inima, soro, mireaso, mi-ai răpit inima numai cu o privire, numai cu unul din lănțișoarele de la gâtul tău!*” Acestea sunt cuvintele lui Hristos, Cel preaiubit către Mireasa Sa, Biserica, exprimând încântarea răpitoare pe care El o găsește în privirile ei prin credință, sau în licăririle dragostei ei, ca și în lănțișorul harurilor cu care ea a fost împodobită. Cât de mult poate fi răpită inima ta de o încântare fără margini atunci când privești la Fața caldă a lui Hristos, și când îți manifesti dragostea fierbinte pentru El! Când o licărire a privirii Lui, un zâmbet, o rază a bunăvoinței Lui, îți aprind un foc în inimă, și când acest foc al dragostei pentru Hristos arde și este înflăcărat, o, cât de dulce este această flacără, trecând dincolo de ceea ce limba este capabilă să descrie!

(9) *Și, în final, ia în considerare accesibilitatea acestei dragoste pentru Hristos. Brutele nu sunt capabile de această dragoste pentru Hristos – dar tu ești. După*

cum mintea ta este capabilă să Îl cunoască, tot așa inima ta este capabilă să Îl iubească. Alții au ajuns la această dragoste, după ce inițial au fost lipsiți de ea, împotrivindu-se la fel de mult pe cât poate că te împotriveai și tu. Dar iată că ești capabil de o altfel de dragoste; de acum înainte, dacă trăiești și vei muri fără această dragoste, nu vei mai putea schimba nimic. Dacă ai acum mijloacele harului la dispoziție, poți ajunge, folosindu-te de aceste haruri în mod conștiincios, la acest har al dragostei pentru Hristos. Astfel am încheiat *motivele pentru stimularea dragostei pentru Hristos*.

PARTEA A II-A.
CUM SE OBȚINE ȘI
CUM SE MANIFESTĂ
DRAGOSTEA PENTRU
HRISTOS

8

CUM POȚI OBTINE DRAGOSTEA ADEVĂRATĂ PENTRU HRISTOS

Voi oferi în primul rând îndemnuri către cei fără Hristos și fără har, și evident lipsiți de această dragoste pentru Hristos, îndemnuri care să îi ajute să aibă dragostea adevărată față de El. Îți voi arăta cum să obții această dragoste pentru Hristos în ceea ce este ea cu adevărat, presupunând că ești complet lipsit de ea.

1. Primul îndemn. Ca să ajungi la această dragoste pentru Isus Hristos, Cel nevăzut, trebuie să ai o convingere profundă că Isus Hristos există și că El este întocmai Acela pe care Scripturile Îl revelează. Motivul pentru care păgânilor le lipsește dragostea pentru Hristos este că ei nu au auzit niciodată de El. Apoi motivul pentru care mulți dintre cei care au auzit de Hristos sunt lipsiți de dragoste pentru El este că ei nu sunt cu adevărat convinși că El este, sau că a fost vreodată, acel

Isus Hristos care a venit în această lume. Dacă vei căpăta această dragoste, vei afirma cu fermitate acest adevăr (care este cel mai mare dintre toate și chiar fundamentul întregii credințe creștine), anume că Hristos există și că mărturia Bibliei despre El este fără greșală și adevărată.

Dacă ai motive să crezi că a existat o persoană pe nume Alexandru cel Mare sau Iulius Cezar, persoane care au trăit înainte de vremea lui Hristos, cu atât mai mult ai motive să crezi că a existat și Isus Hristos. Cu privire la cei doi menționați anterior, există numai dovezi seculare ale istoriei, dar în ce-L privește pe Hristos, ai la îndemână și dovezile istoriei sacre. În cazul primilor, ai la dispoziție numai scrierile oamenilor, care mărturisesc despre ei, dar cu privire la Isus Hristos, ai la dispoziție Cuvântul lui Dumnezeu în Sfintele Scripturi, care mărturisesc despre El. Ai la fel de multe motive să crezi istoria Evangheliei după cum ai la îndemână motive pentru a crede orice altă dovadă istorică; și ai chiar mai multe motive de a crede istoria Evangheliei decât să crezi orice alte dovezi istorice. Voi sugera unul din multele motive, care merită menționate.

Istoria Evangheliei a fost crezută de oameni la fel de învățați ca oricare alții din lume, atât la vremea ei, cât și în perioada scrierii ei. Credința unora dintre ei a

fost pecetluită cu sânge, lucru pe care ei nu l-ar fi făcut vreodată dacă ar fi găsit vreun motiv de suspiciune față de adevărul din această descoperire. Dacă ar fi avut cel mai mărunț motiv de suspiciune, ar fi descoperit adevărul cu ușurință deja din acele vremuri, și dacă ar fi fost vorba de vreo născocire, ea n-ar fi putut beneficia de încredere printre oamenii înțelepți și iscoditori ai vremii, mai ales când le-ar fi fost puse în joc interesele materiale, când le-ar fi fost amenințate averile și viețile, astfel că s-ar fi dezis imediat de așa ceva.

Dacă, în afara apostolilor, toți părinții învățați ai bisericii (ale căror scrieri există încă și care au trăit aproape de timpurile apostolice, fiind chiar martiri pentru Hristos) au considerat că au motive să creadă că a existat o astfel de Persoană, Isus Hristos, cu siguranță că și tu ai motive să crezi, știind că nu există vreo dovadă temeinică să refuzi ceea ce se spune în Evangheliile despre El.

Și, când ai ajuns la o acceptare deplină a acestor lucruri, vei avea o convingere fermă că Isus Hristos este acea Persoană pe care Scripturile o prezintă și despre care ele mărturisesc. Fii convins de trăsăturile Lui, de bunăvoința, măreția, sfințenia, înțelepciunea, credințioșia, plinătatea și blândețea Lui. Fii convins de relația

în care El Se găsește în și față de Tatăl, El, care este singurul Fiu preaiubit; de relația Lui cu poporul Său, în special în calitățile Lui de Profet, Preot și Împărat, după cum am prezentat anterior în motivele de a stârni dragostea ta pentru El. Informează-te despre evenimentele de la nașterea Lui atât de minunată, despre viața Lui atât de sfântă, despre faptele Lui atât de pline de putere, despre învățătura Lui atât de cerească, despre suferințele Lui atât de mari, despre moartea Lui atât de dureroasă (și totuși cu totul voluntară), despre învierea Lui, despre înălțarea la Cer și despre slujirea Lui de mijlocire la dreapta lui Dumnezeu – atât de necesare pentru noi. Ai toate aceste lucruri prezentate în Noul Testament. Acceptarea lor te va pregăti pentru obținerea dragostei adevărate pentru Isus Hristos în inima ta.

2. *Al doilea îndemn.* Ca să capeți adevărata dragoste pentru Isus Hristos, trebuie să ajungi la convingerea de *păcat*, și la simțământul *nevoii* tale pentru Hristos. Dragostea și alipirea ta de păcat sunt lucruri incompatibile cu dragostea adevărată pentru Isus Hristos. Cei care Îl iubesc pe Hristos urăsc păcatul; cei care iubesc păcatul sunt în vrăjmășie cu Hristos. Câtă vreme inima ta urmează lăcomia și stricăciunea ta, ea

nu se poate concentra pe Hristos.

Înainte ca să Îl poți iubi pe Hristos, inima ta trebuie să se dezlipească de păcat. De aceea, fii convins de păcat ca de cel mai grozav rău de pe lumea aceasta. Fii convins ce rău și amar lucru este să încalci Legea lui Dumnezeu și astfel să Îl sfidezi pe Cel Preamărit, marele Împărat al slavei! Privește în Cuvântul lui Dumnezeu, și vezi ce este permis și ce este interzis acolo, apoi examinează-ți viața, privind în registrul conștiinței tale, astfel încât să vezi care îți sunt păcatele de comitere și păcatele de omitere. Aruncă o privire asupra încălcărilor Legii pe care le-ai făcut și de asemenea asupra neascultării tale de Evanghelie. Și, fiind vinovat înaintea lui Dumnezeu, străduiește-te să ai o vedere clară și un simțământ adânc al vinovăției tale. Cât de mult te afli sub blestemul neascultării tale! Cât de mult meriți să fii distrus pe vecie și pierdut pentru păcatele tale!

Privește la păcat ca la cel mai rău și mai distrugător lucru din această lume. Dacă există ceva rău în vreuna dintre suferințele temporare care vin asupra oamenilor, dacă există ceva rău în suferințele viitoare, în caracterul extrem și veșnic al pedepselor și plăgilor Iadului, fii convins că mult mai mult rău se găsește în păcat, care este cauza tuturor acestora. Gândește-te în ce stare

mizeră te afli câtă vreme ești sub vinovăția și puterea dominatoare a păcatului; gândește-te că viermele nu este atât de stricat pe cât sunt păcatele tale; că scorpionul nu este atât de plin de otravă mortală pe cât sunt păcatele tale; că obscenitatea de pe acest pământ este incomparabilă cu obscenitatea păcatelor tale! Gândește-te cât de josnic și de ipocrit ai fost! Gândește-te cât de monstruos ai fost în lipsa ta de recunoștință față de Creatorul și Binefăcătorul tău! Gândește-te cât de trădător și de rebel ai fost față de Împăratul tău suprem și suveran!

Gândește-te la ce primejdie și pericol te expui continuu – la moarte și Iad! Gândește-te cât de slab este firul vieții, care leagă trupul și sufletul împreună, și care poate fi tăiat dintr-o dată, în clipa când te aștepti cel mai puțin, când te simți cel mai sigur pe tine. Și apoi, dacă vei fi găsit într-o stare fără Hristos, sufletul tău va fi dus imediat într-un loc al suferinței veșnice și fără putință de întoarcere!

Fii convins că vei fi nimicir fără posibilitatea de recuperare – dacă Domnul Isus Hristos nu te mântuiește – că nu poți scăpa de răzbunarea îngrozitoare a lui Dumnezeu, ci vei fi torturat în cel mai oribil și veșnic mod alături de demoni, fiind condamnat la Iad – dacă

Domnul Isus Hristos nu te eliberează de mânia care vine!

Conștientizarea păcatului, a stării tale ticăloase din cauza lui și a nevoii tale indispensabile după Hristos, vor pregăti calea pentru dragostea ta față de Hristos.

Să presupunem că ai avea o datorie foarte mare către un creditor sever și că nu ai avea nici măcar un ban ca să o plătești; că ești amenințat să fii aruncat în închisoare, unde vei sta și vei putezi, vei fi lipsit de hrană și vei muri, fără vreo speranță de alinare sau de scăpare, dacă nu îți vei plăti datoria. Dar dacă vei auzi de un om bogat care este dornic și se oferă să plătească toată datoria în locul tău – cu siguranță că vei arăta o dragoste deosebită față de un astfel de binefăcător.

În același fel, păcatele tale constituie datoria care depășește cea mai mare sumă de bani datorată vreodată de cineva, iar tu nu ești capabil să plătești nici măcar un bănuț din datoria ta pentru a satisface câtuși de puțin dreptatea lui Dumnezeu, față de care ești dator. Dumnezeu face dreptate cu strictețe, și fără a o satisface pe deplin, te va arunca într-o închisoare mai grea decât cea mai mizeră închisoare din întreaga lume! Prin aceasta mă refer la închisoarea Iadului – unde vei rămâne închis fără cea mai mărunță posibilitate de mângâiere și

fără vreo speranță de scăpare! Domnul Isus Hristos Se oferă să fie garantul tău, să plătească totul pentru tine și să îți dea eliberare completă. Dacă ai fi sensibil la cât de mare este datoria păcatului și ce fel de închisoare este Iadul – cu siguranță acestea ar lucra în inima ta o dragoste fierbinte pentru un astfel de Prieten și Garant, singurul capabil să te țină departe de această groaznică închisoare, în care, fără El, vei fi aruncat cu siguranță și foarte probabil pe neașteptate!

Dacă ai fi bolnav de o afecțiune care îți pune viața în pericol, și dacă ai fi fost la mulți medici, dar niciunul nu ți-a fost de ajutor, și dacă ai auzi de un medic care te poate vindeca sigur, imediat și gratuit de boala ta, salvându-ți astfel viața, sigur că te-ai folosi de acest medic cu recunoștință, iar bunătatea lui ar stârni din plin dragostea ta pentru el. Tot așa, păcatul este boala sufletului tău, și ești bolnav pe moarte. Atunci când este împlinit, păcatul va aduce cu el moartea, și nu doar moartea trupească, temporară, ci moartea veșnică. Numai Domnul Isus Hristos poate să te vindece de această boală mortală, numai El poate îndepărta păcatul tău și astfel să te elibereze din această moarte. Conștientizează pericolul bolii păcatului, și astfel Îl vei prețui, te vei folosi și Îl vei iubi pe Domnul Isus Hristos, singurul

Medic de valoare în acest caz!

Dacă ai fi vinovat de crimă, furt, înaltă trădare sau de oricare altă încălcare gravă a legii civile, pentru care ai fost arestat, dat în judecată și condamnat la moarte prin spânzurare, prin ardere pe rug sau oricare altă moarte crudă, și dacă ai auzi pe un prinț de la curte care a cerut iertare pentru infracțiunile unor răufăcători ca tine, și a obținut această iertare, iar dacă el ți-ar trimite și ție vestea că este gata să facă același lucru și pentru tine – cu siguranță că vei accepta cu drag o astfel de ofertă, și îl vei iubi pe prinț ca pe propria viață, având în vedere că te-a scăpat de la moarte! În același fel, tu ești în totalitate vinovat de înaltă trădare și răzvrătire împotriva Împăratului cerurilor, prin încălcarea Legii Lui; ești astfel condamnat de Legea aceasta, și nu pentru a fi spânzurat sau decapitat și ars pentru nelegiuirea ta – ci pentru a arde în focul Iadului, care nu se va stinge! Domnul Isus Hristos este Prințul slavei, un Prieten la curtea cerească, care a obținut iertarea pentru mulți astfel de răufăcători și care îți trimite vestea disponibilității Lui de a obține iertarea pentru tine, dacă vei dori să te folosești de El. Dacă ai un simțământ al neleguirilor tale și al pericolului în care te afli – cu siguranță că vei veni de bunăvoie la Hristos pentru a te salva. Apoi nu te vei reține

de la a manifesta dragostea ta pentru o astfel de Persoană, care ți-a făcut o favoare incomparabilă!

3. *Al treilea îndemn.* Pentru a avea o dragoste adevărată față de Hristos – trebuie să ai o dorință mântuitoare după Hristos. Trebuie să te abandonezi lui Hristos prin credință, astfel ca să fii unit cu El și să te apropii de El. Credința este ceea ce dă naștere dragostei. Hristos este prețios pentru cei care cred în El! Prin contrast, pentru cei necredincioși, El este neimportant și, de aceea, ei nu-L pot iubi. Fără a fi unit cu Hristos, nu vei avea niciun simțământ bun față de El. Fundamentul dragostei stă în relația cu cel iubit. Această unire și acest sentiment față de Hristos se obțin numai prin credință. Apoi, ca să Îl primești pe Hristos cu brațele dragostei, mai întâi trebuie să te abandonezi lui Hristos și să Îl primești cu brațele credinței. Oricare ar fi motivele și atracția dragostei în Isus Hristos, ele nu vor avea nicio însemnătate pentru tine fără să ai această dorință mântuitoare și această relație cu El.

Hristos este cel mai frumos, cel mai adorabil și cel mai plăcut – dar El nu va fi astfel în inima ta câtă vreme ești lipsit de ochii credinței. El este măreț și plin de putere – dar atât de lipsit de valoare pentru tine din cauză că, fără a avea mântuirea prin El, puterea Lui este

folosită împotriva ta! El este pur și sfânt – și, în timp ce tu te afli în păcatele tale, în ochii Lui ești atât de hidos... El este înțelept și cunoaște toate lucrurile, inclusiv toate tainele păcatelor tale. El este cel mai adevărat și, de aceea, va împlini tot ceea ce a amenințat împotriva celor care continuă în nelegiuirile lor. El este Dumnezeu pe deplin, dar tu, fără a fi părtaș mântuirii prin El, nu ai nici cea mai mică parte la plinătatea Lui.

El este binevoitor – dar numai față de cei care s-au apropiat de El. Cum ar putea arăta aceasta față de tine, care ești necredincios? El este Păstor al oilor Lui – dar tu faci parte din turma caprelor! El este Căpitanul soldaților Lui – dar tu faci parte din tabăra inamicilor! El este Învățător al ucenicilor Lui – dar tu ești ucenicul diavolului! El este Suveranul plin de har față de supușii Lui – dar tu faci parte din grupul rebelilor! El este Preot pentru poporul Lui, făcând ispășire pentru păcatele lor și mijlocire pentru ei – dar tu calci în picioare sângele Lui! El este Prieten și Binefăcător pentru cei ce sunt ai Lui – dar tu ești străin de El! El este Frate și Soț al poporului Lui – dar tu nu te afli în niciuna dintre aceste relații față de El! El este Răscumpărătorul copiilor Lui – dar tu ești sclav și captiv Satanei!

Lumina pe care El o dă este cea mai dulce – dar

tu ești întuneric. Viața pe care El o dă este cea mai măreață – dar tu ești mort în păcate și nelegiuiri. El dă iertarea păcatelor – dar tu ești încă vinovat. El dă pacea conștiinței – dar conștiința ta este încă rănită și împietrită. El oferă bucuria Duhului Sfânt – dar tu ești în pericolul de a avea parte doar de condamnările veșnice. Robele neprihănirii Lui sunt cele mai alese – dar tu ești gol. Bogățiile harului Său sunt inestimabile – dar tu ești încă sărac. Demnitatea de a fi făcut copil de Dumnezeu este cea mai înălțătoare – dar tu ești copil al celui rău. El oferă acces la Dumnezeu în rugăciune – dar tu te afli încă la distanță. El oferă un loc în Împărăția cerurilor – dar tu, dacă îți vei continua viața în starea actuală, vei fi lăsat în final în afara palatului ceresc și aruncat în închisoarea Iadului!

În ce constau, deci, toate aceste motive de a atrage dragostea ta pentru Hristos? Constau în unirea și relația ta cu Hristos și în a fi părtaș mântuirii prin credința în El – ceea ce pune viață în aceste motive, astfel ca ele într-adevăr să dea naștere dragostei. O, fii convins atunci, fără întârziere, de străduința necesară ca să ai parte de mântuirea în Hristos! Trebuie să ai acest lucru, altfel ești pierdut fără putință de recuperare, și vei fi într-o stare mizeră pentru toată veșnicia! Cu toate acestea,

poți căpăta mântuirea. Alte persoane au obținut-o și ei erau la fel de pierduți și răi, astfel că și tu ești chemat să vii la Hristos. O, fii hotărât, deci, să vii la Hristos și să te alipești de El prin credință, astfel încât să ai parte de mântuirea în Hristos și să ți se dea toate beneficiile Sale!

Dacă te întrebi: „*Ce este această credință, care mi-ar putea da acces la mântuirea prin Hristos? Și ce înseamnă să cred?*”, îți pot răspunde folosindu-mă de Ioan 1:12: înseamnă să Îl primești pe Hristos, căci „ *tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Fii determinat, deci, să Îl primești pe Hristos, să Îl accepți în condițiile puse de Evanghelie. Primește-L și alipește-te strâns de Hristos cu brațele credinței, și pentru a putea face aceasta:

(1) *Trebuie să schimbi relația ta cu păcatul.* Dacă ții păcatul strâns la pieptul tău, dacă nutrești poftă necurate în inima ta, nu Îl poți primi pe Hristos și nu poți să te bucuri de El. Trebuie să dai afară păcatul dacă vrei ca Hristos să pătrundă în inimă!

(2) *Trebuie să abandonezi alipirea ta de lume.* Nu vreau să spun cu asta că trebuie să abandonezi sau să arunci lucrurile care ți-au fost date de Dumnezeu, decât în cazul în care averile tale te fac să uiți de Hristos sau de

oricare dintre adevărurile Lui; ci trebuie să faci ca lumea să părăsească inima ta. Lumea nu trebuie să domnească pe tronul inimii tale; acel loc trebuie rezervat lui Hristos. Dragostea primordială și nemăsurată față de lume și lucrurile din lume trebuie să fie îndepărtată.

(3) *Trebuie să abandonezi eul.* Neprihănirea proprie și toate motivele de încredere în sine trebuie să fie alungate de la tine! Trebuie să fii smerit și golit de tine însuși – dacă vrei să fii pregătit pentru a-L primi pe Isus Hristos și pentru a primi acea plinătate care este în El.

Și apoi, primește-L pe Isus Hristos ca Marele tău Preot, ca să te împace cu Dumnezeu, bizuindu-te numai pe meritele și mijlocirea Lui. Primește-L pe Isus Hristos ca pe Domnul și Împăratul tău suveran, care să stăpânească asupra ta. Primește-L pe Isus Hristos ca pe Comandantul tău, care îți pune la picioare dușmanii tăi spirituali. Primește-L pe Isus Hristos în toate calitățile Lui de Păstor, Prieten, Frate și Soț, și alipește-te de El, căutând să fii călăuzit, apărat, îngrijit și condus de El. Aceasta înseamnă a-L primi pe Hristos și aceasta înseamnă a crede. Aceasta produce unirea și relația, și a fi părtaș mântuirii prin Domnul Isus. Și dacă faci astfel, alipindu-te prin credință de Hristos, în scurt timp vei simți dragostea pentru Hristos țâșnind în fapte, și făcând

acest lucru într-un mod viguros. Iar aceasta va produce o astfel de roadă în viața ta încât ea va dovedi că dragostea pentru Hristos este înrădăcinată în inima ta!

4. Al patrulea îndemn. Pentru a obține adevărata dragoste pentru Hristos, fii sârguincios în folosirea tuturor mijloacelor pe care Dumnezeu le-a lăsat în acest scop. Pentru moment mă vor referi la doar două dintre acestea:

(a) Fii sârguincios în ascultarea Cuvântului predicat. Întrucât credința vine în urma auzirii, și dragostea pentru Hristos este produsă în inimă prin aceleași mijloace. „Ascultați, și sufletul vostru va trăi”, a spus profetul în Isaia 55:3, iar eu pot spune: „Ascultă, și inima ta va iubi!” Ascultarea cu urechea poate pune dragoste în inimă pentru Domnul Isus. În timp ce Lidia îl asculta pe Pavel predicând, inima ei a fost deschisă (F.A. 16:14), și tot așa, în timp ce tu îi ascuți pe mesageri cum Îl predică pe Hristos, inima ta poate fi deschisă ca să-L primească cu brațele deschise și să Îi ofere dragostea ta. Citește Faptele Apostolilor 11:15, care spune: „...cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei”. În timp ce Petru predica iar Neamurile ascultau, Duhul Sfânt a fost trimis de sus, din ceruri, și S-a pogorât peste cei ce ascultau. Tot așa, în

timp ce tu ascuți Cuvântul, Dumnezeu îți poate trimite Duhul Său, care va da naștere acestui har al dragostei pentru Isus Hristos în inima ta.

*(b) Fii sânguincios și silitor în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, cerându-I această dragoste. Mărturisește și deplânge înaintea Lui lipsa dragostei; spune-I că meriți o dublă *anatema* din cauză că nu Îl iubești pe Hristos; și, prin aceasta, spune-I că nu poți să Îl iubești prin puterile tale, că ai putea mai degrabă să ridici un munte la cer decât să îți îndrepti inima către Hristos. Mai spune-I că tu dorești totuși ca El să dea naștere dragostei tale pentru Hristos prin Duhul Lui. Imploră-L să dea la o parte focul poftelor și toată iubirea nemăsurată pentru creaturile lumii acesteia, și să aprindă în tine un foc al dragostei față de acest Isus Preaiubit, dragoste pe care nicio stricăciune din inima ta nu ar putea să o stingă! Asadar, varsă-ți inima în rugăciunile tale înaintea Domnului Isus. Oferă-I inima ta necondiționat și exprimă-ți dorința ca El să o accepte, să o ia în stăpânire și să-Și așeze tronul domniei în ea, ca un loc de ședere veșnică a Lui în tine.*

9

CUM SĂ CREȘTI ÎN DRAGOSTEA ADEVĂRATĂ PENTRU HRISTOS

După ce am prezentat sfaturile despre cum se poate ajunge la adevărata dragoste pentru Hristos – iată că am ajuns la momentul când vom analiza câteva sfaturi pentru cum să avansăm cât mai mult în această dragoste pentru El, presupunând că o avem, dar într-o măsură mică sau slabă. Ai putea să ajungi la o dragoste bogată pentru Hristos?

MEDITEAZĂ LA HRISTOS MULT ȘI
ÎNTR-UN FEL SFÂNT.

Ia în considerare adesea motivele dragostei tale pentru El. Imprimă-le în sufletul tău și străduiește-te să îți trezești și să îți stimulezi inima în a exersa cu rigurozitate această dragoste. Petrece timp în taină, iar acolo gândește-te des la perfecțiunile și trăsăturile supreme care se găsesc în Persoana lui Hristos – cât de minunată

și fără egal este dragostea Lui, ce înălțimi de neatins se găsesc în El, ce adâncimi de nepătruns și ce alte dimenșiuni se găsesc în El, care nu pot fi pricepute!

Meditează adesea la beneficiile care vin din El, la cât de incomparabilă este manifestarea dragostei Lui. În acest fel, în vreme ce privești la toate acestea, vei putea simți cum inima ta tresaltă. În vreme ce îți îndrepti privirea către El, înainte ca să îți dai seama, inima ta se va afla alergând către El ca și carele lui Aminadab! O, desfătărilor dragostei! Călătoriile sufletului, pe care unii dintre credincioși le-au găsit în privirile și gândurile lor de taină îndreptate asupra lui Hristos!

Mergi des la muntele contemplării divine, iar odată ajuns acolo, privește către Cer și spune-ți: *„Acolo, acolo, dincolo de soarele strălucitor se află Soarele mult mai glorios al neprihănirii. Acolo, la dreapta tronului lui Dumnezeu, stă preaiubitul meu Isus și, chiar dacă El este atât de sus față de mine, atât în privința locului cât și a staturii, totuși El Se gândește la mine și mijlocește pentru mine; El mi-a trimis multe daruri și, prin Duhul Său, îmi vorbește. N-aș putea cere nimic de la Tatăl decât în Numele Lui, ba chiar, dacă este cu adevărat pentru binele meu, deja am căpătat acestea prin intermediul Lui. O, scumpe Isus, cât de vrednic de iubit*

ești în Tine Însuți! Tu, Adorarea cerului! Încântarea Tatălui! Admirația îngerilor! O, ce strălucire a slavei, cu ce strălucire a slavei ești înconjurat! Tu ești îmbrăcat cu cea mai măreață maiestate și onoare! Tu ești împodobit cu măreție și putere infinită! Frumusețea Feței Tale este fără seamăn! Zâmbetele de pe chipul Tău sunt cele mai dulci și mai încântătoare!”

Este posibil oare ca o astfel de Persoană preaiubită și de o frumusețe răpitoare, această Persoană mai curată decât zeci de mii, această Persoană cu totul preaiubită și superioară tuturor, să aibă în El o dragoste specială pentru mine? Pentru un vierme stricat ca mine? Pentru un câine mort ca mine? Pentru un păcătos ca mine, nevrednic, care merit răul și Iadul? O, ce bunătate minunată! Ce bogății infinite ale harului fără plată! Mă cunoaște El pe nume? S-a dat El pe Sine pentru mine – și eu să nu Îi dau inima mea? Sunt scris în cartea Lui, răscumpărat prin sângele Lui, îmbrăcat în neprihănirea Lui, înfrumusețat cu chipul Lui? A pus El asupra mea demnitatea unui copil de Dumnezeu și a pregătit pentru mine un loc în casa Tatălui? O, cât de minunat! O, cât de uimitor!

Cum să Îi răspund? Ce să Îi ofer drept răspuns? Dacă aș avea o mie de limbi, n-ar trebui să le folosesc pe

toate laudându-L? Dacă aş avea o mie de inimi, n-ar trebui să le pun înaintea Lui pe toate, ca o ofrandă de mulțumire înaintea Lui, chiar dacă una prea săracă? Și totuși sunt atât de încet, încet cu inima în a-L iubi pe acest dulce și drag Isus! Trezește-te, sufletul meu! Trezește-te din încetineală și amorțeală! Descotorosește-te de somnul care se alipește de pleoapele care stau atât de aproape una de alta, scutură praful pământului care s-a așezat pe ochii tăi și care te ține departe de la a-L vedea pe Preaiubitul tău fără egal! Deșteaptă-te, o, sufletul meu, și ridică-te; descătușează-mi picioarele, scoate-mă din mocirlă, deschide-ți aripile și înalță-te deasupra cerului și a norilor vizibili, până în locul unde se găsește preaiubitul și dragul meu Isus! Părăsește lumea și toate lucrurile ei! Ia-ți rămas bun de la onorurile lingușitoare, de la bogățiile înșelătoare, de la plăcerile atrăgătoare care se află aici, jos! Spune-le adio și lasă-le celor care își găsesc cea mai mare fericire în ele!

Dacă pământul a avut în stăpânire trupul tău pentru o vreme, totuși fie ca inima și simțămintele tale să nu îi mai aparțină niciodată. Vino, o, sufletul meu! Ridică-te și înalță-te către cerurile cerurilor. Călea către Sfânta Sfintelor este deschisă. Perdeaua a fost ruptă, Înaintemergătorul a intrat acolo și poți avea de

asemenea acces, cu gândurile, dorințele, dragostea, speranțele și bucuriile tale. Acolo Îl poți vedea și Îl poți admira pe Domnul tău iubit. Inima ta poate descoperi acolo obiectul potrivit al dragostei ei, adică pe însuși preaiubitul Domn Isus, care nu te va respinge și nu te va disprețui – ci Se va bucura de dragostea ta și îți va răspunde în modul cel mai deplin și mai dulce! Acolo, inima ta poate găsi o cămară unde să se aștearnă și nu doar să se odihnească peste noapte ca un om obosit, ci să locuiască acolo și apoi să treacă în sălașul cel veșnic. Lasă ca inima să meargă înaintea ta, astfel ca, atunci când te vei lepăda de acest trup, să știi unde vei ajunge și să fii pregătit să mergi acolo unde inima ta s-a instalat deja cu mult timp înainte.

De ce să te duci în jos, o, suflete? De ce să te apleci atât de mult către pământ și lucrurile de pe pământ? Ce se găsește aici care să nu fie sub demnitatea ta, și cu totul nevrednic de dragostea ta? Cât de goale, inutile și spinoase sunt aceste lucruri ale lumii! Nu irosi timpul tânjind după deșertăciuni; nu te mai trudi și răni cu aceste lucruri. Ce te rănește, o, suflete, încât să dai înapoi de la dragostea pentru Hristos? Oare faptul că nu Îl poți vedea pe Hristos cu ochii trupului? Îl vei vedea cu ochii trupești mai târziu, când El va veni în

slavă și când trupul tău va fi înviat și refăcut, prefăcut pentru a putea suporta o astfel de priveliște! Nu poți vedea vântul, dar îi poți auzi șuieratul și îi poți simți adierile; nu auzi oare vocea lui Hristos în Cuvântul Lui? Nu simți respirația Duhului Său în poruncile Lui? Tu însuși, sufletul meu, ești invizibil; dar ești îmbibat atât de mult în trup, încât lucrurile vizibile să aibă mai multă putere de atracție a inimii tale decât trebuie să aibă acest Domn atât de glorios (deși acum invizibil) pentru a-ți atrage inima în sus? Pui oare la îndoială dragostea Lui pentru tine, și astfel îți înăbuși și descurajezi exprimarea dragostei pentru El?

Al cui chip este gravat în tine? Nu este chipul lui Hristos? Ce este scris în inima ta? Nu Legea lui Dumnezeu, care a fost scrisă prin Duhul lui Hristos? Cine te-a împodobit? Ce frumusețe s-a pus asupra ta? Nu frumusețea lui Hristos? De unde ai primit acele brățări, acel inel, acele bijuterii, acel lănțișor al harurilor? Nu sunt toate acestea dăruite de Hristos din dragoste pentru tine? Și tu să te îndoiești de dragostea Lui?

Dacă hrănești cu putere corupția ta, totuși nu primești o cât de mică porție de har, chiar dacă este slabă în aparență? Nu ai parte de cătuși de puțin din dragostea pentru Hristos, chiar dacă este o dragoste

slabă?

Nu sunt dorințele tale îndreptate asupra Lui, însoțite de dovezi care arată dragostea ta față de El? Și aceste lucruri nu se întâmplă cu aceia pe care Hristos îi iubește? Nu te-a iubit Hristos mai întâi? Ai putea să pui la îndoială dragostea Lui? Alungă, deci, temerile tale; pune sub tăcere îndoielile tale, sufletul meu! Ridică-te și urcă pe scara lui Iacov, care este coborâtă din Cer la tine, și ațintește-ți dragostea asupra lui Isus Hristos și a acelor lucruri de sus, unde locuiește Hristos la dreapta lui Dumnezeu. Astfel de contemplații ale lui Hristos, astfel de monologuri și de stăruințe față de propriul tău suflet, în taină, vor avea tendința puternică de a stimula dragostea ta pentru Hristos.

CITEȘTE ȘI STUDIAZĂ MULT SCRIPTURILE

Scripturile sunt ca o oglindă, în care Hristos poate fi văzut. El nu poate fi văzut față în față în această lume; aceasta va fi fericirea bisericii triumfătoare în Cer, nu a bisericii luptătoare de aici, de pe pământ. Ceea ce poate fi descoperit aici despre Hristos este revelat prin oglinda Scripturilor și a sacramentelor Evangheliei.

Iată-l pe Pavel descriind acea oglindă în 2 Corintheni 3:18: „*Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o*

oglinză, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip ca al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului!” Hristos este slava Domnului, strălucirea gloriei Tatălui Său. Ai putea manifesta o dragoste mare pentru El? Caută-L, privește-L și admiră-L pe Hristos în oglinda Scripturilor! Prin studierea îndelungă a Lui, poți fi transformat mai mult și mai mult în asemănare cu sfințenia Lui și în asemănare cu dragostea Lui – căci aici începe slava.

Scripturile au chipul lui Hristos gravat asupra lor; chipul Tatălui este gravat în Fiul, iar chipul Fiului în Scripturi. În ele poți vedea o imagine a lui Hristos, frumusețea lui Hristos; cel puțin unele trăsături sunt desenate de mâna lui Dumnezeu, chiar dacă ele nu sunt reprezentate pe deplin. Adică vei vedea aceste trăsături în El când Îl vei privi față în față în Cer; totuși, frumusețea Lui este arătată într-o așa măsură și folosind unele asemănări încât să fii capabil să o deslușești de pe acum.

Ai vrea să ai o dragoste mare pentru Hristos cel nevăzut? Privește mult la imaginea și zugrăvirea Lui în Scripturi. Scripturile sunt scrisoarea de dragoste a lui Hristos. În capitolele 2 și 3 din Apocalipsa, Hristos trimite 7 scrisori către cele 7 biserici din Asia. Sunt multe epistole și scrisori de dragoste în Scripturi, ca și acestea,

în special în Noul Testament, prin care Hristos oferă cele mai blânde exprimări ale dragostei Lui fără seamăn față de cei care sunt ai Lui. Citește și studiază mult scrisorile de dragoste ale lui Hristos, în special acele părți ale Scripturii în care Hristos exprimă cel mai pregnant bunătatea și dragostea Lui. Citește des și ia în considerare aceste locuri din Scriptură. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în tine – și el va hrăni și va întreține dragostea ta pentru Hristos. Acesta este un mijloc prin care Hristos locuiește în inima ta nu doar prin credință, ci și prin cea mai intensă dragoste.

DEDICĂ MULT TIMP RUGĂCIUNII ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU CERÂND ACEASTĂ DRA- GOSTE

Așa ni se spune în Efeseni 6:23: „*Pace, fraților, și dragoste împreună cu credința, din partea lui Dumnezeu Tatăl*”. Nu doar pacea vine de la Dumnezeu, care este numit și Dumnezeul păcii; nu doar credința vine de la Dumnezeu, care o produce prin puterea Sa neegalată – și dragostea vine tot de la Dumnezeu, care este Dumnezeul dragostei. El circumcide inima astfel încât să Îl iubească pe Fiul Său. Această dragoste pentru Hristos este un har al Duhului Sfânt, pe care Dumnezeu îl dă fără plată și pe care îl produce cu putere. Începuturile ei,

creșterea ei, întreaga ei măsură și intensitate – toate sunt de la El. Pentru a ajunge la o măsură bogată a dragostei pentru Hristos, trebuie să te dedici lui Dumnezeu în rugăciune, și astfel să insiști înaintea Lui cerându-l cu insistență. Pentru a avea o dragoste mare pentru Hristos în inima ta, trebuie să vii adesea la tronul de har pe genunchii tăi, și să recunoști acolo cu umilință dacă nu lipsa, atunci slăbiciunea dragostei tale pentru Hristos. Deplânge-ți păcatele care îți estompează simțămintele și cere cu insistență ca El să producă în inima ta o dragoste puternică. Fii insistent în rugăciune pentru acest lucru.

Mergi în fiecare zi înaintea lui Dumnezeu cu aceleași cereri; insistă înaintea Lui. Uplete-ți gura cu argumente și umplete-ți argumentele cu dorință arzătoare și credință. Spune-I că, oricât de minunat și oricâtă dragoste se găsește în Hristos, că oricare ar fi motivele care să îți atragă dragostea pentru El, totuși, prin tine însuși, ești complet incapabil să produci cea mai mică fracțiune a simțămintelor adevărate pentru Hristos.

Spune-I că această dragoste față de Hristos, deși face parte din îndatorirea ta, totuși ea este un dar de la El; că vrei să acționezi potrivit ei, dar că nu poți face acest lucru dacă El nu produce această dragoste în tine.

Spune-I cât de ușor poate El să aprindă acest foc al dragostei pentru Hristos în inima ta și cât de ușor îl poate transforma într-un foc mare. Spune-I că El te-a îndemnat să ceri, și vei avea; și că orice vei cere, dacă va fi după voia Lui, El va asculta, și știm că este voia Lui să Îl iubești pe Hristos nu numai cu adevărat, ci și cu putere.

Spune-I că dorești să ai o dragoste mare pentru Hristos, și că această dorință vine de la El și, de aceea, dorești mult împlinirea ei. Spune-I că, dacă nu Îl iubești mult pe Hristos, vei fi mai degrabă înclinat să iubești prea mult creația Lui, lucru care nu-I va fi plăcut. De aceea, cere-I să îți dea o dragoste pentru Hristos care să se situeze deasupra dragostei pentru orice altceva, și să îți păzească inima de orice orientare a dragostei către vreun lucru mai prejos și în afara Domnului Isus Hristos. Insistă înaintea Lui cu referire la cât de mult Îi va da slavă faptul că vei avea o dragoste mare pentru Hristos și că vei fi făcut capabil astfel să Îl onorezi mai mult în această lume. Insistă înaintea Lui spunându-I că acest lucru va fi spre binele tău. Spune-I că, dacă ai cere bogăție și onoruri (iar firea își găsește bucuria în abundență), ele ar putea fi o capcană pentru tine și te vor răni; dar o dragoste puternică pentru Hristos este necesară și folositoare, și poți fi sigur că va fi spre binele tău. Solicită

împlinirea făgăduinței Lui de tăiere împrejur a inimii tale, ca să Îl iubești. Apelează la credințioșia Lui. Dacă vei fi insistent în rugăciune, cerând o dragoste mare pentru Hristos, aceasta nu îți va fi respinsă și nici tu nu vei fi respins.

ÎNARMEAZĂ-TE CU MULTĂ CREDINȚĂ

Credința lucrează dragoste atât față de Tatăl, cât și față de Fiul. După cum este măsura ta de credință, așa va fi măsura dragostei tale. Cei fără credință în Hristos sunt fără dragoste pentru Hristos. Cei care au o credință firavă în Hristos, au o dragoste slabă față de El. Iar cei care au credința cea mai puternică în Hristos, au și dragostea cea mai puternică față de El. Credința cea mai puternică oferă descoperirea cea mai clară a perfecțiunilor și trăsăturilor infinite ale lui Hristos. Nu ochiul trupesc Îl descoperă pe Hristos, și nici ochiul rațiunii. Orice descoperiri ale lui Hristos avem, ele sunt prin revelație, și le primim numai prin credință.

Credința este dovada lucrurilor nevăzute, iar Hristos cel nevăzut este dovedit prin credință a fi Persoana cea mai prețioasă și obiectul cel mai potrivit al dragostei. Cu cât este mai evident că El este demn de dragoste, cu atât dragostea față de El va fi mai puternică.

Mai mult, credința nu este doar ochiul sufletului pentru a-L discerne pe Hristos, ci și mâna sufletului; nu doar pentru a-L avea pe Hristos, ci și pentru a primi de la El din plinătatea Lui, har după har și, în consecință, mai mult din acest har al dragostei pentru El. Comuniunea noastră cu Hristos este prin credință; cu cât avem o părtășie și o apropiere mai mare față de aceia pe care îi iubim, cu atât mai intensă va fi dragostea noastră față de ei. Credința cea mai puternică ne aduce într-o relație cu Hristos de cea mai mare intimitate, părtășie și familiaritate, și ea este astfel un mijloc prin care se ajunge la dragostea cea mai puternică.

Străduiește-te, așadar, să ai o credință puternică și să trăiești zilnic în exersarea ei cu putere. Cu cât trăiești mai mult prin credință, cu atât vei trăi mai mult în dragostea pentru Hristos.

STRĂDUIEȘTE-TE SĂ AI PARTE MAI MULT
DE DUHUL SFÂNT ȘI SĂ CAPEȚI O PORȚIE
MARE DIN LUMINA DUHULUI

Pentru a avea o discernere clară a Domnului Isus, Cel preaiubit, trebuie să avem nu doar oglinda Scripturilor și ochiul credinței, ci și lumina Duhului. Străduiește-te să ai parte mult de lucrarea Duhului. Duhul este ca vântul, care suflă peste scânteile dragostei din inima

ta, transformându-le în flăcări. Străduiește-te să ai parte de locuirea interioară a Duhului și să știi că făgăduința dată apostolilor în Ioan 14:16-17 poate să îți fie adresată și ție: „*Și Eu Îl voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi*”.

STRĂDUIEȘTE-TE SĂ AI PARTE DE DOVEZI CLARE ALE DRAGOSTEI LUI FAȚĂ DE TINE

Percepțiile temporare ale frumuseții lui Hristos pot să dea naștere unei anumite doze de dragoste, dar puterea de convingere deplină și bine înrădăcinată a dragostei lui Hristos față de tine va înălța dragostea ta pentru Hristos mai presus de orice. Îndoielile privind dragostea lui Hristos dau naștere fricii, frica intimidează inima și, de aceea, îndoielile se opun dragostei, care presupune lărgirea și mărirea inimii. Dragostea perfectă alungă frica; cu cât există mai multă dragoste, cu atât va fi mai puțină frică; cu cât există mai multe îndoieli și temeri, cu atât va fi mai puțină dragoste. Cei care se îndoiesc mult de dragostea lui Hristos pentru ei, deși pot să Îl iubească întrucâtva, ei nu Îl pot iubi puternic. Vei iubi mai mult o persoană care nu este atât de atractivă,

dar care te iubește, decât vei iubi o persoană atractivă, dar care te urăște. Dragostea pentru persoana iubită este o însușire de dorit și presupune o atracție puternică, fiind, da, ea însăși, una dintre răsplățile și îndemnurile cele mai puternice la dragoste. Fii, deci, convins de dragostea infinită manifestată față de tine de această Persoană vrednică de iubit, astfel încât să fii capabil să spui ca Pavel în Galateni 2:20: „*Fiul lui Dumnezeu... m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine!*”

Privește cu sârguință în Cuvântul lui Dumnezeu, și descoperă în el caracterul celor despre care ni se spune că sunt iubiți de Hristos. Apoi privește cu sârguință la tine și uite-te dacă fața ta răspunde acelei Fețe în oglinda Scripturilor. Vezi dacă poți găsi caracterul omului nou în tine, dacă ai experimentat schimbarea plină de har. Ai acum în tine lumină spirituală, acolo unde în trecut era întuneric? Este prezentă acum dragostea pentru Dumnezeu, acolo unde odinioară era ură față de El? Este Legea lui Dumnezeu scrisă acum în inima ta, acolo unde stăpânea odată legea păcatului? Sunt voința și inima ta înclinate acum către Dumnezeu, către Hristos și către Cer, pe când odinioară erau înclinate numai către păcat, către lume și către Iad?

Roagă-te cu zel lui Dumnezeu ca El să îți dea o

deplină asigurare că, dacă ai fost chemat într-adevăr, dacă ești cu adevărat unit și înrudit de-acum cu Hristos Isus, să știi și tu aceste lucruri și să nu te mai îndoiești de ele. Cu alte cuvinte, caută cu sânguință manifestările dragostei lui Hristos în toate modalitățile în care El acționează. Nu te opri la lucrurile exterioare ale poruncilor și sacramentelor, ci caută-L pe Hristos în acestea. Urmează-L din sacrament în sacrament și caută-L și privește către El întotdeauna, până când El Se întoarce, te privește, și îți dă zâmbetul Lui plin de har. Caută și așteaptă acea descoperire a Lui pe care El le-a promis-o în Ioan 14:21 celor care Îl iubesc. Așteaptă lucrarea Duhului Lui Sfânt din Cer, cum ni se spune în 1 Petru 1:12, care să aștearnă sentimentul prezenței dragostei Lui în inima ta (Rom. 5:5); și, când vei fi sigur de ea, când vei simți că Duhul lui Hristos ți-a fost dat – o, ce bucurii vei avea în El! O, ce dragoste vei avea față de El! După cum bucuria ta va fi de nedescris, tot așa va fi și dragostea ta pentru El. Vei simți în tine o căldură a inimii și o dragoste arzătoare pentru Hristos, care vor fi dincolo de ceea ce se poate exprima în cuvinte!

URĂȘTE MULT PĂCATUL

Urăște mult păcatul și, de aceea, veghează, roagă-te și luptă din răputeri împotriva lui, considerându-l

cel mai mare rău și ceea ce Îi displace Domnului tău cel mai mult. Deplânge-ți păcatele zilnice, și străduiește-te ca păcatele ce țin de slăbiciunea caracterului tău să scadă zi de zi.

Veghează la păcatele care pot să te ia prin surprindere, dar cel mai mult la păcatele cu voia, și asigură-te că nu te expui ispitelor astfel încât să ajungi la greșeli grosolane care vor fi ca apa care va stinge focul dragostei tale pentru Hristos, care va stinge flacăra și va lăsa în urmă numai câteva scânteii aproape imperceptibile, în străfundul inimii tale.

Nu-i permite păcatului să pătrundă în vreuna dintre cămărilor inimii tale sau, dacă încă te lupti să îl dai afară și nu poți face asta imediat, măcar nu-i permite să viețuiască în pace în interiorul tău.

Deranjează păcatul pe cât de mult poți; poartă în fiecare zi război poftelor care se mai găsesc în tine. Nu lăsa fără să treacă o zi din viața ta fără să mături, fără să scoți afară sau să rănești păcatul. Cu cât păcatul are mai mult loc în inima ta, cu atât va rămâne mai puțin loc pentru Hristos. Ia aminte îndeosebi la dragostea excesivă față de lume și față de lucrurile din lume, căci dominația acesteia va descuraja manifestarea dragostei tale pentru Hristos. Pe cât de multă dragoste primește

lumea de la tine, pe atâta Hristos va primi mai puțină dragoste din partea ta. Poți manifesta o dragoste secundară față de oamenii sau lucrurile din lume, dar nu trebuie să lași ca o persoană sau un lucru să primească dragostea ta supremă, ci ea să fie numai pentru Hristos.

Nu iubi nimic cu o dragoste superioară, ci iubește toate lucrurile secundare cu o dragoste secundară; iubește tot ce este demn de iubit și care se află sub stăpânirea Domnului, și iubește în Domnul și de dragul Lui. Răstignește toate sentimentele exagerate față de această lume și pune-le pe crucea lui Hristos! Ca să poți avea o dragoste vie și puternică pentru Isus cel nemuritor, trebuie să ai sentimente muritoare față de lucrurile pieritoare!

ÎNSOȚEȘTE-TE CU ACEIA CARE ÎL IUBESC CEL MAI MULT PE HRISTOS

Poți să iei lumină de la felinarele lor și poți să te încălzești de la focul lor; cărbunii reci se aprind de la cei care sunt în flăcări, și tot așa inima ta rece poate fi aprinsă cu dragoste pentru Hristos prin intermediul vorbelor calde pe care le auzi de la cei care au inimile calde. Fii pregătit să îi vorbești despre Hristos oricărei persoane, și caută cu atenție astfel de ocazii. Astupă-ți urechile la conversațiile profane și murdare. Nu asculta

la vorbirea deșartă și flecărească; fii gata să începi și să încurajezi conversația serioasă și plină de savoare, plină de har și care are tendința să aducă edificare în tine și în alții. Studiază și practică arta provocării tuturor celor cu care vorbești nu la ceartă și la dispute, ci la dragoste și apreciere față de Domnul Isus Hristos; apoi, în timp ce te străduiești să îi încâlzești pe alții în această dragoste, tu însuși poți fi încălzit mai mult!

EXERSEAZĂ MULT ACEASTĂ DRAGOSTE, PENTRU CA EA SĂ CREASCĂ

Dacă practici frecvent această dragoste, în acest fel vei căpăta tărie și experiență. Străduiește-te să faci în fiecare zi anumite fapte serioase ca exprimare a dragostei tale pentru Isus Hristos. În lucrurile obișnuite pe care ești chemat să le faci, în lucrul mâinilor tale, poți să trimiți către Cer priviri de dragoste față de Isus Hristos prin intermediul rugăciunilor scurte, dar frecvente, dar în special în îndatoririle tale de închinare imediată înaintea lui Dumnezeu.

Străduiește-te ca dragostea ta să curgă către Hristos într-un mod viguros. În timpul de devoțiune personal și în închinarea în familie din fiecare zi, fă ca dragostea pentru Hristos să dea naștere lacrimilor în ochii tăi, cel puțin pentru a cauza întristare și mâhnire în

inima ta, atunci când îți vei recunoaște păcatele, păcate prin care L-ai dezonorat și I-ai fost neplăcut.

Fă ca dragostea pentru Hristos să dea naștere dorințelor pline de zel după Hristos, și după acele cuvinte, manifestări și consolări pe care El le dă numai celor care sunt ai Lui. Fă ca dragostea ta pentru Hristos să pună cereri de rugăciune în gura ta, argumente în cererile tale și ardoare în argumentele tale, în vremea stăruințelor tale înaintea Lui la tronul de har, când Îi vei cere să îți dea în continuare din harul Lui, și când vei cere să fii adus în comuniune mai apropiată cu El.

Trebuie să-ți exprimi dragostea pentru Hristos în fiecare zi, dar în special în Ziua Domnului, când aproape întreaga zi trebuie petrecută în practicarea publică și personală a închinării evlavioase, când întreaga ta dragoste pentru Hristos trebuie să fie practică. În participarea înaintea Lui la sacramente, trebuie să aduci nu doar trupul tău înaintea Lui, ci și inima ta. Trebuie să faci acest lucru cu grijă în rugăciunea publică și în ascultarea Cuvântului, a predicii, și în interpretarea cântărilor. Trebuie ca adesea, la fiecare sacrament, să îți îndrepti inima înaintea Domnului; dar, mai mult decât atât, când te apropii de Masa Domnului, toate harurile tale trebuie să fie prezente și puse la lucru, în special

acest har al dragostei pentru Isus Hristos. Ochiul tău trebuie să îți impresioneze inima când vezi simbolurile¹ Domnului tău crucificat și să te gândești ce dragoste mare are El pentru tine, încât S-a dat pe Sine la o așa moarte, de dragul tău. Cum ar trebui ca aceasta să îți afecteze inima! Și apoi, dragostea ta pentru Hristos trebuie să se arate și să acționeze cu cea mai mare vigoare și tărie!

După ce ți-am dat îndemnuri despre cum să capeți dragostea adevărată și o dragoste puternică pentru Hristos, iată că am ajuns la ultimele îndemnuri.

¹ Autorul face referire la simbolurile trupului și sângelui Domnului Isus Hristos prezente în celebrarea Cinei Domnului – n.tr.

10

MANIFESTAREA DRAGOSTEI PENTRU ISUS HRISTOS

ÎN ASCULTARE DE EL

Ioan 14:15 spune: „*Dacă mă iubiți, păziți poruncile Mele*”. Fii credincios în împlinirea tuturor îndatoririlor cunoscute pe care Hristos le poruncește și fii cu luare aminte la abținerea de la toate păcatele cunoscute, pe care Hristos le interzice. Fă ca grija ta principală să fie aceea de a fi plăcut lui Hristos și ca frica ta cea mai mare să fie aceea de a-L jigni pe Hristos. Arată-ți dragostea pentru Hristos:

- (1) în *sinceritatea* ascultării tale;
- (2) în *dorința* de a asculta;
- (3) în *universalitatea* ascultării tale;
- (4) în *caracterul constant* al ascultării tale.

1. *Arată-ți dragostea pentru Hristos – în sinceritatea ascultării tale de El*. Ipocriții vor face unele lucruri

pe care Hristos le poruncește, dar le vor face cu motive și scopuri carnale. Totuși, dragostea pentru Hristos trebuie să fie motivul, și cinstirea lui Hristos trebuie să fie obiectivul ascultării sincere. Ascultă-L pe Hristos pentru că Îl iubești și cu țelul de a-I fi plăcut. Orice faci, fă din toată inima pentru Domnul și, dincolo de orice, pune-ți dorința și străduiește-te ca, orice ai face, să fii plăcut Lui, după cum spune 2 Corinteni 5:9: „*De aceea ne și silim să-I fim plăcuți*”.

2. Arată-ți dragostea pentru Hristos în dorința ta de a asculta de El. Unii vor asculta de Hristos, dar cu mari șovăieli. Ei vor împlini poruncile, dar ele sunt ca niște poveri plictisitoare, obositoare și chinuitoare. Ei sunt rareori gata să îplinească orice poruncă până la punctul în care sunt loviți de nuiielele suferinței, ori până sunt îmboldiți și chinuiți de boldul conștiinței. O, ce mare este nepăsarea și opoziția din mulți preținși credincioși în ce privește cea mai importantă parte spirituală a slujirii lui Hristos, și care este dovada clară a lipsei dragostei, fie în adevărul ei, fie cel puțin în măsura și mărimea ei! Fă ca dragostea ta să se demonstreze în dorința ta de a asculta. Slujește-I Domnului cu o minte pregătită și dornică, cu o atitudine de bună dispoziție și vioiciune, privind la slujirea lui Hristos ca la

onoarea ta și cinstind orice îndatorire către El ca fiind privilegiul tău.

Dacă ascultarea ta este constrânsă de ceva, fie ca acele constrângeri să fie constrângerile dragostei, după cum spune în 2 Corinteni 5:14. Dacă ești forțat să te supui lui Hristos, fie ca forța care te obligă să nu fie alta decât forța dragostei. Dacă ești mânat să îți faci datoria, fie ca ceea ce te va lega să fie funiile dragostei. Fă ca dragostea să fie imboldul și îndemnul care să te îndemne să mergi mai departe, astfel ca nu doar să mergi, ci să alergi cu inima largă pe calea împlinirii poruncilor lui Hristos.

3. Arată-ți dragostea pentru Hristos în universalitatea ascultării tale de El. Ipocriții vor împlini anumite îndatoriri, care sunt spre binele lor și care vor sluji scopurilor lor firești, dar vor omite sau vor neglija în totalitate alte îndatoriri. Tu însă fă ca dragostea ta pentru Hristos să se arate în ascultarea ta față de toate poruncile Lui. Chiar dacă nu poți obține perfecțiunea ascultării aici, pe pământ, totuși fă ca ascultarea ta să fie universală. Ascultă de Hristos nu doar în îndatoririle vizibile, la care oamenii sunt martori, ci și în îndatoririle de taină și cele spirituale, care țin de exersarea inimii și a minții, precum meditarea la Cuvânt, cercetarea de

sine și rugăciunea, ca și în partea spirituală a tuturor acțiunilor tale, la care niciun ochi nu poate fi martor decât ochiul lui Dumnezeu. Prin acestea te vei deosebi de toți ipocriții din lume.

4. Arată-ți dragostea pentru Hristos în ascultarea ta constantă de El. Galateni 5:7 spune: „*Voi alergați bine: cine v-a tăiat calea ca să n-ascultați de adevăr?*” Unii ipocriți pretind pentru o vreme că sunt credincioși zeloși, și, la prima vedere, ei par să îi întrecă pe mulți dintre cei sinceri, dar ei obosec și se plictisesc curând nu numai în facerea de bine, ci și de ea. Ei se poticnesc repede și cad, și nu doar cad, ci se și prăbușesc; ei nu doar dau înapoi, ci se și îndepărtează și se transformă în apostatați înspăimântători. Arată-ți dragostea pentru Hristos nu doar în a te așeza pe calea cea bună, ci și în continuarea pe această cale până la capătul vieții tale. Începe bine și continuă cu răbdare în facerea de bine. Perseverează în ascultarea ta: „*Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală*” (Gal. 6:9). Și, dacă ești credincios până la moarte, Hristos ți-a făgăduit cununa vieții (Apoc. 2:10).

Mai mult, arată-ți dragostea pentru Hristos mai specific prin:

- (1) învățarea, păstrarea și afirmarea adevărilor lui Hristos;
- (2) vigoarea și zelul pentru onoarea și interesele lui Hristos;
- (3) rezistența și opoziția ta față de vrăjmașii lui Hristos;
- (4) umblarea ta după exemplul lui Hristos;
- (5) promptitudinea ta de a lua și a purta cu răbdare crucea lui Hristos; și
- (6) dorința ta după prezența lui Hristos aici, și tânjirea după cea de-a doua venire a lui Hristos în ziua de apoi.

5. Arată-ți dragostea pentru Hristos în învățarea, păstrarea și afirmarea tuturor adevărilor lui Hristos.

(1) *Învăță* adevărurile lui Hristos. Familiarizează-te cu ele prin citirea Scripturilor și a altor cărți care te pot ajuta în acest sens, pentru a te obișnui în primul rând cu toate adevărurile fundamentale ale credinței creștine; apoi mergi mai departe învățând acele adevăruri care se găsesc în suprastructura Scripturii. Ori-care ar fi adevărurile cărora le găsești un fundament în

Scripturi, care sunt Cuvântul adevărului, primește-le nu doar în lumina lor, ci și în dragostea pentru ele. Dacă ramurile adevărilor scripturale se găsesc în mintea ta, frunzele în mărturia ta și roadele în acțiunile tale, fie ca rădăcina lor să se găsească în inima ta.

(2) Odată ce ai învățat adevărurile lui Hristos așa cum sunt în El, nu le lăsa pur și simplu nelucrătoare în mintea ta, ci *păstrează-le strâns legate și fixate în minte*. Apucă strâns adevărurile lui Hristos, prețuiește-le mai mult decât toate bijuteriile; nu le abandona pentru nimic în lume. Abandonează mai degrabă totul – avere, libertate și chiar viața, decât să abandonezi oricât de puțin din această bogată comoară pe care Hristos ți-a dat-o!

(3) *Afirmă* adevărurile lui Hristos. Nu te rușina și nu te teme să afirmi oricare dintre adevărurile lui Hristos în această generație de oameni curvari și păcătoși. Afirmă credința ta în Hristos și în adevărurile Lui; străduiește-te ca lumina acestor adevăruri să strălucească cât mai tare și să răspândească raze strălucitoare în lumea întunecată în mijlocul căreia locuiești, astfel ca alții să fie aduși prin mărturia ta la cunoaștința adevărului.

(4) Străduiește-te să *ocrotești* adevărurile lui Hristos. Luptă-te cu toată convingerea pentru învățătura

credinței care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna și străduiește-te să îi convingi pe cei necredincioși și să aperi adevărurile lui Hristos împotriva acelor opinii și învățături corupte și eronate care, ca aluatul dospit, sunt gata să se răspândească și să infecteze mințile oamenilor.

6. Arată-ți dragostea pentru Hristos prin vigoarea și zelul tău pentru onoarea și interesele lui Hristos. Fă ca simțămintele tale pentru Hristos să fie publice, nu ținute în secret, într-un cerc mic de prieteni, și nu concentrate pe eu. Fă ca dragostea ta să fie o dragoste manifestată public. Iubește-ți nu numai rudele, ci iubește-i pe toți ucenicii lui Hristos, chiar dacă au unele convingeri și interese diferite; iubește-i pentru că ei sunt reflectarea chipului lui Hristos. Iubește-ți nu numai prietenii, cei care te iubesc, ci iubește-i și pe vrăjmașii tăi, care te urăsc; iubește-i, pentru că este porunca lui Hristos. Fă ca dorințele tale să fie publice, cum ar fi dorința pentru binele bisericii universale și al tuturor copiilor lui Dumnezeu din întreaga lume; în consecință, roagă-te pentru pacea și prosperitatea lor. Străduiește-te ca, atunci când ai oportunitatea, să promovezi binele public mai mult decât propriile avantaje. Nu căuta lucrurile care slujesc eului, ci lucrurile lui Isus Hristos.

Fă ca întristarea ta să fie de asemenea publică. Fii întristat nu doar de păcatele tale, ci și de păcatele altora, prin care Hristos este dezonorat în lume. Fii întristat nu doar de propriile suferințe, ci și de suferințele tuturor celorlalți credincioși, după cum scrie în Evrei 13:3: „*Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei; de cei chinuiți, ca unii care și voi sunteți în trup*”. Tu ești parte din același Trup tainic, împreună cu toți cei ai lui Hristos și care suferă, și când unele membre suferă, celelalte membre ar trebui să sufere și ele din compasiune, sângerând în rănilor și fiind întristate în necazurile lor.

Fii de asemenea gata să mângâi pe oricine este în suferință și lipsuri, dar mai ales pe ucenicii lui Hristos, după puterea ta și oricând ai ocazia.

Folosește-te de toate abilitățile tale spre slava Stăpânului tău și străduiește-te să promovezi interesele Domnului Isus folosindu-te din plin de abilități spre folosul celor care sunt în lipsuri. Întrucât tu însuși ai fost chemat la Hristos, străduiește-te să-i chemi și tu pe alții la El, după cum Andrei l-a chemat pe Petru și Filip pe Natanael (Ioan 1:40-45). Dacă L-ai găsit pe Mesia, sau mai bine spus ai fost găsit de El, fă ca dragostea ta pentru Hristos și dragostea față de sufletele oamenilor

să te îndemne să faci orice efort spre convertirea altora, care pot fi dintre rudele tale, dintre prietenii tăi, dintre cunoștințele tale.

Gândește-te la prietenii tăi neconvertiți ca unul care știe starea lor pierdută atâta vreme cât se află sub vinovăția și puterea stăpânitoare a păcatului, câtă vreme sunt sclavi diavolului și propriilor poftes.

Amintește-le de moarte și de consecințele înfricoșate pe care moartea le aduce asupra tuturor păcătoșilor care mor neiertați. Spune-le de Hristos – că El este singurul Mântuitor și Răscumpărător al omului; spune-le cât este El de capabil și dornic să îi mântuiască dacă ei Îl caută și vin înaintea Lui.

Spune-le că nu cu multă vreme în urmă erai în aceeași stare, practicând aceleași păcate și mergând pe aceeași cale către nimicire; spune-le că Domnul a arătat milă față de tine în ce privește convertirea ta, aducându-te în starea de a fi mântuit. Spune-le că există milă și pentru ei, dacă o caută, și că harul lui Dumnezeu este cu adevărat fără plată, că mila Lui este deplină și că Hristos este plin de bunăvoință și nu îl respinge pe niciunul care vine la El. Vorbește-le despre bunăvoința Persoanei lui Hristos, despre dragostea fără egal pe care El a arătat-o oamenilor decăzuți prin faptul că S-a dat la moarte pentru ei;

și că, deși El a fost mort cândva, acum este viu și trăiește făcând mijlocire pentru cei care L-au primit, pentru care El acționează acum ca Garantul lor. Așadar, convinge-i să rupă lanțurile păcatului prin pocăință, altfel ele vor distruge atât trupurile cât și sufletele lor în Iad; spune-le să vină fără întârziere la Hristos și să Îl primească în condițiile Evangheliei.

Dacă ești dintre aceia care nu îi pot convinge cu argumentele acestea de unul singur, convinge-i măcar, dacă poți, să vină să îi asculte pe slujitorii Evangheliei care, prin binecuvântarea lui Dumnezeu, au fost folosiți de El spre convertirea ta. Iată cum poți fi folosit spre înaintarea Împărăției lui Hristos, aceasta fiind una dintre cele mai bune căi de a exprima dragostea ta pentru Hristos.

În ce privește relația ta cu cei care sunt parte din Biserică, străduiește-te să promovezi interesele lui Hristos printre cei care sunt părtași harului cu adevărat, prin străduințe pline de zel în a-i întări și statornici pe căile Domnului. Comunică-le experiențele pe care le-ai avut, după cum vei vedea că este nevoie, și fă-o în așa fel încât să nu rezulte că este spre lauda ta, ci spre gloria Stăpânului tău. Străduiește-te ca, în orice loc ai fi, să fii o lumină strălucitoare și dogoritoare; fii zelos în orice

lucrare bună și în a oferi un cuvânt de încurajare. Consideră-te un slujitor devotat al lui Hristos, nu ca și cum ai fi al tău; de aceea, abandonează-te Lui cu totul, și dă-ți toată silința să Îl glorifici în trupul și duhul tău, cu posesiunile și interesele tale, cu darurile și abilitățile tale, care sunt toate ale Lui și trebuie puse în slujba Lui.

7. Arată-ți dragostea pentru Hristos în rezistența și opoziția ta viguroasă față de vrăjmașii Lui. Există trei mari vrăjmași ai lui Hristos cu care ești în război, și anume diavolul, firea pământească și lumea; toți aceștia luptă împotriva lui Hristos și împotriva sufletului tău. Această frăție întreită a vrăjmașilor vine adesea în combinație împotriva Unsului, făcând tot ce poate pentru a rupe legăturile Lui cu cei preaiubiți de El și pentru a distruge stăpânirea Lui. Dacă ar putea, ei ar da jos coroana de pe capul lui Hristos și I-ar lua sceptrul din mână. Dacă ar putea, ei L-ar dezbrăca pe Hristos de toată puterea Lui de pe pământ și ar încerca să Îl limiteze în stăpânirea Lui la domeniile cerești; totuși, toate încercările lor de acest fel au fost, sunt și vor fi în zadar, căci Hristos i-a învins. Există însă ceva viață și putere lăsată în ei, astfel încât ei se luptă împotriva seminței sfinte. Tu ești dintre soldații lui Hristos, înscris sub steagul Lui; arată-ți fidelitatea și dragostea față de Căpitanul și Generalul

tău – în rămânerea ta cu bărbăție în lupta spirituală împotriva dușmanilor spirituali ai Lui și ai tăi. Luptă-te lupta cea bună a credinței, rezistă până la sânge și nu ține cont de nimic. Întoarce-ți privirea și auzul în mod voit când acești inamici încearcă să te seducă și să te înșele; arată-le opoziție cu hotărâre când ei te atacă furios. Nu lua seama la niciuna dintre sugestiile diavolului, la niciuna dintre ispitele lumii sau atracțiile firii pământești, care te-ar înșela și te-ar atrage pe căile păcatului, sau care te-ar forța și te-ar conduce astfel încât să te despartă de căile lui Hristos. Rezistă, opune-te și trudește pentru a câștiga în fiecare zi victorii împotriva acestor adversari.

Cucerește în special lupta împotriva firii pământești, și ceilalți doi inamici vor fi în curând înfrânți. Hristos ți-a arătat dragostea Lui prin a Se da pe Sine pentru a fi crucificat în locul tău; tu trebuie să îți arăți dragostea pentru Hristos prin crucificarea firii tale, cu dorințele și poftele ei, de dragul Lui; în lepădarea de sine și omorârea faptelor firii, când te lepezi de motivațiile firii, de înțelepciunea pământească, de voia ta lumească, de sentimentele tale firești, de interesele tale lumești, de toate atracțiile poftelor tale senzuale – fă toate acestea de dragul lui Hristos! Când vei zdrobi mândria, invidia, dorința de răzbunare, răutatea și toate poftele

rele, când vei face toate acestea de dragul și la porunca lui Hristos, ele vor fi fapte și dovezi ale dragostei tale pentru El, și de aceea ar trebui să le exersezi zilnic.

8. Arată-ți dragostea pentru Hristos în umblarea ta după exemplul lui Hristos. Arată-ți sentimentele față de El imitându-L, pășind pe urmele pașilor Lui, umblând cum Hristos însuși a umblat când a fost aici pe pământ. Arată-ți dragostea pentru Hristos străduindu-te să fii asemănător Lui, ținând să fii ca El atât în dispozițiile tale interioare, cât și în viața exterioară. Hristos a fost smerit – fii și tu smerit. Hristos a fost blând – fii și tu blând, ușor de înduplecat și greu de provocat. Hristos L-a iubit pe Dumnezeu – fă ca Dumnezeu să fie obiectul dragostei tale. Hristos a urât păcatul – fă ca păcatul să fie subiectul urii tale. Hristos a condamnat lumea – tu să ai simțămintele față de lume crucificate. Hristos a avut compasiune față de cei în suferință – străduiește-te și tu să ai o atitudine asemănătoare. Hristos a obișnuit să se închine public în sinagogi, să se roage cu ucenicii Lui și să petreacă timp în rugăciunea de taină – tot așa și tu trebuie să participi la adunarea publică a copiilor lui Dumnezeu, să te închini lui Dumnezeu în familia ta și să te afli adesea pe genunchi la tronul de har, în taină.

Gândurile lui Hristos au fost cerești – să ai și tu

aceleași gânduri, cum au fost în Hristos. Voia lui Hristos a fost supusă voii Tatălui – aceeași voie care a fost în Hristos să fie și în tine. Cuvintele lui Hristos au fost pline de har și ziditoare – vorbirea ta să fie întotdeauna dreașă cu har, grațioasă și spre zidire. Viața lui Hristos a fost o viață activă – El a făcut întotdeauna bine și a fost perfect sfânt în toate acțiunile Lui. Fii activ și sânguinos în slujirea lui Dumnezeu prin a le face bine altora, și fii sfânt în toată purtarea ta, după cum Hristos a fost sfânt. Astfel îți vei arăta dragostea pentru Hristos, urmând exemplul Lui și imitându-L în orice lucru.

9. Arată-ți dragostea pentru Hristos în promptitudinea de a lua crucea lui Hristos și de a o purta cu răbdare. Nu spun prin asta să îți dorești să ai parte de suferințe pentru Hristos, dar sunt sigur că dragostea puternică pentru Hristos nu îți va permite să le respingi când ele vor veni. Nu te da în lături de la calea lui Dumnezeu din cauza suferințelor. Dacă întâlnești crucea pe calea credinței, nu îi întoarce spatele și nu o ocoli, ci ridic-o bucuros și, după ce ai pus-o pe umeri, poart-o cu răbdare și nu o lepăda. Când este datoria ta să suferi pentru Hristos, privește la cruce ca la privilegiul tău și fii încântat de această oportunitate, bucurându-te că ai parte câtuși de puțin de ea, de dragul lui Hristos. Dacă

este să renunți la renume, averi, prieteni, libertate sau chiar viață – acestea sunt expresii ale unei dragoste nobile și plăcute Domnului și Stăpânului tău.

10. În ultimul rând, arată-ți dragostea pentru Hristos în dorința ta după prezența lui Hristos aici, și în tânjirea după cea de-a doua venire a lui Hristos în ziua de apoi.

(1) Dorește-ți prezența plină de har a lui Hristos aici, pe pământ, și manifestările prezenței Lui astfel încât, conform făgăduinței Lui, El să Se apropie de tine și să simți că îți este aproape. Dorește-ți să ai parte de descoperiri tot mai clare ale lui Hristos și de o comuniune și părtășie mai apropiată cu El, mai presus de orice relație cu alte persoane.

Dorește-ți compania, părtășia și starea de a fi cunoscut de Hristos, astfel încât să mergi și să vorbești cu El, să existe o părtășie zilnică între Hristos și sufletul tău, și să fie alungată orice îndepărtare și orice înstrăinare între tine și El. Fă ca dragostea ta să se exprime în dorința ta după Hristos când El este absent, și în încântarea ta când El este prezent. Bucură-te în Domnul din plin, când El îți Se descoperă cu bunăvoință. Admiră frumusețea Lui și fii încântat în căutarea favorurilor Lui. Fă ca pornirile dragostei tale și acțiunile determinate de

ea să se manifeste astfel zilnic față de Preaiubitul tău.

(2) *Dorește-ți și tânjește după cea de-a doua venire a lui Hristos, în ziua de apoi.* Când El spune: „Iată, Eu vin curând!”, tu să spui: „Amin, vino Doamne Isuse!” Privește la timp ca la un lucru leneș, ca și cum n-ar avea picioare, și care zboară încet de parcă n-ar avea aripi. Privește însă la sfârșitul vremurilor și tânjește după acea clipă, pentru că atunci, cu acești ochi, Îl vei vedea pe Cel pe care sufletul tău Îl iubește, pentru că atunci Îl vei vedea pe Hristos coborându-Se de la tronul lui Dumnezeu în strălucire și frumusețe, când vei fi dus în Cer mirându-te și bucurându-te.

Roagă-te astfel: *„Când, Doamne Isuse, când vei lua asupra Ta puterea Ta măreață, când Te vei îmbrăca cu autoritatea Ta și vei veni pentru a judeca lumea? Când vei deschide porțile veșnice ale Cerului, pe care le-ai ținut atâta vreme închise? Când vei coborî din Cer cu strigătul unui arhanghel și cu sunetul mării trâmbițe și vei trimite îngerii Tăi pentru a-i aduna pe toți aleșii Tăi din cele patru vânturi – ca toți cei care Te iubesc să se întâlnească precum un singur popor? Când ne vei îmbrăca în hainele nemuririi și când vom fi răpiți pe nori pentru a Te întâlni în ziua triumfului Tău? Când va veni ziua încoronării noastre și a acceptării*

noastre în locașurile glorioase pe care le-ai pregătit pentru noi în palatul glorios de sus? Când Te vei arăta nouă și ne vei permite să Te vedem față către față? Când ne vei arăta pe Tatăl și ni-L vei dezvălui imediat, fără a fi nevoie de portul vălului? Când ne vei arăta gloria pe care ai avut-o la Tatăl înainte de întemeierea lumii? Când vei deschide comorile dragostei Tale și ne vei primi cu îmbrățișările Tale cele mai dulci, mai strânse și mai apropiate? Când ne vei da să bem din râurile lucrurilor plăcute care sunt la Tine? O, grăbește, Doamne, grăbește apariția Ta glorioasă, ca să fii glorificat înaintea întregii lumi și să intrăm în slavă cu Tine; să fim luați de aici ca să trăim cu Tine, să domnim alături de Tine și să fim făcuți perfect fericiți în bucuria Ta veșnică și deplină!”

Ce vei spune acum, după toate aceste îndemnuri care ținesc să te convingă și să te îndemne să Îl iubești pe Hristos? Vor fi toate acestea în zadar?

Ce ai de spus, *păcătosule*? Vei da inima ta lui Hristos sau nu? Vei lăsa ca inima ta să producă în continuare poftă josnice, care te vor condamna și Îl vor respinge pe Domnul Isus Hristos, singurul ce te poate mântui?

Îți voi câștiga oare inima pentru Hristos prin tot ceea ce ți-am predicat până acum despre dragostea pentru Hristos? Domnul și Stăpânul meu m-a trimis să te

conving, să îți câștig inima pentru El; oare voi avea succes sau nu? Va fi oare mesajul meu acceptat, și Îl vei găsi atractiv pe Isus Hristos, cel Preaiubit? Dacă vreo persoană sau lucru din această lume, pe care o iubești cel mai mult, merită atât de multă iubire din partea ta, atunci astupă-ți urechea la toate cuvintele mele, și fă ca ele să piară în văzduh ca niște sunete goale! Încuie-ți inima împotriva lui Hristos și exprimă-ți un refuz absolut și categoric în a-L primi și a-I oferi oricât de mic loc în inimă!

Dar dacă nu vei putea găsi în lumea întreagă pe altcineva care să merite iubirea ta mai mult decât Hristos; dacă nu există nimic aici jos care să merite dedicarea inimii tale; dacă toate lucrurile inferioare, câtă vreme îți atrag întreaga iubire, nu fac altceva decât să te pervertească și să te mânjească; și, dacă nu ți-ai îndepărta inima de ele, te vor ruina și distruge cu siguranță pentru întreaga veșnicie – o, atunci, fii hotărât să deschizi fără întârziere ușile veșnice ale inimii tale pentru ca Hristos să intre, și pune-L pe Hristos pe tronul cel mai înalt al dorințelor tale! O, fii decis să Îi dai lui Hristos dragostea ta deplină, să Îi dai inima ta, întreaga ta inimă! Abandonează păcatul urându-l, și îmbrățișează-L pe Domnul Isus Hristos cu brațele întregii tale iubiri!

Ți-aș spune apoi cum i-a spus Mântuitorul nostru lui Zacheu, când l-a însoțit în casa lui: „*În această zi a intrat mântuirea în casa ta!*” O, ce zi fericită pentru tine! O, ferice de tine că te-ai născut, căci în această zi Hristos Se bucură de tine! Astfel, aceasta ar fi ziua convertirii tale, pentru care îngerii s-ar bucura; și, deși întristarea și necazurile ar putea să te invadeze pentru o clipă din cauza renunțării la păcat, totuși vei găsi astfel calea către bucuria ta spirituală. Seara vine plânsul, dar dimineața veselie! Dar, o, ce mare va fi bucuria pe care o vei avea în ziua încoronării tale, când toate lacrimile îți vor fi șterse și când vei fi primit în prezența glorioasă a Domnului, acolo unde este plinătatea bucuriei și plăcerile veșnice!

Ce ai putea spune, *credinciosule*, care ai puțină dragoste pentru Hristos? Vor fi oare această învățătură și aceste lucruri pe care ți le-am predicat aici, vor fi ele mijlocul prin care dragostea ta pentru El să crească? Dragostea ta a fost prea mult amestecată până acum – Îl vei iubi de acum pe Hristos mai hotărât? Dragostea ta a fost foarte slabă – Îl vei iubi de acum mai puternic? Dragostea ta pentru Hristos a fost doar ca o scânteie – se va transforma acum într-o flacără? După atâta suflăt peste acea scânteie, nu se va aprinde oare focul? Când

te gândești la Persoana lui Hristos, la cât de plăcut este, la dragostea Lui incomparabilă, la beneficiile neprețuite – nu îți aprind acestea dragostea în inimă? Și nu Îl vei iubi mai arzător și mai mult decât ai făcut-o vreodată? Vei fi decis să îți dezlipești inima de această lume și de lucrurile din ea ca să nu îți îndrepti inima către Domnul tău, care este în ceruri? Nu îți vei îndrepta dragostea asupra Lui astfel încât niciodată să nu o mai retragi de la El? Îl vei iubi mult pe Domnul Isus, așa cum nu L-ai iubit vreodată? Nu vei locui în mijlocul dragostei pentru Hristos și nu vei experimenta mai frecvent și mai fervent imboldurile dragostei? O, ce mângâiere vei găsi în această dragoste și ce dulceață în experimentarea dragostei lui Hristos! Aceasta va fi cea mai sigură dovadă că Hristos te iubește – și cât de mult va îndulci ea trecerea ta prin valea suferințelor și apoi prin valea morții. Ea va îndulci cupa amară și o va face mai dulce decât a fost până acum.

În viață, conștientizarea dragostei lui Hristos va fi mai valoroasă decât chiar viața; dar în moarte, ea va fi singurul sprijin și reazem. Nimic altceva nu îți poate da mângâierea temeinică în clipa morții. Moartea rage și joacă rolul tiranului oriunde ea lovește, și își aruncă săgețile încioace și încolo. Uneori, ea îi lovește pe cei mai

în vârstă decât tine, alteori pe cei tineri; uneori pe cei mai slabi, alteori pe cei tari; uneori pe cei mai buni, alteori pe cei mai răi. Uneori sunt loviți cei drepți, alteori cei păcătoși; uneori cei păgâni, alteori cei credincioși; și asta pentru ca toți să fie treji și veghind ca să fie pregătiți!

Dar ce anume îți poate da mângâiere atunci când ai ajuns la granița morții? Poți avea parte de dragostea rudelor tale iubite, care plâng și se jelesc la patul tău; pot veni copiii, rudele și prietenii, frângându-și mâinile și privind la tine cu fețe pline de compasiune, plângând cu tine; dar ce mângâiere poate să aducă toată dragostea lor pentru sufletul tău care este pe punctul de plecare? Dragostea lor poate să te tulbure și să te facă mai mult să nu îți dorești să mori și să îi lași în urmă, pentru că ei sunt atât de lipsiți de dorință să te urmeze; dar dragostea lui Hristos și conștientizarea ei vor fi cu siguranță mângâierea ta, pentru că El este un Prieten de care nu te desparți, ci la care mergi de acum. Și, o, de ce încântare vei avea parte atunci, când prietenii par cei mai întristați și moartea pare cea mai nemiloasă, când tremurul încetează, când sudoarea se face rece, când pulsul inimii devine intermitent, când respirația se îngreunează și când apar și alte semne care dau semnalul apropierii morții! Atunci te vei gândi: „Am ajuns acum nu

doar la ușa veșniciei, ci și la ușa casei Tatălui meu, unde mulți sfinți au ajuns înaintea mea, unde mulți îngeri mă așteaptă, și unde Preaiubitul meu Isus este și a pregătit primirea mea, ca să locuiesc cu El pe vecie! Aici sunt prietenii care stau lângă patul meu, așteptând ca sufletul meu, odată eliberat din carcasa muribundă, să fie dus în ceresul Paradis! În câteva minute, voi fi cu Preaiubitul meu Domn, unde credința mea se va topi în realitate; unde speranța mea va fi înghițită de certitudine și unde dragostea mea va ajunge la perfecțiune. O, ce lumină glorioasă este acolo, lumină care va străluci în fiecare colț al minții mele! O, dragostea, bucuria și încântarea de nedescris – atunci când voi ajunge să Îl văd, să mă bucur și să trăiesc pentru totdeauna cu Preaiubitul meu Isus!

Aceasta și numai aceasta te va face să îți dorești să mori, și acest simț al frumuseții lui Hristos îți va îndulci cu siguranță trecerea prin poarta întunecoasă a morții!

PARTEA A III-A. HRISTOS SE DESCOPERĂ CELOR CE ÎL IUBESC

„Cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui” (Ioan 14:21)

Citim în Luca 4:22: *„Și toți Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har, care ieșeau din gura Lui”*. Niciodată nu au fost rostite cuvinte atât de plăcute și dulci de pe buzele vreunui om, cum au fost cele spuse de Hristos câtă vreme a fost aici, pe pământ. Dintre toate cuvintele lui Hristos, acelea pe care le-a spus ucenicilor Lui în ultima Sa predică, înainte de ultimele Lui patimi, care ne sunt relatate în capitolele 14, 15 și 16 din Evanghelia după Ioan, sunt de o dulceață inegalabilă. În cadrul acestei predici, nu există cuvinte mai dulci decât cele pe care le-am citit la început: *„Cine Mă*

iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui". În prima parte a acestui verset, ni se prezintă caracterul celui care Îl iubește pe Hristos cu adevărat: „*Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește*". În cealaltă parte a versetului, care este textul ales de mine, ni se prezintă privilegiul celui care Îl iubește cu adevărat pe Hristos; și acesta constă în trei făgăduințe pe care Hristos le face unei astfel de persoane:

- (1) cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu;
- (2) Eu îl voi iubi;
- (3) și Mă voi arăta lui.

Despre a treia făgăduință aș vrea să vorbesc în această ultimă parte a prelegerii mele cu privire la dragostea pe care creștinii adevărați o au, și ar trebui să o aibă, față de Hristos – anume făgăduința că Hristos Se va descoperi celor ce Îl iubesc. Doctrina este aceasta: *Hristos Se va descoperi celor care Îl iubesc*.

În tratarea acestui subiect, voi arăta:

- (1) ce înseamnă că Hristos Se descoperă;
- (2) că Hristos Se descoperă celor care Îl iubesc;
- (3) cum Se descoperă Hristos celor ce Îl iubesc;
- (4) când Se descoperă Hristos celor ce Îl iubesc;

(5) unde Se descoperă Hristos celor ce Îl iubesc;

(6) în final, voi face unele aplicații practice ale acestei învățături.

II

CE ÎNSEAMNĂ CĂ HRISTOS SE DESCOPERĂ?

(1) Hristos Se descoperă – când El le face ucenicilor Lui o revelare mai clară a Persoanei Sale; când El Se descoperă și lasă ca unele raze de o strălucire mai mare să reveleze mai mult din aureola și frumusețea Lui curcitoare înaintea lor, lucruri despre care ei avuseseră anterior doar o percepție slabă. Acest lucru are loc când Hristos lasă asupra lor mai mult din Duhul înțelepciunii și descoperirii.

Despre acest lucru, apostolul s-a rugat în numele credincioșilor efeseni ca Domnul să le dea Duhul înțelepciunii și al descoperirii, pentru a le lumina ochii minții în cunoașterea Lui (Efes. 1:16-18). Ei aveau deja Duhul și o anume cunoaștere a lui Hristos, dar el s-a rugat ca Dumnezeu să le dea o măsură mai mare a Duhului pentru a le descoperi mai clar pe Hristos – astfel ca ochii minții lor să fie tot mai luminați spre o discernere mai

spirituală a frumuseții și caracterului fără egal ale Persoanei lui Hristos, astfel ca până și cei mai iluminați creștini să fie capabili să crească mai mult, până la capătul vieții lor, în cunoașterea Lui. Iată și acel îndemn al apostolului Petru din 2 Petru 3:18: „*creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos*”.

(2) *Hristos Se descoperă atunci când lasă să se impregneze asupra ucenicilor Lui o întipărire adâncă și un sentiment mai dulce al prezenței Sale.* Hristos nu este niciodată absent cu adevărat din viețile celor care Îl iubesc, deși câteodată pare că lipsește. Ei pot să Îl perceapă ca fiind departe de ei. El poate, și adesea face asta, să retragă de la ei sentimentul prezenței Lui, după cum scrie în Cântarea Cântărilor 5:6: „*Am deschis iubitului meu; dar iubitul meu plecase, se făcuse nevăzut!*” Hristos Se descoperă când Se apropie de ai Lui, și când îi face să simtă că El este aproape, oferindu-le un simțământ dulce al prezenței Lui prin lucrarea puternică a Duhului Sfânt, prin care inimile lor sunt trezite, lărgite și atrase către El, harurile lor fiind atrase în exercițiul puternic al prezenței Lui.

(3) *În principal, Hristos Se descoperă atunci când revelează dragostea Lui către cei care Îl iubesc; când le dă să vadă nu numai frumusețea Feței Lui, ci și zâmbetele*

de pe ea; când le dă să vadă bunătatea prezenței Lui; când așterne simțul dragostei Lui în inimile lor, oferindu-le convingerea deplină a dragostei Lui speciale față de ei și un sentiment dulce al acesteia.

Astfel, Hristos privește și vorbește cu blândețe către poporul Lui, iar acest limbaj dulce nu este adresat urechilor fizice, ci sufletelor, prin lucrarea interioară a Duhului Sfânt, când El îi spune sufletului: *„Eu sunt mântuirea ta și Mântuitorul tău! Eu te iubesc cu o iubire veșnică, și dragostea Mea nu se schimbă. Munții vor fugi și dealurile vor fi zdrobite la pământ, dar bunătatea Mea nu se va depărta niciodată de la tine. M-am dat pentru tine, am fost dat pentru tine și nu Îmi va părea rău niciodată pentru acest dar. Te-am ales pentru Mine, te-am chemat și te-am unit cu Mine, și nu voi regreta vreodată această alegere, nici nu voi permite vreodată ca să fii dezlipit de Mine. Te am pe inima Mea și te păstrez în mâna Mea – și nu există vreo putere de pe pământ sau din Iad care ar putea fi capabilă să te smulgă din mâna Mea! Ți-am dat harul Meu, și îți voi arăta slava Mea! Nu după multă vreme, voi veni în această lume și te voi primi la Mine pentru ca acolo unde sunt Eu să fii și tu. Șterge-ți, deci, lacrimile! Spală-ți fața, alungă-ți temerile, nu te mai veșteji, nu îți mai*

pierde speranța, ci fii cu o inimă veselă! Păcatele tale sunt iertate! Numele tău este scris în cartea Mea și nimeni nu îl poate șterge. Tu ai o dragoste adevărată pentru Mine, de aceea însuși Tatăl Meu te iubește, și Eu te iubesc cu cea mai mare dragoste. De aceea nu mai pune la îndoială dragostea Mea!”

Așa Se descoperă uneori Hristos și dragostea Sa către sufletele pline de îndoială și ofilite.

12

DRAGOSTEA LUI ÎL IMPLICĂ ÎN RELAȚIA CU CEI CE SUNT AI LUI

Dragostea Lui Îl implică. Dragostea lui Hristos este ca focul care nu se poate ascunde prea multă vreme. Nu există un foc atât de puternic sau atât de înflăcărat precum focul dragostei lui Hristos pentru copiii Lui. Iosif a avut o dragoste mare față de frații lui, care s-a manifestat în ciuda tuturor neplăcerilor pe care ei i le-au făcut; și, deși el s-a ascuns de ei pentru o vreme și le-a vorbit răstit – după ce ei au devenit conștienți de greșeala lor și s-au umplut de frică, el nu s-a mai putut ascunde de ei, după cum citim în Geneza 45:1,3: *„Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce-l înconjurau. Și a strigat: ‚Scoateți afară pe toată lumea... Eu sunt Iosif’*”. Și apoi în versetul 4: *„Iosif le-a zis fraților săi: ‚Aproiați-vă de mine’. Și ei s-au apropiat. El a zis: ‚Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt!’”*

Tot așa, Hristos ar putea să Se ascundă pentru o vreme de poporul Lui, indiferent de dragostea pe care o are pentru el și de dragostea lor pentru El. Unele răutăți pe care ei le fac pot fi cauza acestei ascunderi; dar, când ei sunt conștienți și sensibili la greșeala lor, când sunt plini de întristare și mâhnire pentru jignirile lor, dragostea Lui nu Îl va mai ține ascuns multă vreme dinaintea lor. Dragostea Lui Îl obligă să Se descopere și să Se reveleze, spunând: *„Eu sunt Isus, Mântuitorul tău! Vino aproape de Mine, fratele Meu! Apropie-te de Mine, ca să Mă poți vedea mai bine, ca să Mă cunoști și să știi că te iubesc!”*

De asemenea, Cuvântul lui Hristos Îl face să Se descopere celor care Îl iubesc. Aceasta este chiar făgăduința lui Hristos din acest pasaj: *„Cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui”*. Cuvintele lui Hristos sunt sigure; adevărat și credincios este Numele lui Hristos. Mai degrabă pot să cadă la pământ ritualurile cerurilor decât Cuvântul și făgăduința lui Hristos.

13

CUM SE DESCOPERĂ HRISTOS CELOR CE ÎL IUBESC?

AICI, ÎN ACEASTĂ LUME, HRISTOS SE
DESCOPERĂ NUMAI ÎN PARTE ȘI NECLAR

Sufletul nu este capabil să primească acum descoperirea deplină și perfect de clară a lui Hristos. Aceasta este o bucurie rezervată pentru Rai. 1 Ioan 3:2 spune: *„Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este”*. Ioan 17:24 spune: *„Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia, pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu”*. Numai atunci ucenicii lui Hristos vor fi perfecți ca El și vor avea parte de o descoperire deplină a Lui, când Îl vor vedea așa cum este. Numai atunci vor putea vedea slava Lui. Strălucirea și

lumina gloriei lui Hristos este atât de măreață, încât, dacă El ar lăsa aceste raze ale Sale să cadă peste oameni, i-ai orbi, i-ar năuci, i-ar lăsa fără vedere. Ba mai mult, i-ar omorî.

Iată de ce este nevoie ca, din cauza slăbiciunilor lor, Hristos să păstreze un vâl asupra Feței Lui, atunci când Se descoperă sfinților. Ei nu ar putea suporta acum deplina descoperire a lui Hristos și, de aceea, El Se descoperă lor numai în parte. Așa spunea și împărăteasa din Șeba despre înțelepciunea și prosperitatea lui Solomon, în 1 Împărați 10:6-7: *„Uimită, i-a zis împăratului: „Deci era adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta! Dar nu credeam, până n-am venit și n-am văzut cu ochii mei. Și iată că nici pe jumătate nu mi s-a spus. Tu ai mai multă înțelepciune și propășire decât am auzit mergându-ți faima!”*

Tot așa, ucenicii nu pot cuprinde în această lume nici măcar jumătate din ceea ce ei aud despre Hristos sau din ceea ce se poate cunoaște despre trăsăturile Stăpânului lor! Nu a pătruns încă în inimile lor descoperirea acelor frumuseți, gloriei și perfecțiuni ale Preaiubitului lor, care sunt ascunse în El! Nu doar dragostea lui Hristos, ci și frumusețea Lui depășește cunoștința lor! Există astfel de dimensiuni ale slavei

mărețe a Persoanei lui Hristos care depășesc infinit capacitatea celor mai luminate minți de a le percepe în întregime. Hristos Se descoperă cu adevărat celor care Îl iubesc, dar numai în parte, într-o mică parte. Imaginea Lui este încă fadă, fiind ascunsă într-o lumină obscură: *„Căci cunoaștem în parte, și prorocim în parte; dar când va veni ce este desăvârșit, acest ‚în parte’ se va sfârși. Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc. Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin”* (1 Cor. 13:9-12).

Noi, slujitorii, predicăm, dar numai în parte. Îți putem spune numai o mică parte din ceea ce este în Hristos cu adevărat; atât noi cât și tu cunoaștem în parte. Concepțiile noastre despre atributele lui Hristos și modalitatea în care le prezentăm sunt acum copilărești; atunci, însă, va avea loc o descoperire perfectă a lui Hristos și toate imperfecțiunile cunoașterii noastre vor fi îndepărtate. Acum Îl poți vedea pe Hristos, dar Îl vezi ca printr-o oglindă, în chip întunecos; după aceea, Îl vei vedea față în față. Într-adevăr, stă scris în 2 Corinteni

3:18: „*Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați...*”

Există, comparativ vorbind, o descoperire deschisă a lui Hristos acum, în vremea Evangheliei, față de vremea Legii; vălul simbolurilor care Îl ascundea în mare măsură pe Hristos este acum îndepărtat. Fața noastră este acum descoperită de acel văl, dar fața lui Hristos nu este descoperită complet. Între privirea noastră și fața lui Hristos încă există o oglindă (oglindea sacramentelor care, deși ne ajută să Îl vedem, totuși încă ne ține departe de la descoperirea Lui deplină). Vedem, dar ca într-o oglindă, în chip întunecos; privirea noastră are nevoie acum de această oglindă ca să ne ajute în nepuțința noastră și ca să ne facă în stare să vedem ceea ce se poate vedea. Va veni o vreme când nu vom mai avea nevoie de oglinda sacramentelor, căci atunci Îl vom vedea pe Hristos față în față și Îl vom cunoaște în Rai tot așa cum noi suntem acum cunoscuți de El!

HRISTOS SE DESCOPERĂ GRADUAL CĂTRE CEI CARE ÎL CUNOSC

Hristos nu descoperă dintr-o dată și pe deplin Persoana Sa și dragostea Lui, ci face acest lucru în mod gradual; puțin acum și puțin mai târziu, puțin în acest sacrament, și puțin în altul. Acum El lasă să se coboare

asupra sufletului câteva raze liniștitoare ale Feței Sale; apoi, încetul cu încetul, norii se adună și întunecă această lumină, așternând întuneric asupra duhului omului. Uneori, Hristos dă la o parte perdeaua, privește către suflet și trimite zâmbete grațioase; apoi perdeaua este trasă încetul cu încetul și fața Lui este ascunsă iar. Apare acum, apoi dispare; Se descoperă odată, și apoi Se retrage; și astfel Își conduce copiii de la o descoperire a Sa la alta, până când îi aduce în final la descoperirea Sa deplină în glorie!

HRISTOS SE DESCOPERĂ ÎNCÂNTĂTOR

Hristos Se descoperă în modul cel mai încântător celor care Îl iubesc, în special după o lungă absență. Când sufletul L-a căutat și nu L-a găsit, rătăcind în sălbăticia lumii sub influența temerilor groaznice, a îndoielilor paralizante, a deznădejdilor jalnice, a întristărilor cufundătoare și care cuceresc inima, după o noapte neagră de rătăcire adâncă, o, cât de dulce este răsăritul zilei! O, cât de mângâietoare sunt razele luminoase ale dimineții, când El strălucește asupra duhurilor întunecate, disprețuite și pline de tulburare, făcându-le să știe cu siguranță că sunt preaiubite ale sufletului Său, că El nu le-a uitat, că nu le va uita, că are față de ele mai multă dragoste gingașă decât are o mamă pentru pruncul ei!

O, încântarea duhului! O, călătoriile sufletului care se trezește aici! O, cântările care sunt acum pe buzele lor! „Acesta este Preaiubitul nostru, L-am așteptat! Acesta este Răscumpărătorul nostru drag, în El ne-am încrezut noi!”

Limba nu poate exprima încântarea, bucuria și veselia inimii, care vin din descoperirea prezenței și a dragostei lui Hristos. Bucuria răsplății, bucuria mirelui din ziua nunții, veselia victoriei lui și a înfrângerii serioase a vrăjmașului, bucuria omului sărman care a găsit o mare comoară și încântarea supremă de a fi găsit în posesia celor mai dulci bucurii, niciuna nu merită să fie comparată cu bucuriile și încântările inimii atunci când Hristos Se descoperă sufletului!

14

CÂND SE DESCOPERĂ HRISTOS CELOR CE ÎL IUBESC?

UNEORI REPEDE, DUPĂ
O SCURTĂ CĂUTARE

Unii proaspăt convertiți au parte de descoperiri timpurii ale lui Hristos și ale dragostei Lui; ei sunt abătuți pentru scurtă vreme, iar Hristos vine curând la ei și îi ridică. Seara vine plânsul, iar dimineața veselia. Ei au duhul robiei, care îi trezește la frică; apoi Duhul înfierii îi vizitează curând cu blândețe și le face descoperită relația lor cu Tatăl, le descoperă dragostea Mântuitorului lor și așterne asupra inimilor lor simțământul dragostei Lui.

ALTEORI DUPĂ MAI MULTĂ VREME

Hristos îi așteaptă îndelung ca să Își arate bună-tatea față de ei, și El îi face adesea să aștepte îndelung până le descoperă îndelunga Lui răbdare; da, uneori,

cei care sunt primii în căutarea lor nu sunt și cei care găsesc primii ceea ce caută. Hristos îi lasă pe unii să aștepte timp îndelungat pentru a le testa credința și răbdarea, dragostea și ascultarea, astfel încât să îi pregătească pentru mai mult decât mângâierile și bucuriile obișnuite pe care El intenționează să le ofere în descoperirea Lui către ei.

DINTR-O DATĂ

Uneori Hristos Se descoperă dintr-o dată celor care Îl iubesc, după cum scrie în Cântarea Cântărilor 6:12: „*Dar fără să bag de seamă, dorința mea m-a dus la carăle poporului unui om ales!*” Înainte ca ei să fie conștienți, Domnul Isus vine la ei în carele mântuirii, cu o astfel de slavă și strălucire, încât îi uimește.

Unii creștini care Îl iubesc cu adevărat pe Hristos L-au căutat în acest sacrament și nu L-au găsit; L-au căutat apoi într-un alt sacrament, și nu L-au găsit nici acolo. Au căutat, au așteptat și au nădăjduit că, la un anumit moment, Hristos Se va arăta, și totuși, El a rămas ascuns față de ei; și ei au rămas dezamăgiți. Aceasta a fost întristarea lor, s-au plâns înaintea lui Dumnezeu pentru aceasta, și au fost sub asaltul temerilor că nu Îl vor vedea niciodată, că nu vor ajunge să Îl întâlnească vreodată. Ca urmare, duhurile lor au fost aproape să

cadă și să se sfârșească, și, în descurajare, ei au ajuns gata să spună sau să își imagineze că întreaga lor trudă este în van; totuși, ei au fost deciși să Îl caute pe Hristos până când vor muri. Chiar dacă El i-ar ucide, ei tot își vor pune credința în El. Dar iată că, dintr-o dată, când se așteptau cel mai puțin, când erau gata să își piardă și ultima speranță, atunci L-au întâlnit pe Hristos și L-au găsit, pe El, pe care sufletul lor Îl iubește! Dintr-o dată, perdeaua templului a fost ruptă, și L-au văzut pe Preaiubitul lor în Sfânta Sfintelor! Într-o clipă, norii au fugit, întunericul lor a dispărut, și lumina a strălucit! Vântul rece, din nord, aducător de neazuri, a încetat să mai bată, și adierile blânde și calde din sud au început să îi mângâie. Prin aceasta vreau să spun că au fost sub astfel de străluciri și adieri ale Duhului, încât au simțit prezența lui Hristos și un sentiment dulce al dragostei Lui le-a umplut inimile cu o bucurie care le-a încântat sufletele!

LA MOMENTUL POTRIVIT

Chiar dacă El nu Se descoperă întotdeauna atunci când ei doresc mai mult, totuși El Se descoperă când ei au cea mai mare nevoie de El, când sunt cel mai jos, când sunt cel mai descurajați în duhurile lor, cei mai săraci în ochii lor, ca și cei mai de jos în starea lor,

când trec prin suferință și necaz. Umilința și răbdarea în suferință pregătesc calea pentru experimentarea arătării lui Hristos. De multe ori, Hristos Își rezervă încurajările pentru sufletele leșinate și consolările cele mai dulci în descoperirile dragostei Sale pentru cei aflați în vremurile de cea mai mare suferință; în special când vremurile de necazuri sunt pentru Numele Lui, El este prezent într-un mod atât de îndurător. Ioan a avut viziuni și revelații ale lui Hristos, tocmai atunci când fusese exilat pe insula Patmos pentru Numele lui Hristos. Când toți oamenii l-au părăsit pe Pavel, Domnul a venit la el, a stat lângă el și l-a întărit!

15

UNDE SE DESCOPERĂ HRISTOS CELOR CE ÎL IUBESC?

Aceasta se petrece în special în sacramentele Lui; acolo El vine și Se descoperă poporului Său. Hristos Se descoperă uneori în viața de taină a credinciosului, când ei Îl caută în familiile lor sau în părtășia lor de taină cu El, când vorbesc cu El în compania altora, sau când se gândesc la El în timpul lor de meditație la Cuvântul Lui.

Hristos Se descoperă uneori celor care Îl iubesc în timpul închinării publice, în rugăciunea publică sau în post, în auzirea Cuvântului sau când se adună împreună la Masa Lui. În special în acest din urmă sacrament, Hristos Se descoperă frecvent ucenicilor Lui într-o modalitate dintre cele mai grațioase. Domnul Se descoperă la Cina Lui; în frângerea pâinii, El Se arată precum ucenicilor care mergeau către Emaus. În casa

Lui de veselie, El le oferă posibilitatea de a petrece cu El, hrănindu-se din dragostea Lui. Sunt mulți cei care pot spune din experiență că, dacă s-au întâlnit vreodată în viețile lor cu Hristos în vreun sacrament, a fost la Cina Lui. Acolo Și-a descoperit El Fața, acolo Și-a arătat El dragostea, acolo a suflat peste ei din Duhul Lui cel Sfânt, și acolo ei au descoperit și simțit că Domnul este aproape de ei.

16

APLICAȚII

Pentru a le fi de folos tuturor, mă voi adresa următoarelor persoane:

(1) către tine, care nu ai nicio dragoste pentru Hristos;

(2) către tine, care ai o anume dragoste pentru Hristos, dar fără a avea parte de aceste experiențe ale descoperirilor Lui;

(3) către tine, care Îl iubești și care ai experimentat aceste descoperiri ale dragostei Lui.

PENTRU CEI CARE NU AU NICIUN PIC DE DRAGOSTE PENTRU HRISTOS

Hristos li Se arată numai celor care Îl iubesc. Aceasta este pâinea copiilor Lui, și ea nu îți aparține, pentru că tu nu ești al lui Hristos. Aceasta este o alegere și cel mai de preț privilegiu – dar tu nu ai nimic în comun cu ea. Pieriți, voi toți cei păgâni, voi toți cei necurați, voi toți cei păcătoși, toți necredincioșii care, lipsiți

de credință, sunteți și fără dragoste pentru Hristos. Uitați-vă și vedeți că nu vă puteți apropia să vă atingeți cu mâinile necurate de această făgăduință supremă! Să nu căutați niciodată vreo descoperire a dragostei lui Hristos pentru voi câtă vreme continuați pe căile păcatului, câtă vreme sunteți în starea voastră naturală neconvertită.

Cred că unii dintre voi sunteți gata să spuneți: „*Și ce dacă Hristos nu ni Se descoperă? Lasă-ne să avem onorurile și demnitățile noastre, să avem bogăția și belșugul nostru, să avem prietenii și plăcerile noastre, și lasă să aibă cine vrea acele satisfacții iluzorii și fanteziste ale descoperirilor lui Hristos*”.

Păcătosule, este acesta limbajul buzelor tale sau al inimii tale? Dă-mi voie să îți spun că, într-o zi, vei cânta o altă melodie; vei fi de o altă părere. Vei recunoaște cândva că toată fericirea după care ai alergat cu atâta râvnă în bucuriile firești nu a fost decât un vis! Că a fost ceva subțire, ușor și iluzoriu; că a fost totul în zadar și gol. Când totul a zburat și nu a lăsat în urmă nimic altceva decât dureri și întristări amare, decât răni interne, chinuri și groază la vederea apropierii morții și la conștientizarea mâniei care se apropie și a chinurilor veșnice din Iad, atunci ce nu ai da să fii și tu părtaș mântuirii prin Isus Hristos și să ai o convingere bine întemeiată a

dragostei Sale pentru sufletul tău! Descoperirile lui Hristos nu ți se vor mai părea niște lucruri fanteziste și nimic în afara acestora nu ar putea în mod rațional să îți susțină sufletul atunci când te vei afla pe buza mormântului și la hotarul veșniciei.

Dă-mi voie să îți spun în continuare ție, celui care nu Îl iubești pe Hristos că, deși câtă vreme te afli într-o astfel de stare, Hristos nu ți Se va descoperi vreodată cu dragoste, totuși va exista o zi când El Se va arăta. Dar această descoperire a Lui va fi una însoțită de răzbu-nare; va fi o arătare a Lui în cea mai furioasă mânie, anume în Ziua Judecății, când Hristos Se va descoperi din ceruri nu doar celor care Îl iubesc, dar și celor care Îl urăsc! Căci orice ochi Îl va vedea atunci, și El va veni într-o flacăra de foc ca să îi pedepsească pe cei ce nu au ascultat de această poruncă a Evangheliei de a-L iubi pe Domnul Isus.

Reflectarea la aceste lucruri ar trebui să trezească frica în tine și să te facă să fugi de păcat, căci altfel el va fi ruina ta și pierzarea ta veșnică! Și, o, de aceea, ar trebui să fii hotărât să vii înaintea Domnului Isus Hristos prin credință, să ai astfel dorința de a fi mântuit de El și de a căpăta acea mare mântuire pe care El a obținut-o pentru tine și care, prin Evanghelie, îți este oferită fără

plată! Această credință în Hristos va produce dragoste pentru Hristos și te va pune în situația să experimentezi descoperirile dragostei lui Hristos în sufletul tău.

PENTRU CEI CARE AU O OARECARE
DRAGOSTE PENTRU HRISTOS, DAR
NU ȘI DESCOPERIRILE LUI

Aici pot fi incluse două categorii de persoane:

(1) unii, care nu au avut deloc parte de astfel de descoperiri ale Lui;

(2) alții, care au avut parte de descoperirile Lui, dar le-au pierdut.

1. Există unii, care nu au avut niciodată parte de astfel de descoperiri ale dragostei lui Hristos. Se poate să fii proaspăt creștin. Cu puțină vreme înainte, erai fruntaș în școala diavolului și slujeai diverselor poftes cu toată tăria și puterea ta. De curând, Domnul a pus în calea ta niște spini, ți-a deschis ochii să îți vezi păcatele și te-a făcut sensibil la pericolul în care te aflai; totuși, până acum, ochii tăi nu au fost deschiși față de nicio descoperire mângâietoare a Mântuitorului tău. Desigur, Hristos S-a descoperit față de tine. Ai fost atras de Cuvânt și de Duhul Sfânt ca să vii la El și să te predai înaintea Lui; dar până în prezent, te afli în ceva întuneric cu

privire la starea ta spirituală. Ești încă sub influența îndoielilor și a temerilor privind depravarea și necurăția inimii tale, și te gândești chiar că ești un ipocrit și că vei cădea de la credință, asemenea unor preținși credincioși. Tu te temi că vei pieri într-o zi prin mâna lui Saul; că diavolul și propriile pofte vor fi prea tari pentru tine și te vor învinge, atrăgându-te înapoi pe căile păcatului și astfel te vor atrage în groapa fără fund a Iadului. Acest lucru aduce o groază asupra duhului tău și conștientizarea înspăimântătoare a mâniei lui Dumnezeu și a răzbunării Lui viitoare. Și asta produce multe suspine triste și grele în pieptul tău și multe lacrimi amare în ochii tăi.

Tu ești tulburat, plecat adânc și plângi tot timpul; totuși, ești hotărât să participi la sacramele și să-L aștepti acolo pe Domnul și în Domnul. Ești decis ca, în ciuda tuturor descurajărilor, să fii al Domnului, chiar dacă încă nu ești sigur dacă ești al Lui. Ești hotărât ca Hristos să stăpânească peste inima ta, și să-ți predai sufletul în mâna Lui, chiar dacă nu știi dacă ești acceptat de El.

Aceasta poate fi o încurajare pentru tine. Cu siguranță că ești dintre cei care Îl iubesc pe Hristos și sunt iubiți de Hristos, iar Hristos Se va descoperi celor

care au o astfel de dragoste. Dă-mi voie să îți spun că Hristos nu este departe de tine, oricum ai percepe tu aceasta. Deși El nu este în câmpul tău vizual, totuși tu nu ești în afara câmpului Lui vizual.

Ochii Lui sunt asupra ta și urechile Lui sunt îndreptate ca să te asculte. El aude toate suspinele tale și vede toate lacrimile tale; Îi este milă de tine și simpatizează cu tine în toate întristările tale. El te iubește și, nu după multă vreme, îți va arăta acest lucru.

El te pregătește acum pentru descoperirile Sale plăcute și, după puțină vreme, îți va da aceste descoperiri. Dacă tu continui să Îl cauți, El Se va lăsa cu siguranță găsit, și poate că va fi găsit dintr-o dată; cine știe dacă nu cumva chiar aceasta este clipa când Hristos Își descoperă dragostea către tine! Se poate ca, în timp ce tu te-ai aflat citind această carte, să fi căpătat un câmp al chipului Lui și să auzi vocea Lui spunându-ți: „*Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!*” (Matei 9:2). Ridică-ți mâinile care erau căzute; ridică-ți inima zdrobită! Privește în sus, deci, suflete descurajat – Mântuitorul tău este înaintea ta! Deschide-ți ochii și privește, privește cu ochii credinței! Ai putea să nu observi frumusețea minunată a privirii Lui? Nu observi oare zâmbete pe fața Lui, zâmbete îndreptate către sufletul tău?

Nu simți Duhul Lui suflând cu blândețe peste inima ta, convingându-te și oferindu-ți sentimentul cald al dragostei speciale a lui Hristos față de tine? Nu observi o deschidere interioară și o chemare în inima ta? Aceasta este vocea Preaiubitului tău; aleargă și deschide-I. Deschide toate cămărilor sufletului tău; ridică porțile veșnice înaintea acestui Împărat al slavei. Trimite slujitorii dorințelor tale să-L invite pe Domnul să intre. Credința ta să Îl îmbrățișeze și să Îl imploare să intre în sufletul tău; apoi primește-L în brațele dragostei tale supreme și dă-I bucuria de a locui cu tine o veșnicie!

2. Există alții, care au avut parte de unele descoperiri ale lui Hristos în trecut, dar le-au pierdut. Preaiubitul tău S-a retras și nu mai este aproape de tine. Îl chemi și nu îți dă niciun răspuns; Îl cauți, dar nu este de găsit. A fost o vreme când Domnul tău era prezent și te vizita des cu blândețe; ai văzut multe zâmbete tainice pe Fața Lui și ai auzit multe cuvinte de mângâiere din gura Lui; ai primit din mâna Lui multe dovezi ale dragostei. A existat o vreme când aveai dovezile Lui clare și curate, pecetluite cu Duhul, și cât de mult te bucurai când simțeai dragostea lui Hristos! Cât te-ai hrănit din existența bogată a privilegiilor Evangheliei care, prin El, erau investite în tine!

Și, o, ce admirație aveai pentru harul Lui fără plată! O, topirile calde ale inimii tale în experimentarea pocăinței față de păcat! O, lățimile dorințelor pe care le aveai în rugăciunile tale! O, ardoarea dragostei pentru Hristos pe care o simțeai adesea în pieptul tău! O, vioiciunea speranțelor pe care le-ai avut și încântarea de nedescris în nădejdea slavei lui Dumnezeu! Dar acum există o decădere ciudată în interiorul tău cu privire la har, o alterare, ca și cum n-ai fi același om ca odinioară.

Tu te-ai ascuns de Hristos, iar El S-a ascuns de sufletul tău! Ai părăsit vegherea ta, iar Satana a prins curaj împotriva ta, prin înșelătoriile lui. El a așteptat această oportunitate și te-a atras în capcanele unor păcate. Câtă vreme ai fost neatent în împlinirea îndatoririlor tale și te-ai plimbat pe la hotarele păcatului, diavolul a trimis o escadrilă de ispite nu cu săgeți înfocate, ci cu funii de mătase, care au negociat cu tine, te-au atras și te-au convins să mergi un pic mai departe. Ți-au spus cât de plăcute sunt fructele de dincolo de acele hotare și cât de delicioase și dulci sunt la gust; că acolo există mine de argint și aur unde trebuie să mergi degrabă și să lucrezi pentru a găsi comorile acestea, ca apoi să capeți onoare și stimă. Și ce, ți-ai întoarce spatele față de toate acestea? Ai fi atât de strict în a te ține de îndatoririle tale încât

să nu faci măcar un pas în lateral față de calea ta, pentru a merge puțin pe unde încântările și avantajele par să fie atât de mari? Și dacă ai ezitat, ți-au spus că este foarte îndoielnic că, de altminteri, hotarele îndatoririlor tale nu ar trece dincolo de locurile unde vor să te atragă, prezentându-ți exemplul altora care pretind aceeași credință cu tine, care au mers frecvent chiar până acolo – așa că tu de ce te-ai îndoii?

Sau dacă aceasta presupune o încălcare a porunilor, „prietenii” îți spun că nu este decât una mărunță. Ei nu și-ar dori să mergi atât de departe, și cine este acel om care să nu fi încălcat hotarele îndatoririlor sale? Iar dacă Dumnezeu va fi jignit, atunci te vei pocăi repede și vei găsi milă la El, spun ei; te vei întoarce repede în hotarele inițiale. Apoi, în timp ce tu stăteai de vorbă cu ispitele tale, funiile de mătase s-au strâns în jurul tău și, înainte ca să îți dai seama, ai fost deja atras acolo, pe jumătate voit, pe jumătate împotrindu-te, și te-au sedus în anumite păcate, complăcându-te în anumite pofte, fiind mulțumit să le dai satisfacție, fiind ademenit, înșelat, rănit pe ascuns și corupt în interior. Dovezile tale privind apartenența la Cer au fost astfel șterse jalnic, așa încât acum nu mai ești capabil să le distingi!

Era o vreme când pornirile lumești păreau să fie

date morții în tine, păreau să fi murit și să fi fost îngropate. Le făcusei multe răni grele, și au sângerat, au leșinat și au slăbit atât de mult, încât păreau că sunt pe moarte, așa că te-ai gândit că nu se vor mai trezi în tine niciodată. Dragostea ta pentru Hristos a fost odinioară puternică și activă, arzătoare și înflăcărată! O, ce zel aveai pentru slava Stăpânului tău!

Dar acum, sentimentele tale pentru Hristos s-au răcit atât de ciudat! Dacă mai există focul dragostei pentru Hristos în tine, acesta nu este focul cărbunilor încinși sau vreun foc viu, ci este licărirea slabă a câtorva scânteii rătăcite, care nu dau nici lumină și nici căldură, și pe care abia le poți distinge! Înclinațiile tale lumești, care păreau moarte, au prins viață, vigoare și tărie. O, dorința aprigă pe care o ai acum după lume și lucrurile din lume! Acum, lumea îți domină gândurile și îți arată controlul asupra buzelor tale prin modul cum vorbești frecvent despre ea. Acum, lumea are control asupra acțiunilor și a timpului tău dar, ceea ce este cel mai rău, ea are control și asupra inimii tale! Lumea a complotat să Îl dea jos pe Hristos de pe tronul inimii tale! Și este uimitor că inima ta a ajuns să treacă de la iubirea față de El la iubirea de lume! „*Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi!*” (Apoc. 2:4).

De aceea, Hristos Și-a ascuns privirea zâmbitoare, sau dacă El mai privește către tine, privește cu încruntare. Ți-ai părăsit dragostea dintâi și ai pierdut privirile și gustul dintâi al dragostei lui Hristos. Acum, bucuriile și mângâierile tale spirituale au fugit dinaintea ta; sunt pierdute, nemairămânând decât o vagă amintire a lor; orice bucurii ai avea, ele nu vin decât până la ușa simțurilor tale. Niciuna dintre ele nu trece de ușa credinței, iar bucuriile plăcerilor tale au izgonit și respins încântările spirituale. Privilegiile bogate ale Evangheliei nu mai au aceeași savoare și plăcere caldă, cum aveau înainte. Atașamentul și iubirea atât de mare a lumii și a lucrurilor lumești au creat o aversiune în tine față de apetitul după lucrurile spirituale. O, ce rană a produs tolerarea păcatului asupra ta! O, ce rană adâncă și periculoasă a făcut păcatul în tine! O, ce pângărire a produs păcatul asupra conștiinței tale, ce pete murdare și ce noroi a aruncat păcatul asupra mărturiei tale! O, ce dezastru a făcut păcatul printre harurile tale și printre mângâierile tale spirituale! Tu ai frunzele unei mărturii exterioare, dar unde sunt roadele tale? Dacă ai vreun rod, o, cât de uscat și acru este; nu este un rod copt, dulce și zemos, cum era când te aflai în starea ta înfloritoare! Sigur că Domnul este la o mare distanță de unii ca tine. Și cât de mulți nu sunt oare în starea ta...

Ce nevoie ai să îți amintești de momentul când ai căzut, să îți scotocești inima pentru a-ți descoperi păcatele, să te smerești adânc, să te pocăiești, să te întristezi și să plângi; să transformi râsul tău în plâns și bucuria în întristare, să te întorci repede la Domnul și la faptele dintâi! Altfel, judecăți fatale stau să fie aruncate asupra ta, iar Domnul poate fi forțat să te trezească prin urgii, ca să fii îngrozit în sinea ta, cu privire la tot ceea ce îți aparține.

Așadar, nu-L provoca pe Domnul prin îndepărtarea ta de El, astfel încât să te urmărească furtunos cum a făcut cu Iona, să te cufunde în apele și valurile mari ale suferințelor groaznice prin care poate să te restaureze și să te ferească de pierzarea și distrugerea veșnică!

Este posibil ca Domnul să te pedepsească pentru greșelile tale cu nuiuaa unor cruci și a dezamăgirilor, cu unele pierderi și necazuri exterioare. Este posibil ca El să fi pus amărăciune în sufletul tău, din care te-ai hrănit și, a amestecat amărăciunea în cupa plăcerilor tale, pe care ai băut-o; ai început astfel să te gândești la căile tale rele, ai văzut ce lucru rău și amar este să te îndepărtezi de Domnul, și te-ai gândit că era mult mai bine pentru tine când te aflai aproape de Hristos!

Este posibil ca Dumnezeu să te fi tratat cum

spune că le face acelora care se îndepărtează de El, după cum este scris în Osea 2:6-7: „*De aceea iată, îti voi astupa drumul cu spini, i-l voi astupa cu un zid, ca să nu-și mai afle cărările. Va alerga după ibovnicii ei, dar nu-i va ajunge; îti va căuta, dar nu-i va găsi. Apoi va zice: „Hai să mă întorc iarăși la bărbatul meu cel dintâi, căci eram mai fericită atunci decât acum!”*” Iată-te acum căutându-L pe Preaiubitul tău, dar El S-a ascuns de tine și pare că nu te bagă în seamă. Tu strigi, plângi și suspini, te lamentezi, te vaiți, cauți și aștepți, dar El încă ascunde de tine toate descoperirile speciale ale dragostei Lui! De aceea, pot să se nască îndoieli și teama crește în inima ta, așa că ești gata să te prăbușești, și uneori ești aproape depășit de tulburările interioare.

Fie ca această învățătură să te încurajeze să cauți în continuare cu sârguință și să aștepți cu răbdare, căci Domnul Se va descoperi din nou către tine la timpul hotărât de El, care este cel mai bun moment. El ar putea să te încerce pentru o vreme, ca să vadă dacă Îl vei urma chiar și când treci prin întuneric. El ar putea să te facă să aștepți o vreme până la redescoperirea Lui, întrucât L-ai făcut să te aștepte atât de multă vreme; dar dacă perseverezi în a-L căuta cu sârguință pe căile Lui, vei descoperi că această insistență nu va fi zadarnică.

Ce vei spune tu, care L-ai părăsit, dacă Domnul ți S-ar descoperi în aceste clipe? Vei abuza oare de bunătatea Lui dacă El Și-ar descoperi din nou dragostea față de tine? Ai crește oare în nebunie și trăire firească dacă El ar înnoi dovezile că Îi aparții, și ți-ar arăta clar acest lucru? Le-ai distruge oare din nou prin păcatele tale?

Dacă El i-ar vorbi de pace conștiinței tale, te-ai întoarce la nebunie? Dacă El ți-ar reda bucuriile mântuirii și ți-ar trimite Duhul Sfânt din ceruri ca să îți fie Mângâietorul și să locuiască în tine, L-ai întrista oare pe Duhul și L-ai stinge, L-ai provoca să Se ascundă iar de tine, și încă mai puternic? Este posibil ca Domnul să vrea să te încerce; se poate ca Domnul să te atragă aproape de El, să ți Se descopere întrucâtva și să îți arate dragostea Lui. Se poate ca El să privească acum cu blândețe către tine și, în taină, prin Duhul Lui, să îți vorbească acum cu bunătate.

Acum, tu cauți, tânjești, speră și aștepți. Este posibil ca acesta să fie momentul când să Îi vezi Fața și zâmbetele, și când să simți dulcea revărsare a dragostei Lui în inima ta, prin Duhul Sfânt. El poate să îți ofere cel puțin un crâmpoi, o licărire, o degustare, care să îți atingă inima într-un mod răvășitor! Totuși, așteaptă-L

și, cu dorințe pline de zel și cereri insistente, imploră întoarcerea Lui și aceste descoperiri ale Sale, folosind cuvinte ca acestea:

„Vino, Doamne Isuse, vino curând! Grăbește-te, Preaiubitul meu Domn! Grăbește de vino la sufletul meu, care însetează după Tine la fel cum pământul uscat însetează după dulcea ploaie; la fel cum cerbul rănit însetează după apa proaspătă și răcoritoare a izvoarelor!

O, când voi bea din acele ape ale vieții pe care Tu le dai, Tu, fântâna și izvorul de unde curg ele? Când voi gusta cât de bun ești? Când Te voi vedea din nou și îmi voi hrăni sufletul din nou din dragostea Ta! Când, Doamne, o, când vei veni la mine? Mă vei părăsi oare pentru totdeauna? Nu vei mai fi binevoitor cu mine? În mânia Ta, Ți s-au stins sentimentele? Se va așeza pentru veșnicie acest nor peste privirea Ta? Se va păstra trasă perdeaua aceasta peste Fața Ta? Cu adevărat, Doamne, am păcătuit grozav și Te-am jignit mult; dar nu mă pocăiesc eu cu adevărat? Este ceva în lumea aceasta mai groaznic pentru mine decât aducerea aminte a păcatelor făcute împotriva Ta? Îmi recunosc ofensa, nebunia și lipsa oribilă de recunoștință; dar vor fi oare păcatele mele un zid de despărțire veșnică de Preaiubitul meu? Nu ești Tu milostiv? Nu sunt îndurărilor

Tale bogate? Nu există iertare la Tine, ca să fii temut și iubit mai presus de orice și oricine? Nu ierți Tu fără plată, fără să cerți? Nu ai promis Tu că Te vei lăsa găsit de cei care Te caută cu tot dinadinsul? A existat vreunul dintre cuvintele Tale care să nu se împlinească? Voi fi eu cumva primul cu care se va întâmpla acest lucru? Nu sunt dorințele sufletului meu orientate către Tine, și acest lucru cu zel și prioritate? Nu este lipsă și secetă în toate lucrurile care sunt mai prejos de Tine? Nu este nimic altceva care îmi poate da satisfacție! Nu am renunțat eu la lume? Tu ai putea să mă trimiți în lume pentru a găsi ajutor și mângâiere, în lumea pe care am dorit-o și iubit-o cu atâta sârguință, pe care am căutat-o prea mult pentru a primi de la ea mulțumire și fericire; dar este oare aceasta calea pe care Tu lucrezi și modalitatea în care îi tratezi pe cei întristați de păcatele lor și rușinați de nebunia lor? Nu ai promis Tu că Te vei descoperi celor care Te iubesc? Și nu este adevărat că și eu Te iubesc? Tu cunoști toate lucrurile, și știi și că Te iubesc! Deși dragostea mea este imperfectă, ea este adevărată! Deși este slabă, totuși este sinceră! De unde vin acele dorințe după Tine, când ele se situează deasupra tuturor oamenilor și a lucrurilor din lume? Nu sunt aceste dorințe produsul dragostei adevărate? Și nu Te vei ține de făgăduința Ta cea bună, anume de a mi Te descoperi?

Și dacă aș fi avut parte de descoperirile dragostei Tale, n-aș fi crescut în dragoste prin ele? Nu Te-aș iubi eu mai mult și mai puternic dacă aș avea parte de descoperiri clare și n-aș fi fost și mai convins de dragostea Ta pentru mine?

Este adevărat, Doamne, sunt cu totul nevrednic de o astfel de favoare, dar i-ai dat-o Tu vreunuiia cerându-i ceva în schimb? Nu sunt toate darurile Tale fără plată? Și nu sunt eu dintre cei făcuți în stare să primească fără plată harul Tău? Cu cât mai nevrednic sunt, cu atât mai mult Te voi admira pe Tine; cu cât îmi ierți mai mult, cu atât Te voi iubi mai mult. Și aș putea să nu gust acum din îndelunga Ta răbdare? Grăbește, Preaiubitul meu Domn! O, grăbește de vino la mine! Fii ca un cerb pe muntele plin de mirozne! Nu Îți mai acoperi Fața! Nu Îți ascunde dragostea! O, apropie-Te acum, și fă-mă să mă bucur nespus în lumina Feței Tale și de frumusețea Feței Tale, și de zâmbetele Tale pline de bucurie!”

Astfel de dorințe și de implorări L-ar putea convinge pe Domnul să se întoarcă la tine și să îți spună:

„Copilul Meu drag, am auzit rugăciunea ta, suspinele și plânsul tău. Implorările tale M-au convins și iată-Mă venind la tine și fiind cu tine după dorința

inimii tale. Vino, copile, privește în sus; ridică-ți ochii și uite-te. Sunt aici; iată-Mă, iată-Mă! Vin în această zi să îți aduc vești de mare bucurie. Te asigur că sunt al tău și că tu ești și vei fi al Meu pe veci!” Și ce cuvinte pot suna mai dulce și pot aduce mângâiere mai mare decât acestea, spuse prin Duhul Sfânt acelor inimi de care Hristos fusese ascuns!

PENTRU CEI CARE ÎL IUBESC PE HRISTOS ȘI
AU PARTE DE DESCOPERIRILE DRAGOSTEI
LUI ÎN SUFLETELE LOR

Îți voi oferi aici trei încurajări:

(1) bucură-te în Domnul;

(2) admiră harul Lui fără plată;

(3) străduiește-te să menții aceste descoperiri ale dragostei lui Hristos.

1. Bucură-te în Domnul! Dintre toți oamenii din această lume, tu ai cele mai bune motive să te bucuri. Ești cel mai fericit om de pe planetă. Nu bogăția cea mai abundentă îl face fericit pe om. Oamenii cei mai bogați adesea sunt chinuiți în inimile lor de cele mai mari sentimente de nemulțumire și țepușe ale vinovăției de neegalat le rănesc conștiințele! Nu onorurile și reputația lumească îl fac fericit pe om.

Cei mai stricați oameni sunt adesea lăudați, iar aceia aflați în pozițiile cele mai înalte se află în cele mai alunecoase locuri, de la înălțimea cărora sunt aruncați în curând în pierzare; orice siguranță ar avea ei în această viață, totuși ei sunt de regulă distruși de groază, când apare moartea întunecată și îi obligă să plece din această lume. Nici cele mai dulci plăceri senzuale nu îl fac fericit pe om. Deșertăciunea este servitorul și ofensa minții este consecința tuturor acelor plăceri lumești și păcătoase, ele fiind în același timp sămânța chinului veșnic.

Cei fericiți în adevăr sunt numai aceia uniți și înrudiți în realitate cu Isus Hristos, împăcați cu Dumnezeu prin El și îndreptățiți de El la Împărăția cerurilor! Dar tu ești cel mai fericit și ai motiv să fii mângâiat în aceasta, căci nu doar că ai o relație cu Hristos, ci ai parte și de descoperirile Lui; tu știi că Hristos este al tău și că tu ești al Lui; știi că Hristos te iubește și că dragostea Lui, după cum nu a avut niciun început, ea este neschimbată și nu va avea sfârșit!

Dacă tu știi că Hristos te iubește, ai motiv să te bucuri, căci poți ști astfel cu siguranță că ești ales de Dumnezeu; că Dumnezeu, prin hotărârea Lui veșnică și neschimbată, te-a ales, odată cu acei puțini oameni sortiți mântuirii, pe când El nu i-a ales pe niciunul dintre

îngerii căzuți, și te-a ales pe când nu era nimic bun în tine care să Îl impresioneze.

Asigurarea care vine din aceasta ar putea să îți se pară de o dulceață imposibil de descris. Când știi că Hristos te iubește, devii conștient și de chemarea Lui eficientă, de convertirea și de unirea ta minunată cu Hristos; și, o, ce motiv de bucurie este acesta, să te gândești cum Dumnezeu te-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată, cum El te-a eliberat din capcana diavolului și din robia poftelor tale.

Lasă-ți sufletul să fie liber! Admiră felul cum El a produs un miracol în prima ta înviere din mormântul și moartea spirituală a păcatului, și te-a creat din nou prin puterea Sa extraordinară; cum El a separat și a făcut o despărțire între inima ta și păcatele tale, și te-a unit atât de minunat cu Domnul Isus și, prin această relație, ți-a dat o atracție mântuitoare față de toate privilegiile pe care Hristos le-a obținut pentru tine!

Când știi că Hristos te iubește, poți și cu siguranță că ești îndreptățit prin meritele și mijlocirea Lui. O, ce motiv de bucurie este acesta – să te gândești că toate păcatele tale, cel original și cele săvârșite, sunt iertate; că niciun păcat nu mai poate să te acuze, pentru că Dumnezeu te-a îndreptățit! Că niciunul nu te poate

condamna – pentru că Hristos te-a iubit și, din dragoste pentru tine, a murit pentru tine și mijlocește acum pentru tine la dreapta lui Dumnezeu (Rom. 8:33-34)! Ce privilegiu să fii achitat de toată vinovăția, și să nu mai fii responsabil de nimic în fața mâniei viitoare, ca și cum nu ai fi păcătuit niciodată; și, deși știi că nu ai niciun fel de neprihănire proprie, să știi că ești acceptat ca perfect neprihănit înaintea lui Dumnezeu, prin atribuirea neprihănirii perfecte a lui Hristos!

Când știi că Hristos te iubește, poți ști cu siguranță că ești fiu sau fiică a Domnului Preaînalt. Nu te vei bucura să știi că, din copil al diavolului și copil al neascultării, ai fost făcut copil de Dumnezeu, copil al gloriosului Iehova, care este Suveranul și Împăratul întregii lumi? Nu te bucuri să știi că ai parte de toate privilegiile de care copiii Lui se bucură?

„Isus, ca Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă îi iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt!” (Ioan 13:1). Dacă știi că Hristos te iubește, poți ști cu siguranță că El Își va menține viu interesul față de tine, că va păstra harul Lui în inima ta și că te va face capabil să perseverezi în credință și sfințenie, în ciuda tuturor ispitelor înșelătoare pe care le vei întâlni în această lume, în

ciuda întregii împotriviri a Satanei, a tuturor lucrărilor puternice ale rămășițelor poftelor și corupției din tine și, în ciuda tuturor celor care se aliază și folosesc întreaga lor putere și capacitate de convingere (care sunt mari) cu scopul de a extirpa harul de la tine, de a te atrage în păcat, de a te înșela sau forța să te abați de pe căile lui Dumnezeu!

O, ce mângâiere să știi că Domnul Isus, care te iubește, a făcut totul pentru a te ține în mâna Lui și, prin puterea Lui mare, dar nevăzută, te face capabil să te împotrivești ispitelor și să izbutești, să perseverezi pe căile Lui, și te ține până la sfârșit, astfel încât să biruiești ca și apostolul și să spui, cum stă scris în Romani 8:35, 37: *„Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foamea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia sau sabisia? Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit”*. Poți fi convins, ca și Pavel, și să te bucuri mult de ceea ce el scrie în versetele 38-39: *„Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă faptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu,*

care este în Isus Hristos, Domnul nostru!”

Odată ce știi că Hristos te iubește, poți ști cu siguranță că rugăciunile tale sunt ascultate de Dumnezeu; că oricare ar fi imperfecțiunile lor și influența păcatului asupra lor, totuși ele sunt amestecate cu tămâia suavă a meritelor lui Hristos, prin care ele sunt înmiresmate și acceptate. Ce mângâiere să știi că orice Îi vei cere Tatălui în Numele drag al Domnului Isus, dacă este spre slava Lui și spre binele tău, poți avea siguranță că El va da curs acelei rugăciuni.

Dacă știi că Hristos te iubește, poți ști sigur că ești moștenitor al Împărăției cerurilor și că, pe cât este de sigur că trăiești, pe atâta este de sigur că vei obține fericirea eternă în prezența extraordinară și în bucuria deplină a Domnului tău! Pe cât este de sigur că ai parte de primele roade, pe atât este de sigur că vei avea parte de recolta întreagă. Pe cât este de sigur că ai parte de făgăduință, pe atât este de sigur că vei avea parte de moștenire. Pe cât de sigur este că Îl vezi pe Hristos prin credință aici, tot așa este de sigur că vei avea parte de întâlnirea fericită cu Persoana și gloria Sa în Cer, și că vei moșteni fericirea perfectă în bucuria Sa deplină și veșnică. O, cât de mult ar trebui să te bucuri în Domnul! Bucură-te în Persoana Lui, în dragostea Lui, în privilegiile Lui; bucură-te în

ceea ce ai și în ceea ce nădăjduiești să ai de la El; bucură-te în ceea ce vezi, simți și guști acum; bucură-te în anticiparea și pregustarea fericirii tale viitoare! Bucură-te în Domnul întotdeauna, iarăși zic, bucură-te!

2. Odată ce ai parte de descoperirile dragostei lui Hristos față de tine, admiră harul Lui fără plată din aceste descoperiri! Când Hristos a promis să li Se descopere celor care Îl iubesc, El a fost întrebat de unul dintre ucenici: „Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii?” (Ioan 14:22) Această întrebare nu este una îndreptată către a vedea calea și modalitatea prin care Hristos avea să li Se descopere, ci era o întrebare care exprima admirația față de descoperirea Lui. Cum se face acest lucru? Cum este posibil? Cum de se întâmplă acest lucru?

Întrebarea nu presupunea un răspuns, ci doar este o exprimare a mirării că Hristos li S-ar descoperi lor. Cum ar trebui să fii uimit că Domnul Isus ți Se descoperă; că Domnul Isus, al cărui Nume este Cel Minunat, și în care se găsesc atâtea lucruri minunate; o Persoană atât de glorioasă și superioară, care are pe cap o cunună de slavă, care este îmbrăcat cu veșmintele slavei, iar pe veșmintele și mantia Sa au scris un nume – „Domnul domnilor și Împăratul împăraților”! Ce minunat să știi

că această Persoană inegalabilă ți Se descoperă, când El Se ascunde de cei mai mari prinți ai pământului care, prin bogăția, autoritatea și influența lor, ar putea promova slava Sa atât de mult! Ce uluitor ca El să ți Se descopere ție, care faci parte dintre cei mulți săraci și disprețuiți în această lume; ca, pe când El Se ascunde de cei mai înțelepți și chibzuiți și de marii învățători ai lumii acesteia care, prin abilitățile și educația lor, ar putea preamări Numele Lui și ar putea răspândi faima Lui, El să ți Se descopere ție, unul dintre cei mulți lipsiți de abilități și de educație aleasă! Ce răvășitor că, pe când Hristos Se ascunde de mulți dintre cei morali, care au evitat păcatele grave din această lume, El Se descoperă față de tine, care faci parte dintre cei ce, înaintea convertirii, sau făcut vinovați în mod notoriu de cele mai nebunești păcate! Ce privilegiu este ca, dacă Hristos Se descoperă atâtor de puține persoane, tu să fii printre cei puțini!

Câte multe minunății se găsesc aici! Ce minunat ca această Persoană glorioasă să trimită din Cer o altă Persoană glorioasă – Duhul Sfânt (ceea ce înseamnă mai mult decât dacă ar fi trimis toți îngerii Lui slăviți din Cer) – care să facă această descoperire a Lui către tine; ca El să Se folosească de nebunia propovăduirii crucii ca modalitate de a face acest lucru posibil; ca, deși

un om cu infirmități ca ale tale deschide și te învață Scripturile, Domnul, prin acest instrument, să Se descopere și să îți deschidă astfel comorile dragostei Sale! Ce minunat ca rugăciunile tale umile, fierbinți și încrezătoare făcute aici, pe pământ, să se ridice la tronul lui Dumnezeu, care este în ceruri, și să Îl determine pe Domnul Isus, care locuiește acolo, să Se coboare la tine, deși nu în persoană, ci prin Duhul Lui Sfânt!

Ce uluitor ca rugăciunea ta să deschidă ușa Cerului și să aibă o astfel de influență în descoperirea și revelarea lui Hristos, în ciuda faptului că cele mai bune rugăciuni ale celor mai sfinți oameni sunt totuși afectate de păcat. Ce privilegiu ca, în timp ce tu stai la Masa Domnului, însuși Domnul să vină să te viziteze și, în timp ce mănânci pâinea și bei vinul, El să îți dea vederea, simțirea și să te facă să guști din El și din dragostea Lui prin intermediul simțurilor tale spirituale!

Este o extraordinară lecție de smerenie în Hristos ca, deși El le poruncește cu autoritate cailor, da, chiar leilor sau elefanților, totuși El să vină la Ierusalim călare pe un biet măgăruș! Când Hristos avea la dispoziție carele atâtor mii de îngeri glorioși, cărora putea să le poruncească și să vină atât de triumfător, El Se descoperă celor

care sunt ai Lui și folosește instrumentele sacramentelor atât de umile pentru a ți Se descoperi. Cât de multe minunății sunt cuprinse în aceasta!

O, cum ar trebui să admiri harul și dragostea Lui minunată și să spui: „Ce este omul, ca să Te gândești la el? Sau fiii oamenilor, ca să îi vizitezi! Ce suntem noi, dacă nu niște nenorociți și nevrednici? Și de ce ni Te-ai descoperi nouă? Da, dragă Isuse, pentru că așa ai găsit Tu cu cale”. Și ai motive speciale de admirație și de a te minuna cu privire la descoperirea lui Hristos și a dragostei Lui față de tine, când te gândești la superioritatea acestor descoperiri prin comparație cu toate celelalte lucruri bune de care ai parte. Care este imaginea celor mai plăcute obiecte vizibile cu ochii trupești? Imaginea tuturor acestora este săracă și vrednică de disprețuit, ba chiar nu merită să fie amintită, prin comparație cu a privi la Domnul Isus cu ochii sufletului.

Oricare ar fi frumusețea și plăcerea din oricare dintre lucrurile vizibile, în Isus Hristos există infinit mai multă frumusețe și plăcere! Toate frumusețile vizibile nu sunt decât o umbră; în Hristos se găsește frumusețea reală! Toate frumusețile vizibile sunt trecătoare ca o floare, care se ofilește repede, sau ca frunza, care pălește curând – dar Hristos este frumos în veac.

Toate frumusețile vizibile sunt inferioare și de slabă calitate, ba chiar urâte, când sunt comparate cu frumusețea sublimă a lui Hristos! Nu există vreo descoperire a ochiului minții care să se compare cu descoperirea lui Hristos făcută ochiului credinței.

În culmea ei, iluminarea naturală nu este decât una slabă și palidă, față de iluminarea spirituală dată de cunoașterea lui Hristos. Nicio lumină nu este atât de clară și strălucitoare, atât de pură și suavă, precum este cea care Îl face pe Domnul Isus descoperit sufletului. Această descoperire a lui Hristos alungă norii minții și face să se evapore poftetele din inimă! Ea strălucește peste minte și curăță sentimentele! Ea încălzește inima cu dragoste și o umple cu mângâieri! Ea liniștește conștiința și o purifică! Ea îi oferă duhului cea mai suavă pace și liniște și, astfel, aduce bucurii spirituale pline de slavă și de nedescris! O, cum ar trebui să admiri bogățiile harului și ale bunătății Domnului Isus Hristos pentru tine! Cum ar trebui să admiri faptul că El ți-a dat aceste descoperiri, când descoperirea Sa este atât de admirabilă, atât de dorită, atât de utilă și care te înalță atât de mult, mai mult decât pot ajunge cei mai de succes oameni din lume, care sunt lipsiți de această descoperire!

3. Odată ce ai parte de aceste descoperiri ale lui

Hristos și ale dragostei Lui pentru tine, străduiește-te să le păstrezi. Într-un cuvânt, păzește-te să nu te complaci în vreun păcat care ar putea să Îl provoace pe Domnul să Se îndepărteze de tine și să retragă influențele dulci și mângâietoare ale Duhului Său de la tine. Fii sârguincios în utilizarea tuturor mijloacelor, în public, în privat și în taină, prin care să îți păstrezi zi de zi comuniunea și părtășia cu El!

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

- 1) *Recomandă mai departe această carte!*
- 2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*
- 3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.*
- 4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*
- 5) *Roagă-te pentru noi.*
- 6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!